

MIC. # 9643

MOHEL BOOK, 1822-1873.

1822-1873

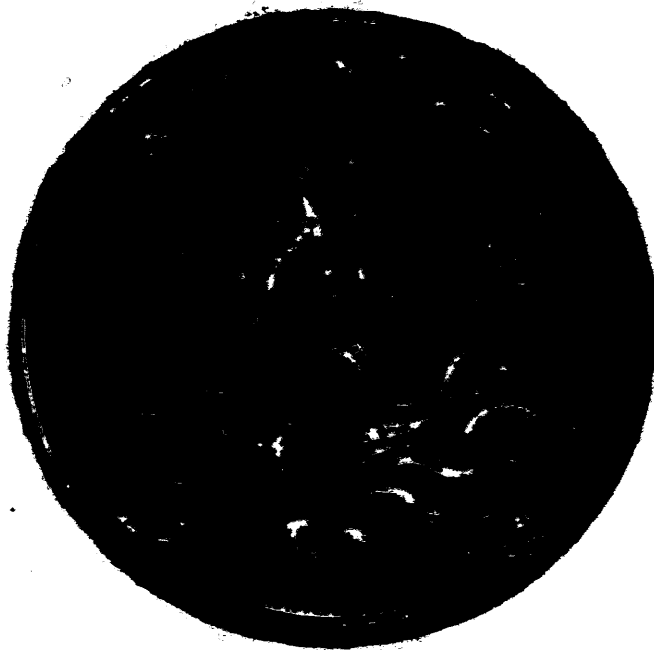
ASHKENAZIC SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Mie 9643

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

ספר

סדר ה

זהו ספר היד הנדון בלשון ישראלי - פנח חזק
לדעתו של המחבר אשר הדיון נעשה בכמה
דעות קדומות קדומות ויהיה זה דבר
אפשרי.

הוא יחידה של ספרים אשר הולכות שסיקוח כלוקטות
אשר הולכות שסיקוח אשר הולכות שסיקוח
אשר הולכות שסיקוח אשר הולכות שסיקוח

הוא יחידה של ספרים אשר הולכות שסיקוח כלוקטות
אשר הולכות שסיקוח אשר הולכות שסיקוח
אשר הולכות שסיקוח אשר הולכות שסיקוח

באמישטרדם

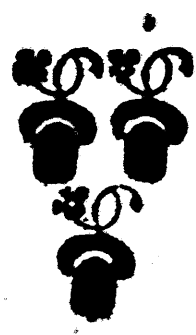
הדפוס והכתיב של הכתוב
שלמה בן כהרץ זוסף ב"ר ז'ל פרופס
מוכר ספרים :

בשנת תס"ט לפ"ק

הקדמה

תם פס' בני אל חי טיניכם היואות עונם מפלת מצוה זו עד שיהא פנמלת כל
 גזירות קשות ורעות המתרגשות לבח בעולם - כמבואר בזוהר ויקרא עמוד כ"ב
 ל' אר"ט ההוא דפח דנפק מההוא רביה נסיר קמי קב"ה ונשפתא דדינין מתפרין בעלמא
 גנח קב"ה בההוא דמא ושזיב עלמא - והכל הוא תלוי בדעת וכוונת המובל שהוא שמך
 מקום כהן המקריב - וכן מצאתי בשם האר"י ז"ל שכתב העל את התינוק בכוונה המבואר
 עולם לא יטמא התינוק את ברייתו - גם יזכה להיות מורה הוראה בישראל - ע"כ בראותי
 ודל התועלת ורבת הנוק למי שאינו נזכר - ומיום עמדי על דעתי הייתי עובד עבודה
 שס' שפתי פני לסדר סדר היותר נכון ונקל להמתעסק במצוה רבה זו ושלאיסרוף דעת
 המובל בעשות מצוה זו המוכנת לו - וחלקתיו לעשרה סדרים נגד עשר שמות הוי"ה המתפלג
 י עשר מדות - וע"י הברית אנו זוכים לעשרה חופות אשר יטעה הק"כ לפתיד לבח למקיימי
 ברית - הרמזי' בעשרה תבות אשר ארגם נשי' ומירות ישראל אשרי תבחר ותקרב ישכון חזיריך
 שבעה בטוב ביתך קדוש היכליך כמבואר בזוהר לך לך הבאתיו בשמים הוא כי שם מקומן
 כ' קראתי שם חיבור הזה סוד ה' וכמבואר בפנים - גם פי שיזכה לבן זמרי שכל להד
 אר מובל היותר הגון ויודע דעת עליון כדי לזכך נפש בנו הנולד לו להיות בכלל בני
 א' אלהיכם וכן הוא במדרש המול ימול יבא סהור ויספל עם סהור ולא יתן למול בנו בא
 רק למומחה וירא אלהים - גם המובל ישתהה בראות עבודתו שהיא עבודת ה'
 יא לחם מלחמות ה' לגרש הקליפה ולהרחיב גבול הקדושה בלי ספק שיסרה בתשובה
 ת עזמו מבל סומאת קרי ודבר רע כל מה דאפשר ואו אשרי לו ואשרי ילדתו שיהיה
 זנדי עבוד הקודש בתמים ואגב הכנסתי כמה דינים השייכים לזה פסק הלכה בקצרה
 ודל תועלת אנשי הכפרים הדרים שאין עוקפים חומות התורה המתאספים לה
 רית שלום ומהפכים הסדר ובאים לכלל קסט ומריבה - גם סדר לימוד אומנות
 אזהרתו מהנוק הנתהוה גם רפואת הנימול המנוסה - וכ' ברסמיו יזכינו להיות שהיה
 את הרבים - והוא יגיה חשני וינחני במעגלי דק לעטן שמו על דבר אמת
 ויגילני משגיאות - שפל אנשים אסקופה הנדרסת וספר תחת רגלי תלמיד
 חכמים : הנער דוד בלא אמוהר"ר אריה ליב זלה"ה מוואלין חתן רבי
 וואלק רבי יושע מלבוב החונה פה מנגא - ובשתי בגלילות
 וכל אנפיה אשר בה נמצא - היום יום כ' כ"ד למדע
 מנחם תם עונך נת ציון לפ"ק - לסדר
 ראה אנכי נותן לפניכם היום ברט :

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים תש"ע

הסכמת

שני המאורות הגדולים רבני וגאון קהלות הקדש אשר באמשטרדם יע"א

סוד ה' ליראיו • וכריתו להודיעם
 נתעורר הכחור הנעלה לתהלה
 כמר שלמה פרוסס וזכ"ר הכרית • אלה דנה
 הכרית אשר חיון ותיקן ותיקר הרב הגדול
 מהור ר דוד לילדא זצ"ל • שהיה אב"ד ור"מ
 דק"ק אמשטרדם • וחר"ת עמו הכרית בריתות
 הרבה עליה חדושי דינים בהלכות מילת
 מפוסקים ראשונים ואחרונים והוסיף בזה
 דיני מילה וסגולות רפואות בעצירת הדם
 וכיוצא בזה בלשון אשכנז • כדי שידעו הכל
 לדעת את אלהי אבינו • ושלח יקדים אותו
 אדם אחר • כרתי עמו ברית • בשעתא ליה
 מאן דאית ביה השגת נבולו הן ע"י בן ברית
 או ע"י אינו בן ברית • עד עשרה שנה • ית
 ו' א"ך טוב שבט שנת תש"ט • נאם הצעיר
 באלפי יהודא אריה לייב חונה פה"ק
 אמשטרדם יע"א קהל אשכנזים יצ"ו :

באן נמצא וכאן היה ספר נחמד ומשואר
 אשר חנר ותקן חד עין קאמיא
 ויציבא קדוש יאמר לו הרב המופלג כחזק"ר
 דוד לילדא זצ"ל והכי קרא שמו סוד ה'
 ללמד דעת עד היכן מגיע קדושת ברית
 העמור וכרית הלשון בשנו"תו את סעמו מפי
 שרים ומפי ספרים אדשים גסי יסנים ולעת
 ה' אין הספר הנ"ל מנוי כי אם אחד בעיר
 בעשפחה והכחור ש"ר שלמה פרוסס
 ר"מ רוחו להעלותו בבית דפוסו פעם
 בתוספת מרובה פדיני המילה וסגולות
 הכל בכתב ולשון אשכנז כדי שהכל
 ינהיגוהו • אשר על כן גזרתי היא בגזרת
 ש"ר שרף ושרף שלא יוכל אדם בעול' בין
 יצ"ב ונין ע"י שאינו צ"ב להסיג את נבולו
 דה"ר שלמה הנ"ל • ולחזור ולהדפיס הספר
 הנ"ל בתנתינו או באופן אחר במשך עשרה
 שנים בלי רשות ה"ר שלמה הנ"ל • ולשומעים
 ינעם היסס כ'ו לחדש שבט שנת התש"ט העומד על התורה ועל העבודה תוך אמוני פס סגול

ק"ק קשרים ה"י שנת אמשטרדם יע"א איש צעיר
 שלמה בכמה"ר יעקב אאיליון זלה"ה :

לתקן מלת דק כמבנה - בפנים כשם הזכר - גם חולי הוא צריך לחותו דבר בפניו לתקן אן מה שעשה בניגון זה או בניגון שלפניו יקלקל בריתו ועתה יתקן אותו מסת כע ש

וה לדיקי בעה שהם יוטאים בזותו דבר הם ית יים וזפרים לחות קמטיס שנמשכה צילתם מחמת חטאם אזכינו בפנים וכתו זכתה החריו לתיקון לחותן אנשים אחר יתזונה שעתו כרמוי עול בן ישראל וזהו גיקונס ולפיכך הרהר כל מוהל הבת ימול בתשובה שלימי יתודה קוד חס חפשיד ו כי קרבן בלא ידוי חינו כלום גם יתנתי בחיבורי פיר קלטת חזרת פל דריג מצות במצוה יט טעם מאפיק חריכות לתיקון זה עול בן ישראל אחר יתזונה שעתו והוא ידע מע"ט חול

מדות המילה כיכולין טלשה מפונשו של יהנס אבי הנן ואמו והמוהל שגמפיה ואת דס בריתך שלהתי אסיריין מצור אין בז מיטי עיקר פושין פסין אחו לשאכרהס אבינו אינו יוצא ליבנום לניהנס שום אדם הנימול לבד יתן שמשכה פרלתן בחטא מזכרנו נפלא ימוהל הפתקן עדה וזכה ימולנו יתתקן ג' יא ולפיכך הוא כיכול מפונשו של גיהנס ברבת הנימול לקמן יתבאר קצת כפי הזורן וזה הפעם זריזים מקדימים למצוה זו חשומרת הצוקר לעורר רחמים המתגלים צוקר שהאז מדתו של אברהם אבינו שנתאר

אבינו שאינו נימול - או שהוא נימול אך שנטבא ברוח קודש כעריות וק' ובנות ערלי' ומולידים בנים לע"ז - גם אף בנשים פנויות מבנות ישראל בנידהן ואינכ עושינן השובה כראוי כמבואר בשר"ב יט ה"ז הב אף על פי שיש בידם חורה ומעשים טובים אין להם חלק לעולם הבא וכחכ השור סי ר"ס ומביא ראיה מסשה רבינו שנענש על שאיחד במצוה זו אף על פי שהיה בדרך דסגולה מצוה זו כשסקיימים אותה בזמנה וכתיקונה כמו שיחבאר נורם שיהא נדבק בקדושת שמו ית' שלא יפגם ולא יטמא כדאיתו בשום ביאה בעבירה ומכ"ש ברמא הוצא ורע לבטלה - ע"כ צריך להזהר בה כאר לקימה בזמנה ביום שמיני ללידה ביום ולא בלילה שלפניה אבל משעלה עמוד השחר של יום השמיני יצא ואף שכל היום הוא כשר לכך כדאפיינן במגילה כל שמצותו ביום כשר כל היום - ס' מהרחים מקדיסין למצוה כס"ח וישנם אברהם בנזקרי והתא ותגמת הקרבן כדאיתא בזהר פרשה לך לך זכאין

זישכם אברהם בנזקר שהיה פומד בעלמא מדת חסד נעורר רחמים כנודע - על מ"ע מצותו כל היום כסוד חסד אל כל היום וזהו חפשיד טעם מה שכתבו הראשונים

הביאו הסור בסימן תקע טיגנת שע' בחב מלין התינוק חחר חנו' וחחר סיוס הקינות לפעם מזכרנו כי לא נחריב הני' עד שכתוב בנרית שחזור ואת בריתך הפירו' וחו חחר שהתאבלו על שהפירו הנרית ונרעו לחודצן הנית מקבלי' מצוה זו כשסחה שלא לעבור עוד וזו יחס ה' את חבלי ציון ואת חבלי ירושלים והעיר הקריב והטומאה שנת' ציון כמשפט תפדה וטניה בנדקה כי נזק ונדקה חטבין כסד והבין ונזהר חנו מדמים אף היות ית כין האופו' בגלותינו מעורבים פ"ע יתעורר בנו זה וזה יתעורר

כלא תראה כחוש כי היום לח לחתל שח חסד להתייחס אחר אומה שלה להי' יתעורר וזה בזה אכל סנחנו בני אברהם החתומים בבריתו ונושאים חותמו של מלך פ' הכן פ'ה בבשרינו וברית אבות לאתמו וזהו דהזקילה התורה לעולו כיום השמיני שנת' זכיו השמיני ימול כשר פרלתו לפי שהאז חות ומופת של ע"הב הצפון וסגנון ולא גילה הק' כשחזרבי חס לשאחי ישראל בנו כמות ונחמדי שית' אפ' הוי עלמא וחד חרזת רחמא שחמלף טעמיני תביה התתיה זאו סמל' ימול ה' את לבב על ערלי לנזישחוט את סמל' כח ח"ב קד זלמן נאמר

איתא

בירושלמי פירק בתרא דפסח
ונשקלים פירק חו הממונים

אמר רבי יונה אשרי משכיל אל דל ביה רפה
ימלטהו ה' אשרי נותן אל דל חין כתיב כאן
אל משכיל אל דל יזהו

שמעכילו במצות האין
לעשותם ומלמד חותו
סעמי המצות כאשר
החיתי בקשרי חסר
פיה יקננו ציר מקנט
כי עיקר עבול' ה' היא
הידיעה כחש'ה כ'
ידע שמי יקראנונו'
וכן אמר דוד לשלמה
בנו דע את חלבי חביך
ועבדיהו ונהיה
מתחילה יתבאר
לעבודה בעצמה על
מי חלה לעשותה ואחר
בך סוד וסעמי עבודת
למצוה ההיא ומדכתי'
באשר לזה חותו אלהים
לעמך עמנו שהמצוה
היא מיוחד' לחב' למול
את בנו יותר מלשאר
כל אדם ונ' פלדיא
אם היה האב מוהל
בעצמו וקדם אחר
ומהלוחייב אותו מוהל

א חנו

דכנן כפרק קמא דקידושין האב
חייב למול את בנו דכתיב ויסל
אברהם את יצחק בנו והיה ולא כדלית
אביהי טיחייבו ב'ד למימהלי דכתיב המול
לכם כל זכר והיבא דלא מהלוחו ב'ד מיהחייב
איהו לכו הל נפשיה דכתיב זערל זכר אשר
לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה | איתא
בי'ד כיומן דס'א בהגהה האב שאינו יודע
למול ויש כאן מוהל שאינו רוצה למול בחנם
רק בשכר יש לב'ד לגעור במוהל זה כי אין
זה דרכן של יודע אברהם ואדרבה המיהלים
מהדדין שיתנו להם למול ואם עומד בסדרו
ואין יד האב כשנת לחת לו שכרו הוא כמי
שאיין לו אב שב'ד הייבים למולו ולכן כ'ד
כופין אותו מאהד שאיין אחד שימול | : איהי
בנ'ל דלא מיהחייבה דכתיב כאשר צוה אותו
אלהים או'תו ולא או'תה' ובזכות המילה
נכרתה ל' ברית על נתינת הארץ והיה
מצלת מדינה של גיה'נם כי אברהם אבינו
חשב בפתח' של ניהגם ואינו מניח לכנוס בו
לכל מי שהוא נימול ומשמר ברית חוהם קודש
שבכשרו וכל המפיר בריתו של אברהם
אבינו

ליתן לחביהבן עשרה זהובים אף שהמוהל הוא
צדיק וטוב מחבי הבן והכי נקטינן ועיין בח' מ
סימן ספ"ב ובס' מש' חבל חס נתנו לחב' למול
וכא' אחר ומלו פטור מעשרה זהובים הנ'ל
אף שהרחשון שנתנו הוא צדיק ביותר משני'
אבל אם החב בעצמו נתן למוהל אחד שימול
אינו יכול לחזור בו וליתנו לאחר ששם ספרית
ישראל לא יעשו עולה וק"מ כששניהם שנים אבל
אם השני הוא אוהבו ביותר או יותר צדיק מן
הרחשון אין בו משום לאידכ' וכז' כי אין סהדי
דאילו שיש סס באותו שעה כשנתן לרחשון למול

היה נותנו לזה שהוא אוהבו או צדיק ביותר
וכמו שיתבאר בה' וכה גודל משלת המול
הנן הגורם לתינוק הנימול וחינו מועיל
בזה ק'ין' ע"מ חס נשבע נרחשון ב'ד כפי
חותו שיקיים דבר

כל זמן שלח הי'
שנועתו בפני שלח
כאז' הית' שנועתו
כנוסר בי'ד ס'א
רכ' ח' ואם נתנו ל'
ולח היה בעיר וה'
סכ' שלח יהיה
בזמן המילה ועל
חזר מוהל חסר וכה
כך בא הרחשון ימול
הרחשון דודאי לשאר
מהרחשון ועוד נלמד
מזה כאשר צוה חו
חלה' אותו ולא אמת
מלמד שס'א ח' ימול
ליתן לחסר למול שד'
חין לה שייכות בעמ'
וז' כלל ונ' ע' למ'
הדינים שזכרנו וח'
ל' קרא דאותו ול'
אותה תיפוק לי דמ'
עשה שהזמן גרמ' ה'
שנימול בשמיני ע'
תידעו תוס' בקידוש

צדף כ"ט ע"ב ע"ש' ובאשר שראיתי בצפר
שחין ביניהם תורה ולא מורה' ובאים לית
מחלוקות שהוא היפוך מצוה זו המביח' על
בעולם' ע"כ הבחתיים פה למען שכל אחד
על מקומו בשלום' והנני נותן לו חס' צדי'
שלום' ובהיות שצוה מילה גדולה כ"כ
שמצלת מדינה של גיה'נם כתזכר בפנים ב'
הטור וכעבור לקמן יראה כל מוהל כז'
מעשה מצוה זו לטהר את עצמו ולטבול ג'
אם אפשר לו להיותו עומד במקו' כהן הקדש
להרהר בתשוב' שלימה מאחר שהוא עומד
ליתן

גפר • בסוד ונחש ספר לחתו • ועתה אחי
ידי שים פינק ולכן לכל הדברים אשר לפניך
זרי נכרי שלא יתחלל עבודתך עבוד הקודש
ו כי נאמר תעיס כברי ונאמר תמי נקרנן

מר לך מה קרנן
זמנה זיה פוסל את
קרנן כך פתשנה זרה
רית פוסלת בא
יאך גדול מעשה
זה וז שכמו שיש
אבים עמונים על
הקרנות כך יש
וניס על דס כברי
מליס אות ומניתי
נו נהיכל ידוע
יעה היכלי המלך •
עת הכעס הק'נה
יש בדם ההוא
לק העקסרג
וסק'נה מרח' על
אל עמו • וכעס
ני'טעי'ה'תסתלח
הידוע שהוא
זקנותני' לונ'כ
נמנה זז וכיא
להואו כשהו' רוא'
מקו לפניו נכנע
סגורים על

ולדחינו הוא מוכן כל זמן שהאדם נימול
אין שייך בו לומר שהוא ערום אף שחוצה
מופשט מכל בגריו כדאמרן במעשה דה'עה
מש"כ אדם שאינו נימול נמצא אצלו
שייך לומר כשהוא מופשט מכל בגריו ואין
עליו שום מצוה שהוא יוחר ערום בלא מצות
משאר אדם המופשט ונימול • נמצא בישראל
כשהיו במצרים ועדיין לא היו נימולים וגם
שום מצוה לא היה עליהן נמצא שהיה
שייך בהם לומר ערום ועריה לו'א חסניד
ואת ערום ועריה ולכך נצטוו על שתיהן דם
פסח דם מילה והכין • [כתב מהר"י סג"ל
כתיב ומלתה אותו או יאכל בו'ה' של ומלתה
רמו שהמילה היא חשובה כנגד חמש' חומשי
תורה • חו היא א'ז יאכל בו' כמצין א'ז
וכמנין בו'הם ימי המילה] : ברוך ה'
אלהי ישראל שבראנו לכבודו • והבדילנו
משאר אומות וחתם בנו חותם קודש עד
שתמיד אנחנו עמו וצאן מרעיתו ולדור ודור
אנחנו חייבים לעובדו ולספר תהילתו כי
גמל עלינו חסדו :

ב החקינו •

ואז זכה אנרכס להשפיע רחמי'ם על הארץ
כמ"ס לקמן בע"פ • וזוה נתגלה אדון כל
הארץ וזכו שאמר חו' לטבו' היה הראשון שקרא
אדון וזכה למכר את האה' ל להיות אס'ד בעשר

מדות קדשי קדשים
ומדליה ניתן לי' אותו
ה' שהיתה גנוזה משש'
ימי בראשית בסוד
בהבראם ניתוספה לנו
עתה ונקרא אנרכס
חושבנא דדין כמושבנ'
דדין • וזכה להבטחת
ירושת הארץ בסוד
ומפך כלס נדיקי' לפול'
ירשו ח'רץ • וכדי
להסעימך סעס לסנח
הא דנעשה תמי' דווק'
אחר שנימול כע"ש
התהלך לפני וכיש
תמיס יתגלה לך סעס
ויארת עיניך בכיסוי
סעמים וכמטביל
יבין וישכיל לפי כחו •
איתא בזוהר בראשית
עמוד קכ"ט ובשאר
מקומות יש אינון ג'
פנסי אילנא לפילא
כלול ג' אבהן בח'גת

ואיבי שרשי לתתא בג' • בסוד הן כל אלס
יפעל אל פעמים שלש ר' ל' כי אילו שלש מפנין
הס פעמי' בשית סיטרין בסוד * מקום * שיפול
* העץ שס'יה' וזוהו סוד תרין טי'ן שנתפילין
בסוד עמודי ש'ט'הבן זה : וזנה אחר שתיקן
אברהם אבינו אימון שית סיטרין ובא בשאר
נדיק יסוד פולס כלול בתלת שרשי דלתתא •
(נחח חוד יסוד) בעולה דמ'ג פנין אברהם
ודנה ע"י חיתון העלה סעאל ומוקדיס כוא
חלק דילי' ושמוהו בספר בסוד ונחש ספר למחש
כי כן חיתון כוא ב'ת'ב' שסעאל שהוא בעל'
בסוד נחני' רשעים יתהלכך וסמוך יבס

וכתרי סתרים פגנוי חכמה הגנוזים
גדול לשימת העלה בעשר ודי למנין
ני לא לחנס אה' א'פ'ה לתנעת ה'
עה לו עד שנקרא אנרכס בסוד בהברא'
הא השכיל במנה זז אל המדה הנקראת
גואר וידוע ליודעי חן שעל ידי מנה זז
זיניעי'ה'ה'י'ן שהיתה דלה וכעסי' פטירה
פזית האיפה • כי במילה ופריעה דמה
קליפו' שו'ר וחמו'ר ממקום חות'ס אות
הזש בסוד בדם בריתך שלחתי אסיריך
אינו עיס וזיא באר צרה באר נכרי' בור
אינו עיס • אבל נחשים וסקרנים ישנו

במזבח בעצת מילה ויהי לאות ברית ביני
 וביניכם לפי שהיא אות ומופת על ע"ה כ"ב
 ויהי מנחת ימים סעס הגון בספר יש שכר אשר
 יבד דודי קדן הודי המקובל האלהי כמנהר ר'
 ימשכר בער זל פי'

על הוזהר לביחמו
 בקדשה דאית בוזהר
 ויקרא סעוד כ"ב וז"ל
 בתיר וכן שמונת ימי
 ימול לכם כל זכר
 וכתיר ואם נגזרות
 שמונים שנה וכל כחד
 מתקלא סלקא עכ"ל
 וכתב דודי ז"ל שהוא
 סעס וסוד מ"ש הכתוב
 בן שמונת ימים דווקא
 כדי לעורר ח' ספירו'
 פילאין מטמה למעל'
 דהיינו פעטרת עד
 פנייה א"ס פליונ' בלי
 פירוד ואלו שמונה
 ספירו נקראים פ"ה
 כי כל אחת כלולה
 פעמ' ומי' ב' נירופי
 שס הוי"ה ב"ה י"ב
 מדשיהנה ונסספיר'
 באג נגי' שנה והס
 שגורי דין על העולם

ונאין אינון ישראל דעכדין קרבנא דרעוח
 לקב"ה דמקריבין ביניהו ברהמניא יומין
 לקרבנא וכד אתגורו עאלו בההוא חולקא
 טבא דקודש' בריך הוא דכתיב וצדיק יסוד'
 עולם ולכך נחשב מצוה זו יותר משאר מצות
 שכתורה כמבואר שם ובכמה מקומות אשר
 אין רצונינו להאריך ועוד כי שאר מצות
 התורה כמו תפילין וציצית שאין קבועין
 בגוף אדם וכאשר יסירם יוסר גם האורח
 ההוא אבל אות הברית הוא החום בבשרינו
 ומעידה בנו שהקדוש ברוך הוא כחר בנו מכל
 העמים וחברילנו מהאומות ושם חק בבשרינו
 אשר אין אחד מישראל שיהיה ערום בלא
 מצות ע"ד שאמרו החכמים ז"ל כשנכנס דוד
 למדחץ וראה את עצמו ערום בלא תפילין
 ובלא ציצית אמר אוי לי שאני ערום בלא
 מצוה וכשנזכר במילתו שבכשרו נחקרה
 דעתו ואמר למנצח על השמינית וזהו אפשר
 כוונת המניד באומרו וארץ ערום ועיריה
 דלכאורה אינו מוכן כשהוא ערום אין הלשון
 נופל שיתיח ביותר ערום ממה שהוא עתה
 ולדרכיו

בתגבורות הנזורה ועתה בתיקון המילה לח'
 ימים יתוקן שמונה ימים עליונים שרמונו
 במקראים באחד פ' שנה ולפי שח' ימים ופ' שני'
 שניהם רומזים על סוד הספירות כזכר - לכן
 אמר הוזהר וכל אחד מתקלא סלקא ר"ל שכלם
 כשמונ' ימים ופ' שנים כלם פוליה בעשקל אחד
 באופן שרומזים תמיד על הספירות כפ"ש
 אפנס הימים הם בחינות ח' ספירות המאירי'
 בעטרת והשנים הם למעלה בספירת שבנין
 פנמו עכ"ל וגם אינו לא מנפתי פרי עמי
 לבנות סעס לשמונה ימים והנחתיו קצת יות'
 באורך בחיבורי על תרי"ג מצות אשר פ"ס

יקבנו עיר מקלם מצוה ב' פה שהקפידה
 התורה דווקא ליום הח' סעס הדבר כי שבעים
 כוכבי לכת משפיעים כחם בדבר הנולד ונא
 לעולם בשבעה ימים כל אחד ביזמו לכך צוה
 הקב"ה להמתין שבעה
 ימים בכדי שכלם
 ישפיעו חלקם בלד
 הנולד וכיום הז' צוה
 אותו לשמולו ולהתיש
 כמו לשמו של הקב"ה
 ואז מעל' ישראל גדול
 מעלת המולות וה
 צוה משח זל הסמול
 וספור הככבים
 מאיטננינו שלך וכו'
 ובהיות שהכלתל
 במעל' המוה
 וכוונתו כי הוא דמי
 כהן המקריב ומעל
 הקליפו' כמבואר סו'
 במקומו להיותו מקד
 הרחוקים וממ'
 המקריגי' והוא למע
 במקום מיכאל
 הגדול שלמעלה על
 הרחמים כולו מ
 המקרי' חסדי' זל
 השכינה כי מיכאל

משרת לשכינה קדישא מיכאל במילואו כזה
 יו"ד כ"ק א"ל ל"ק למ' ד' גימט' שכינה בסוד בש
 ברורה כי שכינה מספר שפ"ה ולעופת
 סמאל מלאך האכזרי מסמאל דנב"ה
 השמאל סמ"א כזה סמ"ך ע"ס אל"ף למ' דג'
 שפ"ה וזהו שפ"ה רפ"ה והוא משרת לב'
 מצרית נכרית והוא דרך הפ' קר גימט' סע'
 ע"כ אשים לפניך באר הטיב פעולת הפ'
 העומ' במילה ופריעה ע"פ הכוונה השיין
 שהוא דומה את סמאל לאוץ ושאדילנו
 יתגל' הקדושה ולממן להנצל מהעקרת
 ניתן לו חלק העולם אשר הוא מוזנו ונת
 בעמך

עלנו אבל ע"פ דרך הנ"ל שכתבתי מהמקובל
הר"ה הנ"ל הכל על כיון שלא היה מקום
הצטוות גם שלא למול את עצמו קודם לזה עד
לא למדה זו השייך לזה מדת יסוד והיה בכלל

ע שנה שזכרנו ואז
אותה מדה עצמה
קרא חברה ונאמר לו
"יאל"שד"י התהלך
בני והי"ה תמי' אחר
חיברה' אחרונ' ליה"ו
גם כמה שזכרנו
גשה תמים ולפיכך
שנה למול דווקא
יו' השמיני ואגב נבין
כ' לשון הזכר בפר'
קרא עמוד כ"ב א"ר
שמען ההוא דמא
עק מההוא רב' כו'
ש' כ' כתיב וכן
מונת ימי' ימול לכם
זכר' וכתב ואם
בזרות שמונים שנה
לא נחד מתקלא
קא' פי' מאחר
זכר' ה' א' ורונה
ה' בסוד הכרי' אז
עמוד ח' ספירין

ג צריך אדם להכין מנה ועפרא בחוכו
כדי לחת בחוכו הערלה - וכ"כ בפרש'
לך לך עמוד רנ"ד וז"ל תאנא כל מאן דקריב
בריה לקרבנא דא כאילו אקריב כל קרבנין
דעלמא לקמי קב"ה - וכאילו בני מדבחה
שלימתא קמיה - כג"כ בעי לסרוא מדבחה
במאנא חד מלייא ארעא למגזר עליה האי
קיימא קדישא ואתחשב קמיה קודש' בריך
הוא כאילו אדנח עליה קרבנן ענאי ותורי
וניחא ליה יתיר מכלהו עכ"ל - הרינחבאר
שצריך כלי מלא עפר להניח בו הערלה
הנחתכת כי הערלה רומז לנחש הקדמוני
שהוא סמאל הרוכב על הנחש - סמאל
בא"ת ב"ש הוא גי' חיתך נמצא ע"י החיתך
הערלה והפריעה נדחה סמאל ונוקביה
מסקים קדושה מקום המזבח ולפיכך צריך
להשים הערלה בעפר כי זהו חלקו ומונו
בסוד ונחש עפר לחמו - וזהו מזבח אדמה
העשה לי לשמי וכמבואר בס"ה פ' ויקהל
ע"ש ובחיבורי ספר מגדל דוד דף י"ז ע"ש :

ד מצות

למן ממש' רת עד בינ"ה אס העליונה בלי
דוד ואילו ח' נקראים פ' שנה כי כל א' כלולה
ל' ועי' צ' צירופי השם הוי' י' צ' חדשי השנה
שמה היא גי' שנה : והם הגזרים דין על
ול' נתגבור' הגבורה ועתה בתיקון המילה
א' ימים יתוקן שמונה ימים עליונים שרמזו
המים בא' פ' שנה ולפי שח' ימים ושמונה
יסמלם עולים במשקלא' באופן שרומזם
יה על הספירות כמ"ש אענם הימים הם
עת' ספירות המאירים בעטרת והשנים
למלה בספיר' הכנין עצמו כמבואר סודו
דת עומר - ע"ש וכלא נחד מתקל' סלקא
ולפיכך נכונה לימול בת' ימים' וזכה

לכל אלה בנין האי ברית וכדאיתא בזוהר פ'
לך לך עמוד רפ"ד כיון דאתגזר הוו כולהו
דרגין שראין על האי דרגא וכדין עליל פמיה
באותה מידה דאל שדי הה"ד וארא אל אנרהס
אל יצחק ואל יעקב בא
שדי ועד לא אתגזר לא
הוו אינון דרגין שראין
עליו למלא ע"ש -
וכדאי' סוף עמוד רמ"ג
ר' יהודה אומר כג"כ
אות ה' לא אתייבב לי'
עד דאתגזר ע"ס
דאיהו עמט ברית
אקרי' וע"ד כיון דעל
בברית כדין אתיהב
ליה אות ה' דכתיב
אנ"י הנה בריתי אתך
והיית לאב המון גוים
ולא יקרא עוד שמך
אברהם וגו' ועי' זה
זכה אברהם להיות
מרכבה במדת החס"ד
כי על שם המעש' נקרא
חסיד והמרכבה בו
כנודע' ומדתו רחמי'
גמורים והכל בא לו
ע"י מעשה מנו' מילה'

גם דע והבן שער' לה מספרו ש"ה והוא מצד
עדת הדין כי אלהים מלא כזה אלף' למד' יוד
הי' מס' עס' ה' אותיות עולה ג"כ ש"ה ושס'
הויה בא"ת ב"ש הוא שס' מצפ'ן שהו' ג"כ מספר
ש"ה עס' אותיותיו והכולל - לכן כשהוא מסלק
הערלה ע"י שס' כו"ה בסוד המילה כמזכר
בפנים ואז נתמתקו כל הדינים ברחמי' ונעשה
הכל רחמי' גמורים כי רחמים ג' כעולה פספר
ש"ה עס' האותיות ושני הכוללי' בסוד ברחמים
רבים - כי אז נתמתקו הדינים ונעשה מדין
רחמים - וזהו אפטר למר שדה' טה' כיון לזם
באומרו תמי נפטי ותהלך תעיני כשה אונד
וגו' לאחר שחטא דוד ונתחייב מיתה אז צדק

כארץ ולו כאשר ביער הקוצים מכרסם' נבאו' או כרס חמר ענולה ותסר את כנדי אלמנותה ונתחברה ה' אחרונה עם השם יהו' חיבורה שלים עד שהחירה בה שלשה גווי התפוח מה

שהיה עד אותנו יום בפירוד' ולפיכך נולד יצמחאל קול' שניעול אברהם' כי ישמעאל בנה עקו' הערל' למטה צמנולת הים וינחק נולד בקדושה בכיותו שמו אברהם ונחם שרי טר' ה' נחיריא שלים לביות אחד מרגלי הערובה הקדושה מרכנת הרוכב בשמי קדס וואז נעש' פאכרים מנין רמ' ג' שזכרנו אברהם מנין רמ' ח' ונעשה אברהם תמים בכל שייעי דיליה ברע' תאיברי' ונחם' ה' גידין שהם תרי' ג' צברית' עיל' ה' כי ברית הוא תרי' ג' ובהצטרף עוד מצו' ו מנות עילה נעשה

ב' החקינו חכמים ז"ל לחקן כפסא כבנא לאליהו הנביא ז"ל שהוא נקרא מלאך הברית' כ"כ הפוסקים ב"ד סימן רס"ה וכן היא בוזהר ז"ל אמר רבי אבא בזמנא דאשוק ברית לאעליה לראי ברית' קרי קב"ה לפמליא דיליה ואמר חמו פה ברית עברית בעלמא ביה שעתיה אודמין ליה אליהו ז"ל וטאם עלמא באיבע מאסין ואיודמין חמן (פירושו להיות מוכן בכל ברית מילה למען היות לעד לפני ישראל על קיום הברית) ועל דא תנינן דבעי בר גש לחקן כורסא דרא ליקרא דיליה הוא סליק ואסהיד קסיה קב"ה : וכתב בעל חולעת יעקב שצריך לומר בפ"י זהו כסא של אליהו מלאך הברית שיתגלה במהרה בימינו) ואסמין אופרים בן אין אליהו בא לשם : ג' ויהו והירין להדליק נרות בבית הכנסת שיש בה ברית מילה : וכן באותו ביה עצמו ע"ש הבתוב כי נר מצוה ותורה אור :

ג צריך

ערי' ג' והכל הוא כהיותו עומד במדת יסוד הכלולה מתלת שהיא נה' יאטר משפר' ק"ג' אילו עולה ס"ה וכבר זכרנו בשם קוזהר דג' ספירות הללו בכללן שש כסוד עמודי שש : נמצא בכלל במדת יסוד שס' דהיינו ש' כללות עה' ובפירוד' כפי הצורך נעשו ה' ת ס' ונעשה בין כ"לם שס"ה נמצא היה זס' בכלל רמ' ג' ושס' ה' ואחר שזכה לקרבנס ה' אחרונה פדת מלכות שהיא ה' אחרי ה' שצטפס אז נעשה תמים כערי' ג' אברים וע' פ' דרך סג' נשצמתי עפי העקובל כמוקר' יהושע העשיל יצ"ו עק' קוויל גא בוונת הפסקו ויהי אברהם בן ג' ט' שג' ויאמר אל"ה אג' יאל עד' הסהלקן לפני

וכי"ה תמים ד"ל באותו זמן שהיה אבנ עומד בתיקונו בספירה שהיה תשע ותשעי כי ספירת יסוד היא ספירה תשיעית וכול' כל תשעה בפירות מלמילה למטה הכלול

מעשר ניתנת כלולה מתשע ותשע כי היא עכמה ספי תשיעית ומספר ספי היא ט"ז ע"כ קרי' ויהי אברהם תשעים ותשע לרמוז שזכרנו היום עומד ומתקן ספי יסוד כב"ל מן אמר ה' ת"י ס"ל טד התהלקן לפני ועי תמי ויפה כיון יועי בזב"לן לך כד' כ' חידן ומת' ויהי ס' ונו' ע"ש' נכנס עוד לזה הס' דפי כזוה' פנחס שמודק ידן' לסיק סיסי לזה יהו' קני' וי יוס' קני' אג' אחרונה שהיא רב' ההינחמטר לכל

ואינון שית סיטירין הס' נגד שית ספירין עיל חג' ת נה' ינמצא מניע צירוף ת' של יהו' יסוד ציר' כזה וכו' ובהנטר לזה הס' אשר נעשה בשס' שלם כסוד ויהי קו והו' סאזר וה תמי' ויהי דייקא' וזכו שמת ונת' יקרח עוד אברים ר"ל ביעו ד הוא זכר יסוד מנין שזכרנו אחר שזכית לחבר את האהל לפ אח' ד' : או לא יקרח שזך עוד אברים והיה אברהם' ונזק מתייטב מה שהקשו כזה זש מפני מה לא נצטוב אברהם' חבינו קודם או מה לא של את עצמו עד שלא נצטוב : וגם נצטוב למול דוקא לח' ימי' לא פחמו ולא אף שרפיתי כמה תירונוים ושערי תירח' נעלה

וברה הרמוז צמילת בר"א בסוד אכ"ר הסוליד
זהו מדת יוסף המשפיע על הארץ הוא תמיד
צפסיק מדת הדין צתיבת בר"א שהוא תיבת
זכ"ר ר"ל שש חברה הנהימול בזכותו תמיד

הוא מפסיק יוד' הדין
זהו מ"י בר"א ח"ל
לפיכך זכה אברהם
אחר שנימול שחמשה
גבורו נכללו בתוך ה'
חסדים צהסית הערל'
מעל גבול הקודש
שזכרנו וזאו נעט' מדתו
מדת חסד חסד חל כל
היום ועי' הכרית
זכה ללמוד תורה כי
צרי' הוא תרי' בנמנה
זו שנתוספה לו נעשה
תרי' ג' ואז נעשה חותו
צרי' שכת הקב"ה עמו
שלום וזהו גס כן
פעם הגון שלא נשאו'
לימול עד שבה לכלל
שנ' צ"ס כי קמ"ת
בוה"ג תרי' ג' ומנות
מילה היא שקול' נגד
גל המנות שבתורה
להיותה משלמת כל

התרי' ג' מנות וכל המנות תלויות בה ולכך
נקרא צרי' ת מ"ל לר"ת ה"ל תרי' צומילה
הוא תרי' ג' בשלימות ובהיות' היא משלמת
ומשכללת כל התורה לפיכך נשתכללו שמים
וארץ כמו שכתבו לרשי' רשועו כמיל' בראשית
אותיות א"ש וצרי' הרמז לתורה הנקרא' אש
שנאמר מימינו אש לת' ומילה נקראת צרי'ת
שנאמר ואתה אלת צרי'ת' תשמור ובעבור'
נבראו שמים וארץ שנאמר אש לא צרי'ת יומם
ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת' כי עיקר
קיום הצרי'ת הוא כיום שנאמר וזיוס השמיני
ימול בשר ערלתו ועיקר קיום התורה היא
גלילה כי לא איברה' לילה אלא לגירקא וזהו

שאמר חוקות גס אילו שתי מנות צתיס
ראשונ' באלה בשעת צרי'תו וצרי'תו למולס
כי התורה היא צה לו צתילת יצירתו
בהיותו בכטן חמו כי שס עלמדים אמת
כל התורה כולה

והרומם שמך לעולם שנחרת לו אמונה
שליטה להאמין כי אתה אל אמת ותורה
משה עבדך ככתב ובע"פ אמת וחחמת
אורת בריתך בבשרי לאורת כינך וכינוי
להסול כל זכר לאות כי אתה אלהינו ואני
עבדך חתוב בחוחמך הקדוש כי אמרת
לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר
ועוד נחת לי מתנת חנם שויכתני להיורר
אכצעי להכניס בניך חחרת כנפי שכינחך
ולסול את בשר ערלחם ולהכניסם באורת
ברית קודש צדיק יסור עולם ועמך כלם
צדיקים לכן הנני מהחנן אליך אל שר
שחסייעני וחצולני מיצר הרע שלא למסא'
אות ברית קודש וחוחמך ששכת בבשרי
יכן כל הנימולים על ידי ישמרו את ברית
הקודש מכל טומאה שלא יקרבו אל עריות
ולא שניות מדברי סיפורים או עם גידה
או זכר או בהמה חיה ועוף או עם
גויה או עם פנויה בלא קידושין או
בלה בבית חמי' או עם נשותיהן שלא
בדרך

וכהיותו צפוי
העולם צאה לו
מנוק זו בראשונה
וזהו צדיל ב'
ראשית צלו צרת
הק"נה שמים וארץ
וזהו אפטר כוונ' לרש'
ז' בפרש' האזינו אש
יאמרו ישראל לא קבלנו
עלינו הצרי'ת עי' בא
ומכחיס' לפיכך העיר
בהם שמים וארץ עדי'
שהם קיימים למולס
ר' ל קיום שמים וארץ
זהו העדות והמופת
שקיבלו על עצמ' ופל
זרעם ברית התורה
והמילה דאל' לא
היו שפי' וארץ קיימי'
וע"כ קראתי שס חבור
קטן הזה סוד ה'
ע"ש הכתוב סוד ה'

ליראיו וצרי'תו להודיעם זו מילה ככתוב
עשרים דורות שלא גילה הקב"ה עד שבת
א"ל ואמר לו הק"נה אש תמול תסול סו' דה'
שהוא גמטי' שצעים שממך אני עמיד שצעי'
נפש ושצעי' זקרי' ומשה רבינו הקונה בתורה
בשצעים פנים שנאמר הואיל פשק צאר את
התורה וגו' היטב פי' רש' בשצעים גאון ובוה
מוכן מה שייכו' יש למשה רבינו שציע' את
התורה לאברהם אבינו שקיבל על עצמו מנו'
מילה אלא להאבהא תלי' בראשית הכי איתת'
מפורש בוזה ויחי עמודת' ק' בסודם אל שצע'
נפשי ר' אבא פתק ואמר סוד ה' ליראיו רש'
פלאה דאורייתא לא יהיב קב"ה אלא לאילין

ואתם מצעל הרחמים תמי נפשי ותהללך
וגו' רצונו חף שתעיתי כשה אונד שמכת
החמא נפלת בדניי אליי מנין ש"ה עד שנאבד
שמי כמ"ש שונאי דוד עתי ימות ואבד שנו

לדרך שזכרנו וזהו
תעיתי כש"ה אונד
ע"ע מאחר שמשיתי
תשובה ונפשו האדם
תשובה או מהפך הדין
לרחמים ונכנס בעל
תשובה הוא כש"ה
אחד שהיה מדת
הרחמים שם הוי"ה
כ"ה נא"ת כ"ש שזכרנו
ונפשה מדין רחמים
וכהצטרף עוד לזה מה
שכתב הר"ח שבעלי
תשובה נקראי עבדים
ולדיקים נקראי בניי
ווא"ר רב"ש אמר הוא
שתעיתי מחמת חטאי
כשה אונד חף מאחר
שחזרתי בתשובה
ונכנסתי בגדר עבד
או ינאתי מגדר ש"ה
עובד ונכנסתי בגדר
ש"ה הרחמים לז"א
בקש עבדך כי מצותיך
לא שכחתי וכל המנו

כידו העם של הוי"ה לא יעזבו כידו והתן
ואל תתמה על הדבר האין אפשר להשיג מה
העיון בשכלנו ששם הרחמים יעתיק את הדיני
להיותם מופרדים זה מזה כמו שזכרנו אבל די
אחי שהדינים כלול

ד מצות סנדק היא רבה וגדולה מעלית
הסנדק כי רגליו דומות למזבח וכאילו
מקטיר קטורת לשמים וזוכה לעושר שנאמר
ישימו קטורת באפיד וסמך ליה ברך ה'
חילו [כתב מהר"י סג"ל דמקדוסיק הסנדק
בקריאת התורה קודם המהל] | וצ"ל בין
במקום שנוהגין לקרות שניהן או אחד לעולם
הסנדק קודם] : והמהל הוא דמיון כהן
המקריב כי דם מילה במקום דם קרבן
ובמעלה יתירה בסוד אדם כי יקריב מכם
קרבן לה :

תפלת המוהל

ה' רבונו של עולם הנני מודה ומשבח
ומהלל לשמך הגדול שבראנו יש מאין
לא לצורך חובה כי אם נדבה ורצון ואהבה
בכרת טובך וחסדך כי טוב חסדך מהיים
שפתי ישברונך שנחת בי נשמה קדושה
ורוחניות ועוד הגדלת טובך עלי שלא
עשחני אשה או עבד ועל הבל יחגדל
ויתחומם

ברחמים נשם העם
שם הוי"ה אשר מספרו
כ"ו והעם הזה הוא
רחמים פשוטי ונאם
כלל בו מדת הדי
דהיינו במילוי הדי
כזה כ"ה וצ"ל והנה
הר"ת הוא שם הוי"ה
העולה כ"ו וס"פ הוא
שם אלהים העולה פ"ו
באד ה' הוא האלהים
ובהן נמצא תמיד
כלל הדין ברחמים
ויצחק כשופך לפני אבי
נססס הו"ה בכת"ב
הוא שם קדוש מפני
חושבן ברחמי וכחושב
א"ה יסבמילואו וכמה
ה"נה וכלכו כה
חלא בסוד פייחוג
ה' אצל ושמו אמד
המילה אנו אמד
ומדובק בהקב"ה

אביך בני לוי טפת וכסוי טפחייס האין הדי
נמתקיס ע"י הברית ועיין בזוהר עניי
נפלאי המדבר בסוד ע"י ומ"ה כמזכר נפלא
הבריאה כתיב שאו מרום מיניכ ע"י בר"ה אלה
וכתיב כי ח"ה שניך מעשה אצבגנותיך ונא
אדוקיננו ע"ה אדי שמך בכל הארץ והארץ כהנה
מאזר בסוד ע"י שהוא יותר וסתך מסוד ע"י
ע"ש באורך והנה כאשר תהבר שתי תיבות
במסוק זה מי ברא אלה דהיינו תיב"מ לתיב
אלה נעם ממנו אלהים וכשתב"ת יבנת
לתיבת ברא נעשה אנר"ה וזהו סוד מסוד
התורה ויעל אלה יסמל אברהם ובהן נעם
אברהם

הס תלוים נשם הוי"ה
א"כ כבר נכנסתי בגדר ש"ה הרחמי לפיכך תמי
נפשי ותהללך וזוה הדרך יתבאר גם הקרא
זופה רשע לנדיק ומבקש להפיתו זה לא יעזבו
כידו ע"ד כי אין נדיק בארץ אשר יעשה טוב
ולא יחמא וכאמת הנדיקים במה שהם חוטאי
גם מתרגי ואין להרהר אחרינו כי בולאי עשה
תשובה ונא תיכף מגדר ש"ה מדת הדין בקש
לא לדינת ש"ה הרחמים הוא שם הוי"ה כ"ה
והקב"ה פתח יריבו כי נכנס תחת כנפיו
וד שהצופה רשע לנדיק ומבקש להמיתו תיכף
אחד שחמא ותעביכש"ה אונד אבל זה לא יעזבו

פאברהס יצחק. מגו טב
וכמוהם וכולהו אתכלילו
וכת"ש בעל עשרה מאמרו
פרקי רב שמואל בא מנירון קיסר. אונקלס

הגר ב' אחתי לטיטוס
השטיטמעי וזכטליון
באו מסנת' רבי
עקיבא בא מסיסרא
ג' שרי לפנינו שנו
צענלותינו חסר לא
לדע בין טב לביש גם
גנזתי רמו לתפלה
כירושלמי שהיו
מתפללים כג' ביום
המל' על הנימול ועל
זמו' וז' קירושלמי
שלח איקות' ומייא
דמי מן קדם מרא
שמא לחסא' לרביא
דין דהוא כריך אסו
יתסו כמו דאתסיאו
יירקע' משהוכמי
יחו ע' אליפע כן
תשא רבי' הדין
וכזמן קריב
תשלח אסותא
יירושלמי דרבי' הדין

א' זריכה אסותא וכו' הדי מבואר דזריכין
ת' ומה מאד נהניתי כבואי למדינ' אשכנו
זימי שמניחי הכסאו' שעלו התינוק מעוטרי'
עיס ומעיליס זהו שלש' ימים כג' ג' גם כר
אקנבית הכנסת הדולקת ג' ימים וג' לילות
זפ' כג' ונירות קטנים קלועים י' כגד
שנטיס וכשבת עוטיס י' ב' נירות מיוחדים
שומדים מזד צפון ושטה עומדי' מזד דרום
הילתי מנגא נהגושס מהרי' ל' בשיטלמול
ע' שיש למשות כ' נירות וב' נרות גדולי'
ל' כל תינוק ותינוק והכל הוא לטע' הכ"ל
די שיראו הניבור בבואס לב' להתפלל
קאו רחמים על הנערבי הנער חלוש זה ג'

רבינו ובטי יריחו על ידי אלישע. ובזכור
מצוה זו רחם עלינו שלא יגזרו א' ה גזירות
העות לבטל מצוה זו ולא שום מצוה מישראל
וחזכני למדת אברהם אבינו שהכניס חחרת
כנפי השכינה שנאמר ואת הנפש אשר עשו
בחרן. ובזכות מצוה זו החתומה בבשרינו
נזכה לראורת פני השכינה כס' שה מבשרי
אחזה אלהי וחצילני מן הגיהנם כס' שה גם
בדם בריחך שלחתי אסיריך. ושלח לנו
הגואל במהרה ב"א:

כשמביאים התינוק לבית הכנסת הקהל
אומרים ברוך הבא וכוון שמ"ט
אורות משערי בינה באים עמו. ועל ידי
כונה זו ממשיך רוח קדושה וטהרה על
התינוק הבא ומקשר גם רוח אליהו בנער.
ואח"כ יקח המוהל את התינוק מהמביאהו
ויאמר בשמחה. אמר הקב"ה לאברהם
אבינו התהלך לפני והיה תמים.
הנני מוכן ומוזמן לקיים מצות עשה שציונו
דבורא יתברך למול. לשם יחוד קודש' בריך
הוא

ימים שנאמר ויהי ביום השלישי להיות כואבי'
וכאשר שזכרנו לעיל במקצ' שדם המילה מכפר
ומזיל מכל דבר רע ע"כ חייבים כל הנמצאים
בב"ה הכיח לברך את התינוק בהביתו לימול
ולומ' ברוך הבא ואשרי

היודע לכוין הכוונה
שזכרנו בפני'. ועכ"פ
יכוין כפשוט' ברוך זה
הנימול לשמונה ימים
מנין הכ"ה וזהו ברוך
הבא. ואבי הנימול
אומ' אשרי תבחר
ותקרב ישכון
חצריך. ושאר העם
העומדים משלימים
נאומרי' חמשה תיבות
האחרים נשבעה
בטוב ביתך
קדוש היכלך.
ר"ל ע"י הצרי' חנחננו
מתקרבים אל הקדושה
ונוכח אל היכל
הקדוש אשר שם נרד
הנשמו ונכון הוא. וכן
הוא מבואר בזוהר פ'
לך עמוד רנ"ג וזה
לשוננו חסידי קדמאי

סבאן דהכא כד מקרבין בנייבא לקדמא דא
פתחו ואמרו אשרי תבא ועקרב ישכון חצריך
ואינון דקיימי עליה אמרי נשבע' כסוד ביתך
קדוש היכלך. ולבת' מברך אק'נו להכניסנו
בבריתו של א"א [בי' ד' סימן רס"ה סעיף א']
שאבי הבן מברך ברכה זו בין חתיכת הסרס
לפריעה: הנה ואס אין אבי הבן אצל המילה
יש מי שאומר שאדם אחר מברך ברכה זו ועדי'
הב"ד מצווין למולו ונוהגין שמי שמתעורר
מברך. וכן אס האב בבאן ואינון חזק' לברך:
ובתב הסורי זהב וז' וז' דלאב סעל את
בנו יעשה כדעת רשב"ם שצריך תפילה שרי
הברכות דהיינו על המילה ולהכניסו אח"כ

יחזיק

דחלי הטאה ומאן אינון דחלי רזא עלאה
דאורייתא ומאן אינון רזא דאורייתא הוי אימא
דא את קיימ' קדישא דאיקרא סוד ה' ברית
קודש הרי מבואר דלא נתנה אלא לכנשי' כברי'
עיל' זאתי' כמאן דאמ'

גוי שלמד תורה חייב
עיתה : ובהיות
שכל בוונתי להקל
מהמתעסק במצוה זו
נשיהיה כוונתו לפניו
בקיזור נערץ עשיתי
פירוט סביבו בטוב
טעם ודעת כאשר עין
הקורא תקוה מישרים
וקראתי שמו שרביט
הזהב כי זהב הוא מקפ'
שמי ויהי שמי משותף
במסק מצוה זו והוא
ע"ד המדרש הביאנו
המנורת המאור' כנ"ג'
סוף פרק ג' יכתיב כל
איש ואשה אשר יבא אל
שמלך וגו' אחת דתו
להעמית ר"ל כל הגוי'
איש או אשה אשר לא
יקרא לקבל את התור'
אמת דתם להעמיתם

כדרכן ולא שום דבר הנורם המשכת ערלה
חס ושלוש ובניוהנימולים על ידי וכל בני
ישראל עכך לא יטירו את דתם ואמונתם
לא ברצון ולא באונם . אלא תמיד יהיו
חזקים באמונתם בדת תורת משה עד יום
מותם ונחת פניהם חזקים נגד המקנטרים
אותם על אמונת' ומצחם נחושה נגד מצחם
לא יבושו בעולם הזה ולא יכלנו לעולם
הבא . ויהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי
אבותי שתשלח את אליהו הנביא עתה
לראו' מצוה זו ויהיה הילד הזה בריא ולא הולי
ברי שאקיים מצורת מילה בזמנו וחזקני
להסולו כהוגן וכשורה ובכוונה הראויה
וקבל עבודתי במצוה זו כאילו הקרבתי קרבן
על גבי מוכחך וכעקדת יצחק הרצני
ברחסיך הרבים ושלא יסוכן הילד הזה חס
ושלוש מחמת המילה ותשלח רפואה וחיי'
לילד הזה ולאמו כרפואת יחזקיהו מלך
יהודה מחוליו וכסרים הנביאה מצרעהרה
ובגעמן מצרעהו ובמי מרה על ידי משרה
דבינו

עיתה אמת שהיא עונשה של גיהנם : לבד
* מאש * לו * המלך ר' ת מיל' הוא ניצול
מבונשה של גיהנם עכ"ל וכמ"ס גס לטיל סא"ס
אינו מניח הנימול לירד לגיהנם . ולא זו בלבד
שהוא ניצול מדין גיהנם אלא אף זו שהוא זוכה
ע"י מצוה זו לב"ע . ועתה אחי פקח עינך
ותראה פלאות ה' ותבין כח מנחת המילה עד
היכן מגעת . ע"ד כי חז"ל אמרו שהעול הוא
א' משהים בגן והנה העול כולו הוא כמלא זרת'
שנאמר ושמים בזרת תכן . נמצא שהגן ס'
זרתות . וזרת הוא ג' טפחים נמצא שהגן הוא
ק"פ טפחים . ומילה במילואו כזה מ"ה יו"ד
לפ"ד ה"א . פולה ג' ק"פ להורות שהמקיים

מצות מילה זוכה לגן . והנה נשי ישראל שאף
מצוה זו שייכת בהן נכללו מגיהנם וזוכי' לגן
בזכות שמשמרו ומכילו' את בעליהן מן החטא
ונבטלו' לזרע אברה' בחות ברי' קודש וניצולות
מבעיל' הערל . והוא

כח ברמז הכל לבד
* מאשר * יושיע * לו
* המלך ר' ת מיל' חילו
האנשי' * את * שרביט
* הזהב ר' ת אשה
לרמז הכל וכדמצינו
שנענש יעקב בדינה
שנבעלת לערל על
שהסתי' את בתו מפני
עשיו אחיו הנמול וזהו
שתקנו צוה להציל
ידידו וסיתבאר לקמן
בנוסח הכרבה וגם
שארינו מנחת חילו
הנשים הנקראו' שאר
ע"ס : ובהיו' עיניי'
הרואות ניצון אחד
מניצושי נפלאות
תורתינו תורת אמת
גדול מעלת מצוה זו
והכל תלוי בגוון
המזהב העומד במקו

כהן ומשפיע צילד הנימול בכוונתו שפע רב
וטוב במקוד ולפני אלעזר הכהן יעמוד להיות כי
הוא ניצון ממנו שפע הרחמי' כאש' ניצון מאביו'
ע"כ מוטל על המזהב להתפלל על הנימול
כאשר סדרתיו בפני' ויכני' תוך בקשו' הנימול
שאר בקשו' השייך לזה המצוה ותפלה זו תועל'
גדול להנימול יהיה הנימול מי שיהיה בן צדיק
או בן רשע חזן מעמור והטעם דלא ניתא להו
לישראל הקדושים לקיים העמזרים שביניהם
וכמבואר ב' דסימן רס"ה . וזולתו הכל שוים
כדמצינו בזהר ובשאר ספרי חכמי המקובלים
הביאו הרקנט בפרשת שמות מנו חשוכא נפיק
נהורא מתרח אברהם . עגורחמי נפיק דינא

מאברהם

אסתכלו בשתי עיניו על המילה אז נעשה
לשם כ"ב פטמים פי' והוא ק"ל ק"ל
זכר ומילה מספר פ"ה נמצא
אסתכלו בשתי עיניו על המילה נעשה

ז"ה ספר פ"ה סה שהוא
למטרים א"ל ט"ז
זו עדת יסוד
זו לואת הכוונה
קנו חו"ל בכרכה
ל"ס חלקינו וכו'
הוא רומז למדת
ס"ז וכו' וכו' תבין
ד הפריעה פ"
נפני' כי סוד נפורן
יא סוד גדול ופמוק
ואתה קניסו תראה
ין תבין את אשר
גין אם בעל נפש
גה והנה יש סס"א
שמות פ"ב והוא
ה"ת היוצא מן כל
הנשמה * תהלל יה
ן הוא כס"ת כי לא
עונת * דורטן *
יה * וזהו הסס
ן לגרית כי הוא
גיות שגיו' נשל"

עמיני וסומכני : שברתי
לישועתך יי : ששאגבי על
אמרתך כמוצא של רב :
שלום רב לאהבי תורתך
ואין למו מבשול : אשרי
תבחר ותקרב ישבן חצרותי
נשבעה בטוב ביתך קדש
היכלך :

ויקה הנער מבטא על אליהו ויניחו עליו
רגלי הסנדק וכשהמחלפותח : החתונת
לפולו והוא רואה ערות המינות : אז ידום
בעיניו שהאבובל הוצגו ושרצו למתקם
ברחמים

סגה'ת שזכרנו עם הכולל הוא תק"ו מספר
וין והוא לתקון מדת יסוד * והנה כל קנ
גנעי אה"יה הו"יה טר"י חז"י מספרם
פיר נפורן תב' וזכור תוכל להבין מה שהוא
קן נפורן בעת הזאת וכגילוי המתגלה
ד' ירו וכבוד'ה הספר דבר כי יש עוד פניפי
גדול בעשיי' העריעה שהוא מוכרח לדבק
לכנעות הסמוכים לאגדל' וס' יראגו
את מתורתו כמפורר בגניאוכיה כיום
א' אשפוך את רותיו ונו' ואם בעה"ל בר
ן ובר אבהן ויהיה לו ממס גילוי עינים
נחוש בעת הפריעה כמקנת אונתיות אה
על העטרה כהרף עין אהת וכבר עין

מתכבו' והמשביל יראה בנומי' שלכן פה יהיה
משפט הנער וממצינו' שאם באותיות ידמו לג
כאש ירוקת פי' הוא שית' כולג' ואם יהיה
ירוק וטובה ללבן יהיה כולג' ובראכהא ואם
יהיה טפה לגון זהב

יהיה ביטוי' ואם
כדמו אש אדום כיות
ימו' כאותו שנה' ואם
טפה לתבלת יגש
לתרות רעה ס"ג
וכמשביל יבין וידום
גם ענין ומשכיל
מינוח האוכל פאחד
ק' עמשה מטוב וז
קתיקונה וברקת
הקליפה עגל גבול
הקדושה וכו' כסוד
וכוונ' המצוה לפתח
במצינו כל כח
סקלקות והדומים
הנתונים ברע קאברי
כענוק כזה להביאם
ולבאידם לתבואה
רבה' ואז נכתב
אז קב קול אס' קרוא'
אדם ואין ח"ס קרוא'
אזה' ואף ישמשל

שמילה בבצרו אינו נקרא אדם אלא מרא אדם
ולא אדם ממשהאסר שאין לו פד' יעבוכ' כהנה
וכיה בזכות דם מילה יצאו ישראל ממצרי' וזכו
לכניסת הארץ ושגשגה ואמן לכם חרות גוים
במנו' ישמרו ח' ק' ותגרוסי' יגעו בקדושת' ק'
בשאר סמולאגמו חתם נאנ' ברית קדושת' סמן
ולבן חין לגוי' שאים רימול סוף בקדושת' אזה
וילך משאל ארץ אזה ימנף אהרן עות אזה בן
גם חתם נאנ' ברית מילה אהרן עות אזה בן
הוא לסמס ככל' שאין לו חלק בשרת' והם
ישמשל וכה להמיקא' במהב' המעשה אזה
שבגטו כודע' אף מהותן במנו' ואין לו
עדינה למעבד עתוק ס' כחודשה וכהבש
שאלו

יחמק • לאלוזין המתוך לפריעה אי אשט
 לו ביון שהוא מחול באמצע פשיית העמה דיאך
 יפסיק או כבד להבניסו • ותו דיש נער לתנוק
 סיפסיק בין מתוך לפריעה ויתתלא המתוך

דס ונדומק יונא
 הפריעה אח"כ • ע"כ
 נראה דכזה זדאי אין
 לבק בין מתוך
 לפריעה: ואיתן
 דקיימי עלי' והוותמן
 אפרי כשם שנכנס
 לברית וכו' [שם
 בספיץ ב' כתוב
 בסורי זה דיש חלוק
 צנוסח סברכ' שאמר'
 שפומדים שס' והיינו
 אמתן פרוחין האב
 יאמרו כשם שהכנסתו
 לברית בן תכניסו
 לתור' ולחופ' ולמעט'
 פוזי' וחותן שפומדים
 מרחוק לא שאין האב
 צבית הכנסת יאמרו
 כשם שנכנס ב']
 אפר רבי אבא ודאי
 בן הוא ויאמת מלבי
 ועאן דלא אמר רבי
 אפיך גרמי' משערה

הוא ושכינתיה • (וכשהאב על את בנו יאמר
 שזינו לעול את בני) וישים ארז התנוק
 על הכסא אשר הכין לאליהו • ויכוון לשם
 הקדוש הוה (תכ"מץ) שהוא בא"ת
 ב"ש אלו"ה • כי שם הקדוש הוה הוה
 גוזן מלאכים לשמירת הילד שלא יטמא
 את בריתו כל ימיו: ואמר

**זֶה הַכֶּסֶא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ זְכוֹר
 לְטוֹב:**

לִישׁוּעָתְךָ קוּיָתִי יי:

שְׁבַרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יי:

וּמִצּוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי:

אֱלֹהֵינוּ מֵלֶאךְ הַבְּרִית הַגְּדוּלָה

שֶׁלְךָ לִפְנֵיךָ: עֲמוּד עַל

יְמִינִי

חופו דומין קב' למישנד לדיקייא לפלמא
 דאתי • וכולהו מתקשראן בהאי ונג' כ' עטרה
 פילי דמכפתתא אית בהאי קרא אשרי תבחר
 ונג' וכל מלה ומלה חד חופה את עבד מיכיה
 פכ"ל הוהר' הרי מבואר שהאדם זופק לעשרה
 חופות פ"י הברית באומר איתו הפסוקים כי
 יש בפסוק הזה י' צוונות על התקרבות וייחוד
 הקדושה ודווקא צמילה ופריעה כמבואר סודו
 צפניס • כהא דתנין מל ולא פרע כאילו לא
 מל • וכן כתוב בזהר בראשית עמוד פ' וזו"ל
 תנין מל ולא פרע את המילה כאילו לא מל
 בגין דב' דרגין אינון מי' לה' פרי' עה • זכ"ר

ושע"ז • צדיק וז' דק • זכ"ר תק"בה • אום
 צרי' דא יוסף • וברית דא רחל ואנמרך לחנה
 לון • וכמה מחבר' לון כד אינו גור ופרע ומי'
 דגזר ולא פרע כאילו עבד פירודא • ופרי'
 מאמר הזה פרעוה

דודי הרב האמיר
 הקובל בחיבורו
 פי' ה' יקבנו יש
 וז"ל הא דנריך דוי'
 מילה ופריעה ואין
 בלא זה היונו לפי
 שתי מדות יסו
 ועסרת • כי המיל
 הוא רמז אל היסו
 שבו סוד אות י' קמה
 אות הברית ופרי'
 רמז אל הכנסת
 הפריעה פורע
 הקליפה מפל
 הקדושה כדי שיתו
 העטרה והססול
 נשמור דהיינו
 לזכר ושעור לכין
 באומר דדיק וזו
 זכר ונקיבה וזו
 היסוד שהוא
 משפיע מל' יוסף צד
 יסוד מלס' רומן על

סוד המילה והעטרת שהיא נקיבה מדת רחם
 מושפעת אשר עליה אמר הכתוב צדק ילין ו
 ובה הלחין הרמזי' בסוד שמור שכל השם
 פן ואל איתו אלא ל"ת רומז עליה העטרת
 כע"ש ונריך לחברס ולייחד פ"י המיל' ופרי'
 ואסור להערידם עכ"ל ופיין עוד מזה כס
 הולך תמים מה שהוא מציא כשם הכתי' ב
 הענין • העולה מכל זה שכל זמן שלא מל
 פרע היה בו צורת שד' ורועות והדמיה
 כדמות ש"ן בסוד וישא אהרן את ידיו והר
 וחזי הגוף האדל' ית שהוא ש' ד ועתה צמ
 ופריע מתגלה גם האות י' ונעשה שד' י'
 בהסתכלות

האדם צלמו צלם אלהי בראותו הכוונה
פוא חף על תכונת הנוף ואבריו וגידיו וכל
אשר בו הכל הוא רמזים העליונים וע"כ נפת
בו נשמת חיים והרובה לעמוד על הדברי הללו

בסוד ה' יפיין בזוהר
באידרא רבא ואידרא
זוטא ובר"מ נפ' פנחס
כי אדם התחתון הוא
בסוד שיפור קומ' אדם
העליון. ואדם המטהר
את גופו בכל שייפא
דליה אז מדמה הצורה
ליוצרה ונעשה בו כ"ח
אל"ס שהוא כ"ח
אותיות ששהו"ה ב"ה
ונמילואו הוא מ"ה
אותיו גימטרי' אל"ס
הנה תכלית בריאת
אדם למטה לקדש שמו
גדול ברבי' וזהו אדם
יקריב מכם קרבן
ה' בסוד פה שאמר
אנכי נאני נאן
רעיתי אל"ס אתם
דעו חכמים ז"ל
כוונה זו אתם קדושי'
ה' ואין א"ה קדושים

ירים עשה ידו וגבר ישראל ונאמר ימים
ידו וגבר עמלק וידי עשה לא היו נוגחות
מלחמה אלא הכל היה תלוי בישראל כשישראל
זכאים אז וגבר ישראל וכשישראל חלילה סיני
זכאים אז מתישי כ"ח

העליון וגבר עמלק
בסוד ותשכח אל
מחוללקר' לשתשכח
שחלקך וינרך ונוראך
ולפיכך לתהיה אברה'
אבינו נקרא תמים עד
אחר שנימול בהשג
מעליון קליפת העולם
שזכרנו לעיל ודעה
הסומאה לחוץ עד
שנתקיים בו לא יביס
בך אל זר והוא נשג
וסמאל ואז נקרא קדוש
עד שנעשה מרכב
לקדוש' עליונה במדע
ונקרא ידד להק"ם
והבן נמסעם זה נקרא
גם יצחק ידד לביונה
מתקדש מבטן אשג
למנוה זו לדעת רש"י
ז"ל והרמב"ם ז"ל
שזכרנו לעיל שצאמר

הנ"ל להיות רחמים גמורים בסוד המילה
שאברנו ולפיכך יברך בקול רם הברכה זו עם
הכוונה ואחר כך יחחוך העולרה בכוונה
שזכרנו גם כדי שיהיה עובר לעשיתו וברכה
זו היא בקול רם לעורר הבוונה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך

העולם אשר קדשנו

במצותיו וצונו על המילה :

אבי הבן מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך

העולם אשר קדשנו

במצותיו וצונו להכניסו

בבריתו של אברהם אבינו :

והקהל

ואשכילך במעט להסיק בדבר הירוש
צרי אצבעות האדם בשתי ידיו ועמאל
מנין כ"ח וזהו כח האדם שעל ידו יוכל
עשות כל צרכיו כמ"ש חו"ל היש פ' קדכתובו'
זה ידיו מגיד הרקיע שהוא קאי על מעשה
יהם של צדיקים ושם הו"ה ב"ה מספרו
תיותיו גם כן כ"ח ומאל"ב"ח אותיות
הב"ה יתנוצצי' כ"ח אורות מעצמותו ית'
ל' אברי אצבעות האדם ובהאדם נמצא
יש בו מקום להשראות אורות עליונו אז
ה' ד"ה כמו שהיה אברה' אבינו שלם בכל
שדיליה אז נקרא ידד ל' צדי ידד'
ז"ל ואז ובה לכל ה' אשג

ואת בריתי אקים את יצחק ר"ת * אשר * קדש
* ידד * מבטן * והשפע הוא כי שיליה סוף
צער לכל הנוף שגא' ויהי צחם בשל יצחק
כואבים * ואפילו אחד שנתעשר קטן הוא
אבריו מתחות השם' גל ובה קוסבהנימול קומ'
טוב שבו תלוי כל הצלחות האדם להיות מונן
למסור נפשו על קדושת השם כי יתל' את שגא'
תחילה בא' מאבריו ראש הצורה לשון ית' קדש
יהיה קל בעיניו למסור כל גופו כדק' שגא'
ביצחק מתחילה עקר שגמו בא' אבריו וקל
הסכע עכאן ולכאן עד שיהיה בכל צדימו אחר
כך לקדש השם בכל גופו כקדש עמדת אשג
הדברים האלה נמצא שכל ידד שיליה נשתלש

שאמרו חו"ל לא גלו ישראל ען ארץ עד שהפרו
 הכרית שנאמר ואת בריתך הפרו ולפיכך מל
 יהושע את ישראל פעם שנית טרם נואס לארץ
 כי ארץ ישראל מקושר בברית מילה כי יעקב
 חבל נחלתו ועיין מ"ס

ברחמים במעשה המי"לה שתי שמות הו" •
 ואד"ני • כוה • כי דע שיש במדרג הגבורה
 אלהים פשוט ומלא • הפשוט מספרו פ"ו •
 ומילה עם הכולל הוא ג"כ מספר פ"ו המילוי
 כוה אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם הוא עולה
 ש"ה עם חטש אותיות אלהים • מילוי ערלה
 ג"כ מספר אלהים • הרי הוא לפניך בערלת
 התינוק שנראה בו כל הדינים פשוט ומילוי •
 ע"כ יכוין למתק הדינים הללו בשתי שמות
 רחמים הו"י וואד"ני במילת המי"לה
 העולה עם הכולל צ"א שהוא מספר שתי
 שמות הללו • וככה יתנהג בכונה זו כשירא
 עוזרת התינוק שבו הדינים כלולים כמו
 שזכרנו ימתקם בברכת המי"לה ויחתוך
 הדינים כי חיתך בא"ת כ"ש סמ"אל ויכוין
 כשהוא חותך הערלה שהוא חותך הדינים
 והנאחזים בה • נמצא כחיתוך הוה הוא
 מסלק סמ"אל הרוכב על הנ"חש וממתק בשתי
 שמות הרחמים שזכרנו באוסרו ברוך אחרי
 ה' שכתובתו הו"י וקרויתו אדנ"י כל הדיני
 הנ"ל

שאירי ופארי הגאון
 עהר"ר ישעיה ז"ל
 בספרו שני נוחות
 הכרית ריש פרט' לך לך
 פ"ס וזהו אפשר כוונת
 אברה' ששאל במה אדע
 כי אירטנה בהיות
 שהק"בה הכטיחו על
 ירוש' הארץ ועדיין לא
 נצטווה על המילה ע"ז
 היה מתמי' אברהם
 לירש הארץ ועדיין לא
 נצטוו' למול וזהו במה
 אדע כי אירטנה והא
 דלא נצטווה באמ' קוד'
 בשורש הארץ היינו
 טעמא שעדיין לא היה
 אברהם בן ג"ט שנים
 ואין זמן זוני מצו' מיל'
 אלא דווקא בהיותו בן
 תשעים ותשע שנים
 כדאמרן וכחיבורי

בית חדש זו"ל מנהגינו שהמולה יחד לפני
 ברכת אשר קידש ואינו ישר כפי המנהג
 המולה הוא ע"ה ולא די שאינו מבין המנהג
 ומקרים התיבות והחכמים שקבעו ברכה זו
 קבעו חלל למי שהיה
 זרין בו ביותר והגן
 אליה • ובהיותי מיום
 עמד על דעתי מול
 בעבודת ה' מצוה זו
 שמתני פני לדעת מה
 טעמים בברכ' זו שפעם
 בה מעלה יתירה שלא
 לאמר כי אם אחד הפעם
 המיוחד שבע' ויגמתי
 ועצאתי און לנפש
 וראיתי ממש בדברי
 חו"ל הראשונים שברכה
 זו לא נאמרה כאש"ה
 נקראת כי יש ויש בה
 פנימית ע"כ הרמותי
 ידי לבאר ולפרטה כד
 ה' הטובה עלי על פ'
 דרך הראשונים כעבנא
 בכ"י סימן רס"ה כי
 בתוספת נוסף משלי
 זו לאשר קידש ילד
 אברהם כדדרישין בני

אשר פי ה' יקבנו שלשלת הזהב שם הארכתי
 בדרוש במה אדע ששאל ומשם תקחנו •

ואחר

שסיים מצוה זו במילה ופריטה
 ומצינה מייצגים לברך על הכוס
 ברכת אשר קידש ילד מבטן כו' דהיינו שיקדי'
 ברכת בורא פרי הגפן לברכ' אשר קידש ואח"כ
 מברכי' התינוק קיי' את הילד הזה חוץ בעמור
 שאין מברכי' ברכת קיים את הילד לפי שישראל
 קדושי' ואינם חפנים בקיום ממזרים וכן שאין
 למזרים בעמור כשם שנכנס לברית וכו' • והנה
 הסוד והכ"י בסימן רס"ה עביאיש שאבי הבן או
 אחד העם מברכין ברכת אשר קידש • ומלשון
 אחד העם דיקדק בגאון מוהר"ר יואל בספרו

כל המנחו' על אברהם מה לידידי בבית והגן
 מיימוני כתבו בשם ה' דאשר קידש ילד מבטן
 זה יצחק דכתי' ואת בריתי אקים את יצחק אה
 הוא ר'ת * אשר * קדש * ילד * מבטן •
 בשארן שם זה יעקב ונאמרו חתם באות ב'ת
 קודש אילו השבטים וכן פי' רש"י ז"ל יצחק
 ילד ע"ש אשר אהבת מבטן דקוד' שגולד נת
 למנו' זו דכתיב אבל שרה אשתך וגו' והקיים
 את בריתי אתו עכ"ל ע"ש • ולכאורה צ"ע
 נחלקו אבות העולם זה אמר אברהם נקרא
 זו' א' יצחק נקרא • ונאמת כד מעיינת
 אתי שפיר חל' אילן דברי אלהים חיים ופ'
 לדבר אחד נתכונן דכתיב ויברא אלהים
 האדם

בש יוכל לכתש ולומר שחזינו יהודי אחר שהסיר
 בעליונות מדוכיו שהיה עליו מה שאין בן
 גשחותם המלך נתון בכשרו או אינו יכול
 להכריח את עצמו ולכתש באשר שאי אפשר
 להסיר הכוח מעליו
 והו הטעם שהק"ב
 הקס נאמרו בנות
 בית קודש ככדי שלא
 זוכל לברוח מעל
 קדושתו ולעולפי עד
 אכחו עבדי לו ונושאי
 חותמו והיינו טעמא
 מהו"ל שחמרו גדולה
 גילה שדומה את השב"כ
 טעמו בהיות ששבת
 ט"ה אותות כינו
 בינינו ועילה היא
 כחות ובהיות שחות
 גילה הוא יותר גדול
 הניתן בכשרינו ולא
 זוכל להכריח טעמינו
 ומאזה האו' הנותנת
 דול משבת וי"ט
 דאמרן ולעולם נדחה
 אות קטן מפני אות
 גדול ולפיכך תפסו
 בלשונם גדולה מילה

ל' מאחר שמעלת מילה היא כ"כ גדולה יותר
 משאר אותות' כמו שבת וי"ט ולפיכך היא דוחה
 שבת וי"ט וסוסיים בשנחושל מקום ברוך אתה ה'
 ברית הברית והביניהו וע"פ גוסס הברכה אשר
 אנחנו נו אשר להנין כוונ' התרגום יונתן בן
 עוזיאל בפרשת ויחי בפייסקא' בך יבך ישראל
 לאמר וגו' בך יוסף ברי יצחק בני ישראל
 ית ינוקא ביומא דמחולתא למימר ישויה ה'
 אפרים וכמגשה לכאורה ז"ע וכי ביוסף
 מרכין הלך באפרים ומגשה יבירכונם ביומא
 מחולתא אין לו שחר ופוק חזי מפי עמא דבר'
 אל דר מעיינות שמיר בנוסח הברכה פינין
 שיה פייסיים כי כבדו זכרנו והוא ידוע

להמקובלים שמדת יסוד נקראת אל"ח יונתן
 דנטיר יוסף האי ברית זכה להיות מרכזה לעדש
 זו הנקראת חלתי ובה כל הבאים ומחזיקים
 בבריתו חסדי' כבילו כל אל מי ועת צרכי' עברכ'
 עדתו שהוא כלי
 המחזיק כל הברכות
 ומריקס על הארץ ואו
 כדיקים יראו וישמחו
 מקבלים השפע הראוי
 וזהו שתקנו בברכה זו
 אל"ח ס"י חלקנו לרמוז
 שכתבנו והנה יפקד
 אבינו רמוז רמוז לו
 באומרו בך יבך ישראל
 וגו' ר"ל ישראל יתברכו
 בך ובה התרגום
 ופיר' אותן זמן שישראל
 יתברכו ביוסף שהוא
 ביומא דמחולתא
 דהיינו שמדת אל"ח
 ח"ט בך יוסף ברי
 יצחק בני ישראל ית
 ינוק' ביומא דמחולתא
 דהיינו שיזכרו מדת
 אל"ח ס"י הרמוז ליוסף
 וכשאר ברכות יאפרו
 ישוין ה' באפרים

איברי החינוך הורה ולהוציאם להורידם
 לתהומא רבא ולכן הוא מוציא דם החינוך
 בפה כדי למתק כל הדינים ופ"ה ג'
 אלהים כנ"ל ולכך הרבה נוהגים לזרוק
 מפייהם יין על הכילה קודם המציצה לכוונה
 הנ"ל והוא נכון כי יין אדום הוא מצד מדרת
 הדין ומצא מין את כינו וניעור להוציאנו:
 ואחר כך יאמר ק"ל פעמים אליה ועם
 זה הוה מסלק סטרא אחרא וראש
 שבכולם הוא סמאל העולה מנין ק"ל א בסוד
 ק"ל דלא פסיק ואחר שאמר ק"ל פעמים
 אליהו יכוין את אליהו הנביא בורה האופן
אל יהוה נביא

ויכוין בנקוד השם ניקוד אליהו ואו אין שטן
 ואין פגע רע ומובטח שלא יפגו בריתו לעול':

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן
 ברוך

וכימשה וק"ל איתא צפיקי דר אליעזר פרחי
 ק"ט אמר ר' אלעזר וכי עברתה הכתוב לומר
 שני פעמים בדמיין חיי: אלא אמר הק"ב
 בזכות דם ברית מילה וזס פסח גאלתי אתכם
 ממצרים ובזכותם אתם עתידן ליגאל בסוף
 מלכות דביעי לכך אמר שני פעמים
 חיי: [ובי' דסימון סמיקא] וזהו
 זהב הסעם שכתבין וזמון וזהו
 ע"ה מילה יכה לשתל וזהו:

והא לך סוד המילה בקצרה

נהגו כל ישראל לשתל במנין שבת יום טוב
 ג ב ב ב ב ב

הַדָּבָר שֶׁאֵמַר כָּל גּוֹפוֹ עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם וְנִעְשָׂה
יָדִיד לְהַק' זֶה כְּמוֹ אֲבֵרָה וְזֶה שֶׁאֵמַר אֲשֶׁר קִדַּשׁ
יָדִיד מִבְּסוּן וְנִעְשָׂה גַם הוּא מֵרִכְבָּה לְקִדּוּשָׁה
עַל יוֹנֵה בְּמִדְתּוֹ אֲךָ בְּהִיּוֹת הוּא רַחֲשׁוֹן שְׁנִימוֹל

לְיוֹם הַשְּׁמִינִי וְזֶן
הַדְּאוֹי כַּמ"ט לְעֵיל
אִז כּוֹדֵךְ כָּל גּוֹפוֹ
וְנִדְחָה הַסּוּמָא וְהַדְּאוֹי
לְחוּץ דְּהֵיִינוּ הַרוֹכֵב
וְהַרְכָּב שֶׁהוּא סִימָל
הַרוֹכֵב עַל הַנֶּחֱשׁ וְזֶה
נִכְנַע מִדַּת יִצְחָק מִדַּת
גְּבוּרָה בְּפָנָי מִדַּת
אֲבִיו מִדַּת הַחֶסֶד כִּי
בְּהַסְרֵי הַחוּשֶׁךְ שֶׁהוּא
הַעֲרֵלָה הַמַּכְסָּה אֹר
הַלְבָּנָה עִיֵּת אֶרֶץ
הַעֲלִיּוֹנָה אִז כָּלָה הַעֲנָן
וַיִּלְךְ וְהִבֵּן נִכְנַס אֶל
אֲבִיו בְּעִדְתּוֹ לְקַדֵּשׁ
שָׁמוֹ בְּכָל שִׁיפֵי דִילִיָּה
וְזֶה הַכּוֹנֵה בְּתַפְלָה
שֶׁכֵּתַבְנוּ לְעֵיל וְכַעֲקִיד'
יִצְחָק תַּצְיִנִי וְזֶה
שֶׁאֵמַר אֲבֵרָה אֲבִינוּ
בְּשֵׁמֶת עֲקִידָה הַנְּכִי
בְּנֵי שְׁשִׁיּוֹם נִעְשִׂית בְּנֵי

בְּכָל שִׁיפֵי דִילְךָ כְּמוֹנִי וְהִנֵּה גַם יַעֲקֹב אֲבִינוּ
בְּהִיּוֹת שֶׁאֵמַר סִיפָה רַחֲמֵינוּ לְבַלְתִּי נִתֵּן זֶרַע
קֹדֶשׁ לְמַשְׁחִית וְנִעְשָׂה גַם הוּא תָם לְהַק' זֶה
שֶׁאֵמַר וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם עַד שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת צוּרְתּוֹ
חֻקּוּקָה בְּכַסָּא הַכְּבוֹד וְנִעְשָׂה חֻק לְיִשְׂרָאֵל לְכַפֵּר
עוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כַּתְּאֵמַר חו"ל כַּשִּׁיִּשְׂרָאֵל
חַיִּיבִים חו"ל אִז הַק' הַמְבִיט בְּצוּרְתּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב
הַחֻקּוּקָה בְּכַסָּא כְּבוֹדוֹ וְזֶה שֶׁאֵמַר וַיַּעֲמִידָהּ
לְיַעֲקֹב לְחַק עַד שֶׁנִּעְשָׂה גַם הוּא מֵרִכְבָּה
לְקִדּוּשָׁה תַּפְאֲרַת יִשְׂרָאֵל וְהִנֵּה גַם הַשְּׁבָטִים
מִלֶּס חַתוּמִּים בְּחוּתְמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ וְהִם הַמְּכַבְּבִים
כַּסָּא הַכְּבוֹד בְּסוּד י"ב אֲבֵנֵי קֹדֶשׁ י"ב צִבְעוֹת
סו"ה ז' ה' :

וְהִנֵּה

אֲנַחְנוּ מִבְּנֵי בְּנֵיהֶם זֶרַע קֹדֶשׁ
מַחְזִיקִים מַעֲשֵׂי אֲבוֹתֵינוּ וְעַדִּי
גּוֹרְמֵי בְּמִילָה וּפְרִיעָה לְחַבֵּר חַת הַחֶבֶל לְהִיוֹ
אֶחָד כִּי בְּמִילָה אֲנִי מַחְזִיקִים מִדַּת יִסוּד הַנִּקְרָא

אֶל חֵי וְע"י הַפְּרִיעָה
אֲנִי מַגְלִים הַעֲטוּר
וְהַקְּלִיפָה יוֹסֵר עִמּוֹ
גְּבוּל הַקֹּדֶשׁ בְּעַל
שֶׁלֹּא בְּטוֹבֵתוֹ וַיֵּשׁ מִן
לְמַדַּת יוֹסֵף הַדְּאוֹי
יִסוּד עוֹלָם לְהַשְׁפִּיעַ
בְּמִדַּת מַלְכוּת עֲטוּר
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָלִיהֶם אֵמַר
קָרָא נִדְק יֵלֵין נֵר
וְהִבֵּן וְאִז נִעְשָׂה חֵי
ח"י חֲלָקִינוּ בְּסוּד
חֲלָקֵי עִמּוֹ יַעֲקֹב חֲלָ
נַחֲלָתוֹ וְדִי כַּעֲת צוּרְתּוֹ
נִמְצְאוּ לְמִידִין כּוֹנֵם
בְּרַכָּה זֶה לְהַזְכִּיר וְזֶה
שְׁלֹשֶׁת אֲבוֹת וְהַשְּׁבָטִים
כְּמוֹ שֶׁזָּכְרָנוּ וְזֶה הוּא אֵמַר
קִדְשֵׁי דִ' מַבְּטָן וְח'
בְּשִׁירוֹ שֶׁס וְכַתְּוִי
חַתֵּם בְּאוֹת צְרִי קוֹד'
עַל כֵּן בְּשִׁכְרָה זֶה
חֵי חֲלָקִינוּ ר"ל בְּשִׁכְרָה

וְהַקְּהָל עוֹנִין

בְּשֵׁם שְׁנַכְנַם לְבָרִית בֵּן
יָבְנַם לְתוֹרַת הַלְּחָפָה
וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים :

ח וּבְעִשְׂוֹתוֹ הַחִיּוֹתוֹךְ יִמְהַר מֵאֵד הַפְּרִיעָה
כְּאֲשֶׁר הָאֲרַכְתִּי בְּשִׂרְבִיט הוֹהֵב וַיְכּוּיֵן
בְּהַתְּגַלּוּתוֹ הַעֲטוּרָה שֶׁהִיא דְּכוּת * י שֶׁהוּא
הַחוּתֵם וְע"י זֶה נִתְמַלֵּא הַשֵּׁם שְׁד"י פְּרִי"עָה
הוּא אוֹתִיּוֹרַת פ"ר יַע"ה * פְּרִי הוּא פְּר
דִּינִים שֶׁהוּא מִנְצ' פְּךְ יַע"ה גִּי' אֱלֹהִים עִם
הַבּוֹלָל נִמְצָא שֶׁכָּל הַדְּינִי מִתְמַתְקֵי עֵתָהּ וְטוֹב
לְכוּיֵן לְשֵׁם קָר"ע שְׁט"ן בְּשַׁעַת הַפְּרִיעָה :
ט אַחֲרֵי הַפְּרִיעָה שֶׁעָשָׂה כִּשְׁהוּא רוֹאֵה
דָם הַתִּינּוֹק שֶׁהוּא עוֹרֵךְ מִדַּת הַדִּין
וְעַתָּה בְּמַצִּיצָתוֹ שֶׁהוּא מוֹצֵץ כּוֹנֵחוֹ לְמַשׁוֹךְ
כָּל כַּח הַקְּלִיפּוֹרָה וְהַדְּינִים הַנְּחוּנִים בְּר"מ
אִיבְרֵי

מִצוֹז שֶׁעֲשִׂינוּ בְּבִשְׂרֵינוּ נִעְשָׂה א"ל ח"י חֲלָקִינוּ
וּמוֹסִיף עוֹד לְבָקֶשׁ צוּרְתּוֹ זֶה לְהַכִּיל יְדִידוֹ
שֶׁאֲרִינוּ מַשְׁחַת וְהוּא מַכּוּן לְמ"ט חו"ל שֶׁאֲבֵרָה
אֲבִינוּ יוֹסֵב עַל פֶּתַח שֶׁל גִּיהֶכָם וְאִינוּ עִנִּי
לְכַנֵּס בְּתוֹכוֹ שׁוֹם חֵדָם הַנִּימוֹל וְנוֹשָׂא חוּתֵם
מֶלֶךְ כִּי גִנְאֵי הוּא לְמֶלֶךְ שֶׁעֲבָדוֹ הַנוֹשָׂא חוּתֵם
יִכְנַס בְּמַקּוֹם מְטוֹנֵף וּמְגוֹעַל אִם לֹא אִז
שֶׁהִסְרֵנוּ בִּידֵים חוּתְמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ וְסַמְחוֹ אִז
בְּרִית קוֹדֶשׁ וְזֶה שֶׁאֵמַר לְמַטֵּן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר
בְּבִשְׂרֵינוּ וְהוּא שֶׁכַּס וְהוּדִי לְהַק' ה' עַל הַסָּר
אֲשֶׁר גַּעֲלָנוּ בְּרַחֲמֵינוּ וּבִרְוֹב חַסְדֵינוּ שֶׁ
בְּרִיתוֹ בְּבִשְׂרֵינוּ כִּי בְּכָל אֲוֵתוֹת וְעֲבָרֹת
עָלֵינוּ יוֹכֵל אֵדָם מְרוּחַ עֲתַת עֲשֵׂה

לכך צריך בזה עיון רב
 ועבודה זו ושומר מזה
 לאלוהים קמ' ללילך לנע' הכוא יוס א' לפני המיל'
 ירח' בעיניו ערלתו כי
 יצאנו ממצרים שנות כי יש
 קטן שים לו ערל גדול'
 יש שחץ לו ולפעמים
 יצאנו מהם כמו מהול
 חומרתו היא לעשות
 ציתוך וכשיבא לידו
 גשמת המילה בלתי
 יודע הדבר הזה מקוד'
 וי נרתת ונבהל ויבא
 לידו קלקול מה שחין
 ויבא מקדי' ביאתו
 לילד הנולד יוס לפני
 געילה ויראה איזה
 ידוע יתעץ עם
 המהל ביותר בקיחו
 זומה לו כי גד יעשה
 מים חילופי' בערלה
 שמהן שהיא קשה ויש
 י' דכה וטוב להכתיך
 ין עור לבשר גס
 גלתי פח' מ ז' ל'
 היה לוקבלה מהדוני
 י' זקני ז' ל' שכל
 אל צריך להיות זהיר
 ואל שלא לתחוב שתי
 ירניו תוך הנקב
 יחד לעשות הפריעה
 אם בזה אחר זה
 יחזקן והעושה כן
 י' תינוק יפלט
 י' ולא יהיה לו לב

וליומוד במעשה ורגיל
 לא ידע דבר רע ופנה
 הכוא יוס א' לפני המיל'
 יש הרב שינויי ולאח כל

הילד הזה לאביו ולאמו וגו' עד הודו לה'
 כי טוב משום דאיתא בנמ' אמרו לו ילדה:
 אשתו זכר מברך הטוב והמטיב וי' משום
 ארבעה צריכין להודות ואחד מהם היוצא
 מבית האסורים ובן החינוק יצא באסורי
 מעי אמו]:

אלהינו ואלהי אבותינו קיים
את הילד הזה
לאביו ולאמו ויקרא שמו
בישראל:
 פלוני בר פלוני

ישמח האב
ביוצא חלציו
וחגל אמו
בפרי בטנה
ככתוב ישמח
אביו ואמו
וחגל יולדהו:
 כשהאב הוא מיהל
 בעצמו יאמר:
 זה רצון שאישמח
 ביוצא חלציו:
 וח' מאב הנימול יאמר
 הסוהל:
 ישמח האב בנן ערו
 ביוצא חלציו:
 יחוב מהאם הנימול:
 יאמר הכוהל:
 ישמח האב ביוצא
 חלציו וחגל אמו בג
 ערו בפרי בטנה:

ונאמר
ואעבור

שישער שיצא הדם ממקומות האצות וכל מוטל
 שאינו מונח כראוי מעבירין אותו כי הוא סכנה
 לתינוק וכדאיתא בפדקי רבי אליעזר אמר רב
 פפא האי אומנא דלא מציץ מעבירין אותו
 ולפיכך מונני' אף בשל'
 אף ע"ג דלם חיבור
 מאבר בשמונני' אותו
 מ"ע מאבר שהוס
 סכנה לתינוק והי
 כמו רחיה בשנת
 דמותר' ויש
 מוהליס דנוהגים אחר
 פמניצה שנומטים יין
 עם הדם שצפוי
 ומעברים מריקה
 צפיהם על הפילה
 לרפואת האיפול:
 והכל כדפנה המליץ:
 גם יש לזם סוד
 לצדיקת סין שכל
 מין א' מ' ז' מ' ז'
 גם אינ' רוח' מ' ז'
 כי אם למת ערב וכל
 לפי יוס הנראה בקין
 ולחזק' ויש עוד
 עלי' בני ערו ופמני'
 אצלמות הסמוכה
 סלרי' לילס א'
 שיראתי לפעלותם על
 האלב ולגלותם כל
 כבוד' הסת' דג'
 ז' ל' ש' מ' ז' ל'
 כ' ל' ז' ל' ז' ל'
 כ' ל' ז' ל' ז' ל'
 כ' ל' ז' ל' ז' ל'

צמחה וצדיעה שלימה
 חמ' ז' ל' ז' ל'
 קצת דמי מ' ז'
 צריפין מאל' ל' ז' ל'
 חולי

ען ולהשכיל ולבו קטח ויחיה עם הארץ
 והעיני' ה' שכל הגלותו התינוק שכל
 תל' צ' מ' ז' ל' ז' ל'
 ח' מ' ז' ל' ז' ל'
 ח' מ' ז' ל' ז' ל'
 ח' מ' ז' ל' ז' ל'

הוא • המוהל יהיה נזהר קודם החיתוך לנגב את האבר • וה'ה אס' ישתין התינוק קודם המילה ינגבנו כדי שלא יתפוס הנער יותר עדאי פחמ' ליחלוחי' העיס ויביאהו לידי סכנ' •

ואחר שניגב היטב יעמעט באבר מעט בכדי שיתקטה הגיד וינא האבר מן הגוף סוג' ויפיל לו שיכפין עד היכן מניפהעסר' ואז יתפוס בשלש אצבעותיו הערלה מתח' העטרה ויפתוח הערלה למעלה בכדי כשיחתוך אז נופל הערלה תחת העטרה וכשיחתוך יחתוך סמוך לאצבעותיו רק יהיה זהיר לתפוס הערלה בכל כוחו כי לפעמים בשעט הערלה מידו שיכול לבא לידי סכנה ס'ו אס' אימ' מהיר במלאכתו לתפוס ולחתוך במקום חתך הראשון • גם יהיה זהיר בחיתוך שלא יטה

הסכין למעלה סמוך לבטן התינוק גם יכרות הערלה בפעם אחת בכדי שלא יחתוך הערלה ויגיע החתוך עד הכיס • וגם יהיה המוהל זריז ונזהר להתחיל החיתוך קצת מן הצד כי אז בשער מכל רע • אך יעשה עבודתו בזריזות ואל ידן לשד בשום דבר • ואחר שטעה החיתוך ימחר יחזק באומל אשר מל בו מידו גם שערלה יעלה למעשה הפריעה מרם שיכסה סלס את מקו' שבו יתפוס כידוהשעמלי' את האבר עד שיחן צפון הימנית תוך הנקב ויתפוס מקומהוא כידו הימנית ואח' יתח' גם ידו השמאלית ויתפוס גם בצפון העפעל' יתפוס סמוך וימשלח כשתי ידיו יקצת

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדש ידיו מבטן וחוק בשארו שם וצאצאיו חתם באות ברית קודש על בן בשבר זאת אל חי חלקנו צורנו ציוה להציל ידירות שארנו משחת למען בריתו אשר שם בבשרנו • ברוך אתה יי כורת הברית:

[ציתא במהר"ל הטעם שאומרים קיים את הילד

ליו ויקרענו הנה ונהנה ויהיה זהיר מאד לעטף הקרע הכוח למעלה על העטרה עד שתתגלה העטרה לעיניו • ולא יקרע למטה כלל וכלל כי בקל יוכל לעשות התינוק לכרות שפכה וזהו הפריעה אשר נעשה

יהושע במדב' והדבר הזה צריך התמות היחיה והלימוד כי לפעמים כשהחיתוך קטן מו עור הפריעה מכוסה כולה ולא נראה כי אס' נקב מכוון והו' לבן והמוהל שאינו בקי מכניס צפורניו שמה ותופס בכח העו' ונשר הגיד וצרוכ פשיעתו קורע הסור וקב' הנשר שצנקב הגיד נכת וגורס כאב גדול לתינוק וגם ריבוי דם ויכול לבא לידי סכנה ע"כ צריך לזה אזהמת גדול יודע לאתן את ידיו וכן לפעמי' נעשה החיתוך גדול עד שנחתך קרו הפריעה במקצת ונעשית שור

הפריעה על העטרה כמו שפה לנקב והוא לבן אבל כשמכסה הדם לאו מודע חיה מקומולכן ימחר אחרי החיתוך לתפוס עור הפריעה כמו שכתבנו לפיל • ואם נתהוה לו שכיסו הדם ימנעו ויתראה העור גם לפעמי' ישאבר קטן מאד ואחר שנעשה החיתוך נאמר האבר תוך הנקב אשר חירט לי כשה פעמי' עקנתו לית לחכפ' יחת הכיס שפוח מל' סמוך ויגביה האבר למעל' ויתפוס מל' הערלה כדור ויגביה ונעשה הפריעה • גם לפעמי' יתפוס מל' הערלה מקלפי' גילדי גילדי ולר' שפוח מל' סמוך ויגביה האבר למעל' ויתפוס מל' הערלה כדור ויגביה והוא נצטי' פריס' ומל' ולג' ויגביה

השמים וימי כתיית הזתים :
יורגים לעשות סעודה ביום המילה :
 ויקרי סעודת מצוה וכל מי
 אינו אוכל נסעודת צדקת מילה הוי כמנוה

יהיה בשם שנכנס לברית
כן יבנם לתורה ולחפה
ולמעשים טובים :

וישחה הסנדק גם הנערים מכוס של ברכה
 גם יחן לחינוק הנימול מעט מכוס של ברכה
 כמו שעשה באומר בדמיוך חיי :

ואת כי יעמוד המוהל ויתפלל תפלה זו :

רבש'ע י'ר מלפניך שיהא זה חשוב ומרצה
 ומקובל לפניך כאילו הקרבתיהו לפני
 כסא כבודך ועתה ברחמך הרבים שלח ע"י
 מלאכך הקדושים נשמה קדושה וטהורה
 (לפכ"פ) הנימול עתה לשמד הגדול ושיהיה
 לבו פתוח כפתחו של אולם בתורתך
 הקדושה ללמוד וללמד לשמור ולעשות :
 איתא בפנים חרשות בשם מהר"ראן חיים
 חנוק בכור שלא נמול (מחמת אזה אונס)
 עד יום ל"א המילה קודם לפדיון : איתא
 במהרי"ל מילה בשבת צוה מהר"יסנ"ל שתקף
 אחר המילה יסירו מידם כל צרכי המילה
 דחשובי מצוה הואיל שאין צורך בהן עוד :
 וגם הוציאל לא יחזור ליטול האיובל מן החול
 שהטילו שם עם הערלה בהיותו בהול על
 הפדיעה : אמר מהר"י סג"ל שמנהג הי'
 באושטר"יך שכל מוהל היו לו שני אומלין
 מוכנים ביד המחזיק צרכי המילה משום
 דלפעמים

בשמה כגון מילה דכתיב שש חנוכי על
 אפרתיך כמונא שלל רב עדיין שטיין אותה
 בשמחה פירש"ש שטוטיין סעודה ודורשי
 רשומות כותבים מה שרגילים לעשות משתה
 ושמחה ביום הפילה
 דכתיב ויעט אברהם
 משתה גדול ביום
 הנמל את יצחק ר"ל
 ביום ה"ג ע"ל ה"ג
 הוא מספר ח דהיינו
 ביום שהיה ה"ג שהא
 שמנת ימים שנימול
 עשה אברהם משתה -
 ויש לנו גם כן להביא
 ראיה שהראשונים עשו
 משתה ביום ברית
 מילה והוא בגמרא
 דכתובות רב מביבא
 חיקלע לבי מהולא
 וברין שהשמש בע

אף דלית ה'ל' כתיב
 כותיה משום
 דינוקא ע"מ
 מיני טהיו פוטיין סתה
 גדול כמו כיו' תופסו
 ופוד עיניו רונות
 דלא נדסה דברי רב
 תביבא לגמרי טהדי
 בכל פדיעת פולין
 וליס' שנת ה'ל' כתיב
 על פי ה'ל' כתיב
 מהל' כתיב
 נל' כתיב
 יב' כתיב

שמים ורמיתי רבותי
 חנוי עולם שהיו
 ואחיס בשמשי הסוכבי'
 יתי בני ישראל
 גודשי' שהם עזומני'
 סעודת ברית מילה
 נהוג שלא להזמין
 חומרים חולי לא ילכו
 סעודתה מטעמים
 ונתהוים ויהיו מס
 שלום בכלל ידוי -
 והגו שיהיה הברית בי
 צדיה ומנינו ששדר
 כי נחם גאון היבא
 לביבא חלא המוהל
 על הברית חינו
 וחסין וזין המילה
 תביבא מצוה נשעת'
 יש סעד וסתן לשעוד'
 ו עד שהיא נקדחת
 סעודת מצוה מדכתיב
 ימל אברהם את
 יצחק בנו בן שמנת
 ימים ותניח בברייתו'
 רבי אליעזר פרק
 ט' כשנולד יצחק
 נעשה בן שמנת
 ימים הנישו למילה
 נהן שהוא מניש
 מצוה על גבי המזבח
 יבאן אמרו חו"ל
 זית אדם ל

שמה וי' את
 נח' כתיב
 צדיק ר' א' כתיב
 עליו כתיב
 שזכה לעול את
 אליעזר ר' א' כתיב
 שזכה לעול את
 שזכה לעול את
 שזכה לעול את

חולי כדי שלא יבא לידי סכנה דסכנת נפשות
 דומה הכל כי אפשר לנו למול לחסר זמן ואי
 אפשר להחזיר נפש אחת מישראל לעול. וכדי
 איתא ב"ד סימן רס"ג בהג"ה אס כחזו עינו
 באב גדול הוי כחולי

שבכל הגוף שהרי
 מחללין עליו את הטב'
 בדאיתא בא"ס סימן
 שכ"ח ס"ט. [ובסימן
 דס"ב סעיף ב'
 חולה אין מלין
 אותו עד שיבריא
 וממתינין לו מעת
 שנתרפא מחליו שנעה
 ימים מעת לעת :
 זכתב בעל טורי זהב
 זו"ל דאיתי בספ' בדק
 הבית שאמר הב"י
 שכתב שם הרשב"א
 לפיכך מקום אין מלין
 אותו ביום לפי שני'
 שה' ישמר לנמול ואין
 לגרום צער ביום
 השבת [נה"ה כמולד
 מהול שחייבין להטיף
 ממנו דם בריוו דדיכין
 להיות מאד נוהרין
 באיך ומה מלין אותו
 ועמתינין לו הדבה אס
 יש איוה קטש. ואין
 להשאגן לתם בשעיני
 זמין בסוד וכש"ע
 וזמן קטש וכש"ח
 וזמן קטש וכש"ח

הכ"ח כתב הלכ' למעט' בינוק דאיתילד כמין
 לשקיעת השמה אין להקל נפשות המין
 בשעיני אפילו בחול וכל שב' בשבת ויום
 אלא אס כן בדחיכת עדיין טעם רביעי פה

קודם התחלת יציאת
 הככבי וחס מולד קוד
 הזמן הזה נימול לת'
 הא לאו הכי תדחה
 המילה אף בחול.
 והכי נקטינן לה' כתא'
 [וכי"ד סימן רס"ג
 סעיף ה' אס מולד
 כשהיו נראים בקיום
 ככבים קטנים מאד יש
 לסמוך על הככבים
 לספק למול למחית
 כיון שלא היה לה שבת
 ולמי ט) לפ' זחסייה
 ערב שבת או ערב
 יום טוב לא ימול
 (לשחירתנו) ומדייק
 השפתי כהן דוקא
 משום שהם קטנים
 מאד אין לסמוך עליהם
 למול בשבת אלא
 ככבים בינונים י
 לסמוך עליהם למול
 אפי' בשבת: וכספי
 ז' בשלחן ערוך כתב
 אין דבר זה תלו
 בתפלה אס התפלל
 מצעוד יום לא להקל
 ולא להחמיר:]
 המזהל לא י

ואעבר עליך ואראך

מתבוססת בדמיק.

ואמר לך בדמיק חיי

ואמר לך בדמיק

חיי: ונאמר זכר לעולם

בריתו דבר צוה לאלף דור:

אשר כרת את אברהם

ושבועתו ליצחק: ויעמידה

ליעקב לחק לישראל ברית

עולם: ונאמר וימל אברהם

את יצחק בנו בן שמנת

ימים כאשר צוה אתו אלהים:

הודו ליי כי טוב כי לעולם

חסדו: פלוני זה הקטן גדול

יהיה

הפוסקים
 ונימול
 כליש ונימול
 כליש ונימול
 כליש ונימול

בשבת אס לא שפל שני פעמים קודם ל
 והחוק דרבי סבר דאיתא דאיתא
 דאיתא דאיתא דאיתא
 דאיתא דאיתא דאיתא
 דאיתא דאיתא דאיתא
 דאיתא דאיתא דאיתא

ברכת המזון

בברך

אלהינו שאכלנו משלנו:

וענין ברוך אלהינו שאכלנו משלנו ובטובו

חיינו: ברוך הוא וברוך שמו:

אתה יי אלהינו מלך העולם ברוך

הזן את העולם כלו בטובו

בהזן בחסד וברחמים הוא נותן לחם לכל

בשר כי לעולם חסדו: ובטובו הגדול

תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון

לעולם ועד: בעבוד שמו הגדול ביהוה

ברגס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל

גדיותי אשר ברא ברוך אתה יי חזן את

הכל:

ודת לך יי אלהינו על שנתת לנו

לאבותינו ארץ חמדה

תבדה על שדווצאתנו יי אלהינו

מזון

ערביט סדר ה' הרב

לצרית והייתי משתומם כשעה שדא על מנהג עדינות פולין ומי איכא מידי
 דנהנו שאין בו רעו' דלפעמים ומצא הנד מכוסה בשני ערלו' וכי
 ומנאתי און לנפשי ישליך סידו האומל עם הערל ראשונה ואח' כ
 בסוף הכרוז ברק הבא מרגיש בערלה שנייה וטרם שיטהר האומל
 בשם ה' הראשון הוא הא' לחתוך בושני פן ח' ויסתכן הילד לפיכך
 שאותיות אברהם יש יהא מוכן לו השני • ואמר שראה כן הטעשה
 בל' עינות הללו לכן טוב הרבר ונכון לנהוג :
 דוק ותמנא ואקדים לך עיד הקדמה אחת
 הוא לאמר הנביא כי כל הנוים ע-לי
 ג' ניתפריא שמ"צ ובהסתלק סעלה

כתגלה המי"לה שהוא השם הקדוש בצדק אל שדי שזכרנו לעיל נמנא נתהפך מנק
 ש"צ ונעשה בש"ס וזהו בשם ה' והנן
 היטב כי חזוכה אברה להיות לבנוק בשם אדני
 גם הוא קדמ להק"נה אדון ולפיכך נרמו גם
 אברהם כזה צדוק הנא בשם ה' והרובה לעמוד
 על עיקר הדברים יראה בנוסח של נורה לשמן
 מנהג משכנו דאינו רק ברקן שס"ה :

ברכת המזון

מנסג בני פולין שמתחילין כזה קודם ברכת המזון:

• ברוכים אתם לה' • משגב לעתות בצרה • אהיד במרום ה' • שהנורה היא וגם פרושה • משה עבד ה' • אקרא לאלהי העבריים • אברכה את ה' • אפתח בישיר פי רשפתי • ברוך הבא בשם ה'	• עתה לשמך בתוך אמוני • בישות אל איום ונורא • אל נאור בגבורה • ברשות התנויה הקדושה • צדה לנו מורשה • ברצונת זכותיגם הלויים • נהנו בכל איים • מרנן ורבנן ורבותי • עזמותי

נמך

ברכת המזון

י

את דינם • נקמת ארץ • לבון • ואתה ברחמיך •
 נקמתם • מסרת גבורים ביד • הרבים הפרת ארץ ענין
 הלויים ורבים ביד מעטים • וקלקלת את מחשבתו
 וטמאים ביד טהורים • והשבות לו גמולו בראשו
 ורשעים ביד צדיקים • וזדים • ותלו אותו ואת בניו על
 ביד עוסקי תורתך • ולך • העין •
 עשית שם גדול וקדוש

בעולמך • ולעמך ישראל עשית תשיעה גדולה ופורקן
 כהיום הזה • ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את
 היכלך • וטהרו את מקדשך • והדליקו נרות בחצרות
 קדשך • וקבעו שמונת ימי הנכה אלו להודות ולהלל
 לשמך הגדול •

הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך
 ומברכין אותך יתברך שמך
 בפה כל חי תמיד לעולם ועד •

מנהג בני אשכנז

אלהים • צוית לידידך בחירך •
 את בריתי תשמור חוק
 בשארך • ברית עולם • אתה תמדת

ד ב 2 4 ליוצד

ברכת המזון

מִצְרִים וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים וְעַל בְּרִיר
 שְׁחַתְמַת בְּבִשְׂרֵנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלֹּא מָדוּ
 וְעַל חֶקְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים חַן וְחֵן
 שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ וְעַל אֲכִילַת מִזֶּן שְׂאֵתָה
 וּמִפְרֵנֶם אוֹתָנוּ תָּמִיד בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל
 וּבְכֹל שָׁעָה :

בהנחה ובפורים אמרים זה

על הנסים ועל הפורקן ועל הנבירות ועל התשועות
 חמלתמות שעשית לאבותינו בימים ההם כמין

להנחה בימי לפורים

מִתִּידוּ בֶן יִחְזַן כִּהְיוּ גִתְל	מִדְּבִי וְאִסְתָּרָה פֶּשֶׁר
וְשִׁמּוֹנָאֵי וּבְנֵי בִשְׁעֵמֶדָה	הַפִּירָה כִּשְׁעֵמֶד עֲלֵה
מַלְבוֹת יוֹן הַרְשַׁעָה עַל	הַמֶּן הַרְשַׁע בְּקִישׁ לְהִשָּׁן
עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְהִשְׁכִּיחֵם	לְחַרֹּג וּלְאֲבֹד אֶת כָּל
תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֶקְךָ	הַיְהוּדִים מִנְעֵר וְעַד זִקֵּן
לְמִצְוֵיךָ וְאֶתְּרָה בְּרַחֲמֶיךָ	תְּשִׁים בַּיּוֹם אֶחָד בְּשֵׁל
הַיּוֹמֵת עֲמִידָה לֶחֶם בַּעַת	עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם ע
אֵיחָד מִבְּרֵכּוֹת אֶתְרוּכֶם דִּנְתָה	הוּא עוֹדֵשׁ אֶתְרוּכֵי

את

לב

ברכת המזון

שִׁלַּחֲתִי אֲסִירֶיךָ מִבּוֹר • מִבּוֹר אֲבֵי הַמּוֹן
בְּצִאֲתוֹ • מִכְּבוֹדְךָ נִפְעוֹר וְכָרוֹת עִמּוֹ
בְּרִיתוֹ • בְּרִית עוֹלָם: מְנוּחָה דוּחָה
וְקִצִּיצַת בְּהֶרְתּוֹ • בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי יְמוֹל
בְּשֵׁר עֲרָלְתּוֹ • עֲרָלְתּוֹ וְדָאֵי וְלֹא סָפֵק
הַיּוֹם אִוֹ אֶתְמוֹל • עֲלִיָּה דוּחִין שִׁבְתָּ וְלֹא
עַל מִכְּשִׁירֵי סְכִינָא לְהַמּוֹל • בְּרִית עוֹלָם:
עֵשֶׂה מִלָּה וּפְרִיעָה וּמְצִיצָה שׁוֹב מוֹל •
אֲשֶׁה מְלָה וְלֹא גוֹי הַמָּל יְמוֹל • יְמוֹל
בַּיּוֹם וְלֹא בַּלַּיְלָה אֶפִּילוּ סָפֵק יִשְׁנָה •
יִחַבֵּב מְצוּהַ אַף כִּי בְּעָרוֹם הֵנָּה הֵנָּה •
בְּרִית עוֹלָם: יִשְׁן וְעַד לְבוֹשׁ וְעָרוֹם עֵת
וּבְרָנָה • יְמִלֵּא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵינוּ
נָה • רְנָה כְּנִפְצָה כְּלִמְנִיצָה עַל
הַשְּׁמִינִית תְּהַלְתִּיךָ • רַחֵשׁ לִבִּי דְבָר
שׁוֹב שֵׁשׁ אֲנִי עַל אִמְרָתְךָ • בְּרִית עוֹלָם:
תָּחִים תִּעֲוֹרֵר לְעֵדְתִיךָ • לִי הַיְשׁוּעָה

על

ברכת המזון

דְּיוֹצֵרְךָ • וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פִּאֲרָךְ •
פִּאֲרָךְ לוֹ בְּאֵלוֹנֵי מְמַרָא בְּהִרְאָךְ •
פְּקוּדֶךָ בְּיוֹם כְּפוּר בְּעִשׂוֹתוֹ בְּמוֹרְאָךְ •
בְּרִית עוֹלָם : פִּצְתָּ מִמַּחֲזֵן מִכּוֹתֶיךָ
אֲרַפְּאֶךָ • כִּי אֲנִי יי רֹפְאֶךָ • רֹפְאֶךָ
בְּחֶסֶדְךָ מֵאֲבִרְיָךְ מוֹדִיעִים הַדְּמִים •
דְּשֵׁם הַתְּהִלָּךְ לְפָנַי וְהָיָה תְּמִים • בְּרִי
עוֹלָם : רְאִיתִי נְקוּפָךְ כְּדָם עוֹלָךְ
וְשִׁלְּמִים • לְמַעַן יִטֵּב לְךָ וְהֵאֲרַכְךָ
יָמִים : יָמִים מִבְּרִית בְּהַתְּעִצֵּל אֲנִי
הַחֲבָמִים • יְעוּדָתוֹ אֲזִי אֲמַרְהָ חַר
דְּמִים • בְּרִית עוֹלָם : יִזְכּוּר לְסַגְּלוֹ
מֵעַמִּים • הַפְּלֵא חֶסֶדְיָךְ מוֹשִׁי
מִמַּתְקוֹמָמִים • מִמַּתְקוֹמָמִים אֲאָסוּ
גְּדַתִּיךָ וְאַצְבוּר • מֵעַתָּה אֲרַאךָ מִתְּבוֹסֵךְ
בְּדְמִיךָ • עֲלִיךָ בְּאַעְבוּר • בְּרִית עוֹלָם
מוֹטוֹת עֲלֶיךָ אֲשַׁבּוּר • וְאֲנִי כְּדָם בְּרִי
שְׁלַחְתִּי

ברכת המזון

אֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ בְּרוּךְ אַתָּה.

עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמֶּזֶן:

הָאֱלֹהִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ

וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן

אֲשֶׁר שָׁכַן בְּבוֹרְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד

אֲשֶׁר יָשָׁה וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ

שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱמִינוּ

מִלְּפָנֶיךָ רַעֲנוּ וְזָנוּ פִּרְעָנוּ וְכָל כְּלָנוּ

הָרוּחַנוּ וְהַרוּחָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִהַרְדָּת מִכָּל

צָרוֹתֵינוּ וְנֹא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לֹא

יָדֵינוּ מִתְנַת בְּשׁוֹר זָדָם וְלֹא לִידֵי הַלּוֹאֲתִים

יֵאָמֵר לִידֶךָ הַמַּלְאָה הַפְתוּחָה וְהַקְדוּשָׁה

וְהַדְּתָבָה שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם

וְעַד:

לשבת לר"ח וימים טובים

וְהַחֲלִיצָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ

בְּמִצּוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יְעֹלָה נִבְרָא יְיָ

יראה

יום

ברכת המזון

עַל עֵמֶךָ בִּרְכָתְךָ • בִּרְכָתְךָ תָּנֶה
לְחַבִּיבִים בָּנִים • בְּתֶתְךָ לִי גְלוּת מַיִם
יְשׁוּעָה מִמַּעֲיָנִים • בְּרִית עוֹלָם •
בְּשִׂמְחָה שְׁלִימָה יִשְׂמְחוּ יוֹנִיק בְּחַתוּנִים •
דְּשָׁנִים וְדַעֲנָנִים: וְדַעֲנָנִים כְּשֵׁתִיל יִזְתִּים
וְלְאַרְצָם יִקְווּ: וְהָרְשָׁעִים חָרֹב יִחַרְבוּ
בְּרִית עוֹלָם: וְעַד לְבִנְיָה וְיַעֲדוּ בְּאִים
וַיְהוּ • כָּל הָרְשָׁעִים כְּאִין נִגְדוּ וְכִאֲפִי
וְתוֹהוּ נִחְשְׁבוּ: נִחְשְׁבוּ בְּהִמָּה נְדָמִין
בְּעֵינֵיכֶם • נְחֹנִים תַּחַת כְּפֹת רַגְלֵיכֶם
בְּרִית עוֹלָם: נְטוּלֵי פֶקֶם עֲבוֹר אֲתֶם
וּבְנֵיכֶם: וְלִקְחֹתִי אֲתֶכֶם מִן הַגּוֹי
וְקִבַּצְתִּי אֲתֶכֶם: אֲתֶכֶם לְבַבְכֶם אֲמוֹ
מִשְׁדְּלֹתְכֶם • אֶת רוּחִי אֲתֶן בְּקִרְבְּכֶם
בְּרִית עוֹלָם: אֲכֹל וְשָׂבוּעַ וְחָלְלֹתֶם עַ
אֲדָצְכֶם • אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לְכֶם: כִּפְתוּ
וְאֲכַלְתֶּם וְשִׂבַּעְתֶּם וּבִרְכֶם אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
הָאָרֶץ

ברכת המזון

11

אלהינו מלך העולם האל אבינו מלכנו
 ארירנו בוראנו גואלנו יוצרנו קדושנו
 קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך
 הטיב והמטיב לכל אל בכל יום ויום הוא
 הטיב לנו הוא מטיב לנו הוא יטיב לנו
 הוא גמלנו הוא גומלנו והוא יגמול
 בעדנו לעד להן להסד לרחמים לרוח
 הצלה והצלחה ברכה וישועה נחמה
 פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים ושלוש
 וכל טוב ומכל טוב לא יחסרנו: הרחמן
 הוא ימלוך עלינו לעולם ועד: הרחמן
 הוא יתברך בשמים ובארץ: הרחמן
 הוא ישתבח לדור דורים ויתפאר בנו
 לנצח נצחים ויתהדר בנו לעד ולעולמי
 עולמים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד:
 הרחמן הוא ישבוד עול גוים מעל צוארנו
 והוא יוליכנו קוממיות לארצנו: הרחמן

ה א י ה הוא

ברכת המזון

יראה וירצה וישמע ויפק
 ויזכר זכרוננו ופקדוננו
 וזכרון אבותינו וזכרון משיח
 בן דוד עבדך וזכה
 ירושלים עיר קדשך וזכר
 כל עמך בית ישראל לפני
 לפליטה לטובה ול
 ולחסד ולרחמים ולחיים
 ולשלום ביום ראש החודש

יום השביעי השבת הגדול
 והקדוש הזה כי יום זה
 גדול וקדוש הוא לפניך
 לשבות בולנוח בואהבה
 כמצות רצונך ברצונך
 הנח לנו יי אלהינו שלא
 תהא צרה ויגון ואנחה ביום
 מנחתינו ודראנו יי אלהינו
 בנחמות ציון עירך ובבנין
 ירושלים עיר קדשך כי
 אתה הוא בעל הישועות
 ובעל הנחמות:

הזרה:

- (פסח) ביום חג המצות הזה:
- (שבועות) ביום חג השבועות הזה:
- (ראש השנה) ביום הזכרון הזה:
- (סוכות) ביום חג הסוכות הזה:
- (שמיני עצרת) ביום שמיני חג העצרת ה

וצרנו יי אלהינו בו לטובה
 והושיענו בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוסוד
 ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל (מלך) ו
 ורחום אתה:

ובנה ירושלים עיר הקודש במהר
 בימינו ברוך אתה יי בונה
 ברחמינו ירושלים אמן: ברוך אתה
 אלהינו

ברכת המזון

יה

כִּי תֵפִין חֶסֶד הוּא: הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ:
הַחֲתָן הַזֶּה וּבַעַל בְּרִיתוֹ • יִשְׁמַח אָבִיו
וְחַגְרָל יוֹלְדָתוֹ • וַיִּתְבָּרְכוּ הַמַּסְבִּין
בְּסְעוּדָתוֹ • וּבֶן יִזְכוּ שִׁישְׁמָחוּ בְּחַתוּנָתוֹ •
בְּנֵי בָנִים לְהִרְאוֹרָתוֹ • וַיֵּשׁ תְּקוּדָה
לְאַחֲרֵיתוֹ: הַרְחֵמֵן הוּא מְהֵרָה יִזְכּוֹר
זֹאת מִצּוֹתוֹ • בָּהּ יִפְדֶּה אִיוֹמָתוֹ • רַחֲמִים
יַעֲזֹר לַעֲדוֹתוֹ • קְהָלָיו יִקְבֵּץ בְּחִמְלָתוֹ •
בְּהִרְאוֹתוֹ אֶת עוֹשֵׁר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ • וְאֶת
יְקָר תַּפְאֵרֶת גְּדֻלָּתוֹ: הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ:
אֶת הַחֲתָן הַזֶּה וּבַעַל בְּרִיתוֹ וְאֶת אָבִיו
וְאֶת אִמּוֹ וְאֶת אַחֵינוּ וְאֶת רַבּוֹתֵינוּ הַיּוֹשְׁבִין
בְּבֵאֵן כְּמוֹ שֶׁבִירַךְ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בֵּיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּכָל • וַיִּצְחַק
מִכָּל • וַיַּעֲקֹב כָּל • כֵּן יְבָרֵךְ אֹתָנוּ
כָּלֵנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלִימָה • וְנֹאמֵר

אָמֵן:

במחום

ה ב ז

ברכת המזון

הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית זה
ועל שלחן זה שאכלנו מעליו : הרחמן
הוא ישלח לנו את אלהינו הנביא זכור
לשוב ויבשר לנו בשורות טובות ישועות

ענה בני אשכנז

ונחמות :

הרחמן הוא אשר חנן את היקר
הזה לאביו ולאמו הוא
יגן עליו ממרומו ובשלום יבא על
מקומו ויהי אלהיו עמו וכאפריכי
וכמנשה לשומו ויקרא בישראל שמו
הרחמן הוא פקוד ופקדהו ברחמים
להבינו בדת חכומים ויבלה בטוב
ימים ושנותיו בנעימים יעבדוד
עמים וישתחוו לו לאמים : הרחמן
הוא רבות שנים יחיהו צדק לרגל
יקראהו ונחמת ציון יראהו ואת עב
לשלום יברכהו ויעורר תסדיו לרחמהו

כי

ברכת המזון

עושה שלום
 במרומי • הוא
 עושה שלום עלינו •
 על כל ישראל
 ואמרו אמן :

פני השכינה • שלש פעמים
 בשנה : הרחמן הוא יברך
 המל בשר הערלה • ופרע
 ומצין דמי המילה • איש
 הירא ורך הלבב עבודתו
 פסולה • אם שלש
 אלה לא יעשה לה :

יחך אתה יי אלהינו מלך העולם
 בורא פרי הגפן :

זשיחו הולך תמים • בזכות חתני מולות דמים • לבשר
 שורות טובות ונחומים • לעם אחד מפזר ומפורד בין
 עמים : הרחמן הוא ישלח לנו כהן צדק אשר לקח לעולם
 יד הוכן כסא כשמש ויהלום • וילט פניו באהדתו
 גלום בריתי היתה אתו והייסוה שלום : (הרחמן וכו')

ושוחה ואחר כך אמר

יחך אתה יי אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן
 ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה
 שרצית והנחלת לאבותינו רחם נא יי אלהינו עלינו ואל
 שרא עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל
 זבחך ועל היכלך ובנה ירושלים עיר קדשך במהרה
 מינו והעלינו לתובה • ושמחנו בה ונאכל מפריה
 ונשבע מטובה ונברכה עליה במקדשה ובמחנה :

ברכת המזון

במרום

ילמדו עליו ועלינו זכות
שתהא למשמרת שלום

ונשא ברכה מאת יי' ועדקה מאלהו
ישענו ונמצא חן ושכל טוב בעיני

אלהים ואדם:

מנהג בני פולין

(לסנת) הרחמן הוא ינחילנו ליום
שכלו שבת ומנוחה לחי עולמים:
(ל'ת) הרחמן הוא יחדש עלינו את
החודש הזה לטובה ולברכה:
(ליום טוב) הרחמן הוא ינחילנו
ליום שכלו טוב:
(לסנת) הרחמן הוא יקים לנו סנת
חד הצופלת:

*הרחמן הוא יבך

אבי הילד

ואמו ויזכו לגדלו ולהגנו

ולחכמו מיום השמיני

והלאה ירצה דמו ויהי

אלהיו עמו: הרחמן הוא

יברך בעל ברית המילה

אשר שיש לעשות צדק

בגילה וישלם פעול

ומי שכרתו כפולה ויתנת

למעלה למעלה: הרחמן

הוא יברך רך הנפילה

לשמונה ויהיו ידיו ול

לא אל אמונה ויזכה לרא

רחמן הוא יזכנו

לימורת המשיח

ולחי העולם הבא

נצליח מגדול

ישועות מלכו ירויה

ועשה חסד למשיחו

נשיח לדוד ולזרעו

ברכה להגיה

עושה

פדיון הבן

למה אלהי הצבאות כניך נחונים בלתי מלכי
כי ארנו הימים בעם ללא שו
גורתו נפוצים ובמאמרו נקבצים משאלתינו יסלא
ואז נשיר שיר חדש לה' אלהי ישר

(אל)

הנה הסוגר עולה מספר
פק'ד כמנין ומספר טיל'
כוה מ'סיו'ד למ'ד ה'ה
והוא לעד • לגאולת
עולם ועד:

יוו צבאות ישראל קחו בושנה על ארי
דקו שפולים מארץ ויחנערו מעפר לשבח ל
יום נקם מהר פדיונינו כי אתה הנו
ואז נשיר שיר חדש לה' אלהי ישר

דיני פדיון הבן

מצות

עשה לפדות כל איש ישראל בנו שהוא בכור לאמו הישראלית • עיוס שלשים
ומעלה • בחמשה סלעים • ואם פדאו קודם אינו פדוי • ומכאן ואילך עובר
ליו בעשהי • ויש אופדים שממשה סלעים הם במרך • וזבים ריינ'ים שהם ארבעה זכובים
ול'ים • או ארבעה מרק ל'ים • (פסקי מהרא"י סימן מ"ח) וכן כתב מהרי"ל ושכן פסק
המ"ק • חלו חמשה סלעים נותן לכהן בכסף • או בשוה כסף מכל דבר שירצה • חוץ מקרקעות •
טבדים • ושיירות • ואם פדאו בהם אינו פדוי •

והוא לך סדר הפדיון • בתר ברכת המוציא

ואב

מייתי ליה לבכור קמיה כהן • ומודיע ליה שהוא בכור פטר רחס אמו הישראלית •
ומייתי כסף או שוה כסף חמשה סלעים • ומניח לפני הכהן ואומר לכהן • אשתי
פלוגית הישראלית ילדה לי בן זה הבכור והגני נותנו לך •

זכהן

שואל אותו במאי בעית טפי • בבן בכורך או בחמש סלעים דמחייבת ליתן לך
בפדיון בן בכורך זה •

ואב

אומר בעינא בבני בכורי זה • והילך חמשה סלעים בפדיונו דמחייבנא ביה •
וצהדי שנותן האב לכהן הפדיון • מדרך האב בקול רם •

רוך: אַתְּהִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פְּדִיּוֹן הַבֵּן;
רוך: אַתְּהִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׂדֵה־חַיִּים
וְקִיָּמנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

אם

יש יין בעיר מדרך הכהן על היין מיד אחר הפדיון • (מהרי"ל) וכן ראוי לומר
בדי לפרסומי סלעא • ואם כ' אובלין ושותין שמחים וטובי לב •

ברכת המזון

(לשבת) נחמנו ביום השבת הזה: (פסח) ושמחנו בחג המצות הזה:
 (שבועות) ושמחנו בחג השבועות הזה: (ראש השנה) וזכרנו ביום הזכרון הזה:
 (סוכות) ושמחנו בחג הסוכות הזה: (שמיני עצרת) ושמחנו שמיני חג העצרת הזה:
 (לראש חודש) וזכרנו ביום ראש חודש הזה:

כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכֹל וְנוֹדֶה לָךְ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הָאָרֶץ
 הַגֶּפֶן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן:

יתכלל הזל ומלך העולם נפי קדושים וזקרב חסידים כי אין כמון. יתפאר שמך מלכי
 במקלות עמך. ויתנועע מלכינו מלך המלכים לנצח נצחים זכרך. ככתוב ויזכרו
 פנודך. וערום על כל ברכה ותהלה. וכתיב וירוממוהו בקהל עם וכמוטב זקנים יהללו
 במקלות ברכו אלהים ה' ממק"ור ישראל. אשר מעטונקדשו מן השמים הופיע ברוך רחמי
 וחסדיו והשפיע מטובו על שפל ארץ כמוני לחצר קונטרס הזה לזכות בו הרבים לפשות מן
 מילה כתיקונה. ועל ידי זה יב הגבורות בתוך החסדים ויתבסס עלמא בסוד חסד אל
 היום אשר גלל כן עשיתי החרוז הזה ועגה בחמש בתים לטעם הזה כי על ידי משה מנוס
 נתבסמה גבורות תוך ה' חסדים. וכך בית הוא נחלק לשבעה תיבות הנרמזים לשבע ספתי
 פילאין אשר נפגמו בחטא אדם הראשון בהמשכות ערלתו וכל למעלה משבעה ימי הכנין לחם
 מגעגוי בסוד יין המסומר בענבים ובהסיר הערלה כאשר כתבנו בתנים או נתתקן הכל בסוד
 ופ"ה ה' אחד ושמן אחד: וא"ני בדם בריתך שלחתי אסיריך לזכות ברית עולם לפ"ק

תפלה לדוד בשמותו את טעמו לפני אבי ומלך פולס. בניגון אלהים צוית וכו':

(אל)

*
 דם ברית ושבת ותורה אורז היא לישר
 ולאברהם וקן ביתו פקידה כפולרה פקד ה
 דם צפונים בצאן אובדות הנחמנים מהרה להג
 ואו נשיר שיר חדש לה' אלהי ישר

(לל)

*
 במלחמת נסדו ספירות ב"לי מ"ה תדלו לס
 ראשון הגימול לשמנה דמו צפונה לכפורים לכ
 בית יהודה ושארית אפרים הנרחים גאולה למ
 זמול לבכנו ליראה אותו באהבתו בניעומים לה
 ואו נשיר שיר חדש לה' אלהי ישראל

(אל)

*
 אהבת חם החקוק בכסאך יתקדש ממקור ישר
 בחרם על בני בריתו עם כנסת ישר
 יתגברו יתגברו מבור אסירים להעיד שאין כ
 דן גאלת בדמי שורים מארץ מצרים ישר
 ונמנו נשיר שיר חדש לה' אלהי ישר

למה

ברית ה'

כא

אין (בחנס אל) זיין • הערשט (בית דין) דעס זעלבדיגן (אוהל)
 אן לוסרייסן • אונ' ווען ער (אורד) איז אונ' וויל עס דאך ניט (אל)
 זיין אונ' דער פֿאטער פֿר אונ' גיט לו בילאן קען מיט דעס (בעת דין)
 זיינען דער אונ' עט (אל) זיין • זיין (משה) האט ניט דאך אכט
 דעס (אוהל) שפעט זיין וועק לוגעבין :

מיר

זענען פֿון (מברקס מבינוע'ה) דא גיט רעכט (אלול)
 אילה) איז דעס אחר גנט פֿרייטאונ' ווען עט גיט קענט זיסעאן
 יט אחר גנט איז דער גחנלר טאג נאך לייט • אונ' דער (אנהג) איז
 דער (אוהל) אורט לו אורגינט • זין (משכנו) איז דער (אנהג)
 זאן זינד זיין גרוט זיכט אן (לכבוד אלול אילה) • אונ' (לכבוד
 התורה) דען דא (תורה) אונ' (אלול) זיין זיגליכ'ן לו זיין זיכט •
 אן זינד אן לועל'ן קלייני זיכט אן קעגין דא לועל'ן (שביט) • אונ'
 זשעלט לוייט שטיל איט קיסן דרויף זיינע פֿר דעס זיפֿאטער •
 אונ' זינגע פֿר (אליהו הנביא) דער הייטט דער (אונ' הכרית)
 זונ' זאגט (ערות) פֿר (הטי) ווער דא (אלול) פֿון (אלול)
 קייט) איז • אונ' דער (בעל תולעת יעקב) שרייבט דא אן זאג
 בפירוש) זאגין (זהו כסא של מליהו אונ' הברית שיתגלה באהרה
 יאינו) זונטטן קואט (מליהו) ניט הין • אונ' אן הענגט זיין היפֿט
 זשע לועל'ן זויף דא זיך דער (אוהל) דראן טריקנט נאך דעס יודטן •
 עט איז זיין (אלול) דא (אנון) ביי דעס יודטן אער • ווען עט
 יוד ניט זיטעהן קען בידארפֿט אן פֿון דעס וועגן גאט לו וורטן ניימארט
 זיז (אקייט) דא (אלול) זויף זיין לייט אן דען סכטאטאג •
 דעס קינד אונ' דער פֿאטער אונ' זיפֿאטער אונ' (אוהל) אונ' דא
 (קרייט) זאן מלי היפֿט גלירט זיין (לכבוד הברית אילה) :

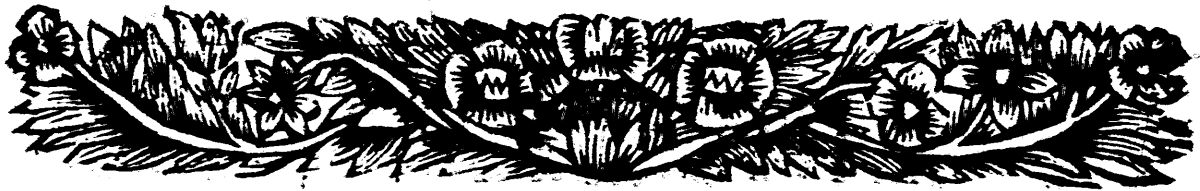
דיא

(אלול) פֿון דען זיפֿאטער איז גאר גרוט • דען זיין פֿיס
 ווערן זיגליכ'ן לוס (אובח) אונ' איז מו פֿיל מו ווען ער
 זיט זיין (קטורת אקטיר) זיין פֿר גאט • אונ' איז (זוכה) לו
 עטירות) אונ' דער (אהריל) שרייבט דא אן רוקט דען קוואטער
 ז' מיכר דא (ספר תורה) פֿר דעס (אוהל) • אונ' דעס איז לו פֿר

ו א י ט טטין

ברית ח'

אין דעס (ספר) ווערט איר פֿערנאָלי (דינסן) פֿון (איה פריעה - אלינה) • אונ' דיא (ברכות) אונ' זונסט נולד־ זאצין וואס פֿר איין (איהל) גיהפּרט גלייך (רפומות) אונ (אעטיק) דיא פֿאר גיפֿאלן זיין דא אים איין אירר (איהל) זי זאל קענין נאך ריכטן • (זככות זה) ווערן איר (זוכה) זי (לברית חדשה בבימת הגזול • מאן):

א אין דיא (גארט) פֿון (קרוסין) לערנין איר דז איין איה פֿאטר איר (אחוייב) זיין קינד (אל) לז זיין גלייך אויף איר גפֿינגן בייא (מברהק מבינוע'ה) • אונ' ווען דער פֿאטער ווער זעלבסט איין (איהל) אונ' עס קען איין אנדיר אונ' א דט קינד (אל) קיין דען ווילן פֿון דען פֿאטר • אונ' דע זעלבנדיג אן דעס פֿאטר געבן (י' זעבן) • ווען טון דע פֿאטער (איהל) איין גרעסר (לדיק) ווער אז דער פֿאטר פֿון דען קינד • אבר ווען דער פֿאטר העט עט אייגן גיגעבן (אל) לז זיין אז עס קען איין אנדיר (איהל) אונ' איז עט (אל) • איז דער זעלבנדיג (פֿאטר) פֿון דיא (י' זעבן) לז געבן ווען טון דער (איהל) אן ווען דער פֿאטר האט עט גיגעבן איין גרעסר (לדיק) ווער אז דער אונ' אבר ווען דער פֿאטר האט עט טון אן אייגן פֿר טפֿיר זעבן קען ער נ (תאר) זיין חוס עט ווירר אן אייגן אנדירן לז געבן עט זייא דען אנדיר איין גרעסר (לדיק) אער אז דער ערסטר • אונ' ווען ער העט איין (טבלעה) גיפֿאלן (בשעת) אז ער עט דען ערשטן גיגעבן האט קען אים דאס (בית דין) לזוינגן דז ער אז זיין ווארט האלטן מאנגן ער האט זיך דיא (טבלעה) ניט לאזן (אתיר) זיין פֿר דרייאן אים אונ' און (יורה דעה סימן רס"ח) אין דיא (הגהה) טשעט ווען א פֿאטר דער קיין (איהל) איז אונ' עט איז איין (איהל) דז דער

ברית ה'

חיו חונ' ראש מעסר חזעק געבין דער (אהרי"ן) סרייבט דודר
 (אנהג) חיו חין חוטטרייך דז חין חידר (אוהל) החט לווייח יודס
 מעסר וועלכי ער האט גיגעבן דעם זעלבין דער דיא (לורכי אילה)
 חין דיא הנט החלט דען חפט אהל בפניט זיך דודר (גיד) איט לווייח
 ערלעה) בידעקט חיו חונ' ווען ער דט מעסר איט די ערשטי (ערלה)
 חיו דיא הנט גווארפן האט חונ' דער נאך פינד ער נאך חין (ערלה)
 חונ' מי ער ווערט דט ערשטי מעסר ריין אהל חין חונ' נאך חין אהל ג
 חיו דיא קענט (ח'ו) דט קינד חין חין (סכנה) קואן דארום זאל
 ד נאך חיינט בירייט האבן חונ' זאל גיטווינדען (גיד) חן טחטטן
 דט (דס) חוכר דען (גיד) לויפט חונ' דט לעלויין פֿר טחטט
 חונ' זאל דיא חנדר דיא חוטט דיא חונטר דיא (ערלה) חיו לוי זיך ליהן חין
 יח היך חונ' רייסט זיח חויף בידי זייטן חונ' חונ' חויף חלי זייטן בי
 יח (עטרה) גיזעהן ווערט דיא זעלבין דיא דח (פריעה)
 זלין חון (קריעה) דט חיו זיח שטוסן ניימרט דיא (ערלה הפניאה)
 ריק חונ' לוי רייסן זיח ניטי חיו גחנן ניט רעכט חיו חך גרוסי
 סכנה) דער בייח חין טייל (אוהליס) ווען זיח דיא (פריעה)
 חען נעאן זיח דיא חינוויניגטטה (ערלה) לויטן דען דואן חונ'
 חן חנדרן פינגר דער ווארטן דודיח (ערלה) ניט חנטטלופן זאל
 זיח לוי ריסן חיו דען דיא זעלבין (ערלה) זילט גחנן פֿחטט
 דחט פֿלייט חונ' חיו חרט לוי בייגרייפין דען זאל דער (אוהל)
 חחרנט זיין דז ער חין דר חיל ניקט פֿון דיא חיוטן וויניגטטה (ערלה)
 קואט לויטן דיא פינגר וויח חין אהל חין (אוהל) גיטעהן חיו
 ער זיך גיחילט האט חונ' דיא חייטרטטה (ערלה) ביקואן חונ'
 חחט זיח לוי ריסן חונ' דיא חיינרטי גחנן ניט חן גרירט חונ' האט
 חניט דראן גיטטוסן ביי ער חיו חייס קואן דער ווייל וואר דט קינד
 ח (דס) בילחפין חונ' דען האט ער עט גיזעהן חונ' (תכל)
 חן חנדרן (אוהל) גידופין דער דיא רעכטי (פריעה) גיחחפֿט
 חחט חונ' דער נאך דט (דס) פֿר טטעלט חונ' החבן קיין טרחתליס
 חין דיא סיכר דיא חן חויף דיא (אילה) זיגט דרויף גליגט ביי

ברית ה'

שטין עט זייח וואו דער (אנהג) מיז דז אן אזי ביירי אויף רופט חוה

חייניק פֿון ביירי גיט אלז לייט דער גיפֿחטר פֿאר :

ד אן דאס קינד אין דיח שול ברענגט זאגט דאס (קהל ברך
 הבח) • אונ' דען גיבט דר גפֿחטר דט קינד אן דעס (אוהל
 דער ליגט עט אויף דעס טטול פֿון (מליהוהנביח) אונ' זאל זאג
 (זה הכסח סל מליהו) איט דיח (פסוקיק) דיח דער נאך שטין • ווא
 פֿארנין גטריבן מיז (ברך ז' ע"ב) אונ' דער גיפֿחטר זעלט זיך
 אויף זיין טטול אונ' טוט דיח פֿיסבייח מנדרר דח איט ער דט קינד ני
 לוויטן דיח פֿיס פֿאלן למזט • אונ' האלט דט קינד איט זיין ביירי העמ
 פֿאטט אן דיח לווייח טענקלכֿר פֿון קינד • אונ' דער גיפֿחטר זאל ד
 קינד אויף היבן מיין וויניג קיגן דען (אוהל) אונ' קיגן דט ליכט • אונ
 דער (אוהל) זאל דיח (אילה) ערשט וואול טרוקן דח איט ער ניט
 פֿיל פֿון דער הויט ביפֿחטט וועגן דער פֿייכטיקייט אונ' זעלט (ח'
 לו מיין (סכנה) קואן • דער נאך זאל ער דען (גיד) אן פֿחסיך
 ער הארט ווערט אונ' אויז דען (גוף) ארויס גיט אונ' ווערט קע
 אונטר טיידן וויח ווייט דיח (עטרה) גירייכט • אונ' זאל ד
 (ערלה) אין דיח הנט נעאן לוויטן (ג' אלבעות) אונ' זאל זיח ארוי
 ליהן (כרי) אז ווען ער ווערט גיטניטן החבין ווערט זיח פֿאלן אונטר
 (עטרה) אונ' אוז זיח פֿחטט האלטן דז זיח מיס ניט אנטטאופט א
 דיח הנט ביז ער האט אב גיטניטן • דען ווען אן סנייד ליהט זיך דט
 (גיד) לוס (גוף) לו • אונ' זאל דט אעסר נעאן אין דיח רעכ
 האנט אונ' זאל דיח (ערלה) אב סניידן נחהנט אן זיין נעגיל • ז
 זאל זיך היטין ניט לו דעס (כיס) לו סניידן (כרי) דז ערנ
 אין (כיס) אדר אין (גיד) סניידן • רק זאל (אן הלד) סנייד
 אונ' ווען מיס דיח (ערלה) זעלט אויט דיח האנט טאופן מי ד
 (חתיך) גיטאן מיזי • זאל ער זיך מיילן אונ' גיטווינד ווירר אן גר
 (כרי) דז (ח') קיין (סכנה) דער פֿין קואן זאל :

ה נאך דעס ער דען (חתיך) האט גיטאן זאל ער (תב
 דיח (ערלה) אין דען זאנד ווארפֿן וואט אין דען סי

ברית ה

(הכניסו) ניט אונק אונטש- חין (יורה דעה) שטיט דודער פֿאָמט
 (ברכה על האילה) לויטן דען (חתוך) אונ' דיא (פריעה)
 חין דיא (הגהה) שטיט ווען דער פֿאָמט ניט זעלבסט בייח' דיא
 (אילה) חיו- זאגן חין טייל דז חין אנדרר זאל דיא (ברכה) זאגן-
 דער (אנהג) חיו דז דער גיפֿאָמט זאל דיא (ברכה) זאגן-
 חן ווען דער פֿאָמט דר בייח חיו אונ' קען דיא (ברכה) ניט זאל
 זאל דער גיפֿאָמט זאגן- חונ' דער (טורי זהב) טרייבט דז ווען
 דער פֿאָמט זיין קינד (אל) חיו זאל ער טון נאך דיא (דיעה) פֿאָ
 דעס (רשב"ק) דט חיו ער זאל ערשט דיא לוייח (ברכות) זאגן
 'על האילה) חונ' (זהכניסו) חונ' דר נאך זאל ער דעס (זאתך)
 זאגן- דען לויטן דען (חתוך) חונ' דיא (פריעה) קען ער קיין
 (ברכה) זאגן ווייל ער (טרוד) חיו איט דיא (אלוה) דארף
 זרייט (אפסיק) זיין איט דיא (ברכה זהכניסו) חן ווער עס
 זיין (לער) פֿר דעס קינד ווען אן זעלט (אפסיק) זיין לויטן דען
 (חתוך) חונ' דיא (פריעה) דען דר (חתוך) זעלט פֿול (דס)
 ערן חונ' זעלט דער נאך (בדוחק) דיא (פריעה) פֿינרן קאנג-
 דארוס חיו עט בעשר דז ער חיו ביידי (ברכות) זאגט חיו ער דעס
 (חתוך) אפלט- נאך טרייבט דער (טורי זהב) דש פֿאָ חיו חין
 (חלוק) חין דיא (ברכה כשם שנכנס) וואט דיא לייט זאגן דיא
 בייח דעס יודטן זיין- (דהיינו) דיא וואט דעס פֿאָמט זעהן דיא זאן
 חונ' זיין (כשם שהכנסתו לברית כן תכניסהו לתורה ולחופה ולאעלסין
 טובים) חונ' דיא פֿון ווייטן טטין אודר ווען דער פֿאָמט ניט חין דער
 טול חיו זאן זיח זאגן (כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה ולחופה
 ולאעלסין טובים):

ח ווען דט קינד (ב'א) קיין פֿאָמט האט אכין חין טייל דיא (ברכה)
 אלהינו ואלהי אבותינו קיים את הילד הזה לגאון
 ולקרוביו ולכל משפחתו ויקרא שמו (פלוגי)

ברית ה'

אין דען אנדרן טאג • אונ' האט דען קינד ניקט גיטאט:

אין אונ' האט דען קינד ניקט גיטאט (פריעה) גיאכט זאל ער דען (גיד)
 אין אונ' האט דען קינד ניקט גיטאט (דס) אויט זויגן • דען דט (דס)
 ווארט גיגלברט מוכן און דען (גיד) • אונ' ווער דעס קינד מיין
 גרוסי (סכנה) און און אונ' דט (דס) ניט וואו הרויט זויגן • אונ'
 דרוק אונ' און אונ' אונ' (טבת) טון פון (סכנה) וועגן
 אונ' (תכף) נאך דער (אליה) נעאט דער (אוהל) מיין ווייני
 וויין אונ' ביר מיין זייגאונ' אונ' ווער פט אונ' דעס (דס) אויף דען
 (אליה כרי) פט זאל באלד גהילוט ווערן • מיין טייל (אוהליס) מיין
 מיין אונ' (תכף) נאך דען (פריעה) אונ' ווער פון אונ' דעס
 אונ' אונ' אונ' וויין מיין אונ' אונ' אונ' דען (אליה) מיין
 אונ' אונ' ניט אונ' • ווען מיין (אוהל) העט נאך דען (פריעה) נאך
 טאקן מיין גילאונ' דען מוכן און (גיד) ביהעפט זיין אונ' בידעקן
 מיין טייל פון דען (עטרה) • בידעקן און דען ניט אונ' דען נעגל
 אונ' קראלן ווייל דט (רוב) פון דען (עטרה) אונ' אונ' מיין
 (אכל טכן) ווען דען אונ' זייגן אונ' און (גיד) גיבן בידעקט
 און זיט אונ' דעס נאך אונ' אונ' אונ' (סכנה הגיד) אונ'
 דען (עטרה) אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ'
 (אוהל) קענט דען אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ'
 פט טאן • דט אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ'
 ער דען אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ'
 אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ'
 אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ'
 אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ' אונ'

היך: דען מינעט ניט רעכט גיודטת:

ווען דער (אוהל) פערטיג איז יודטן זאל ער דען (ברכות)
 זאגן ווייל מוכן מיין (סודה בדף י') פראעלט מיין אונ'
 און דער פאטר זעלברט זיין קינד יודטת אונ' ער ערטס דען
 (ברכה להכניסו בביתו) אונ' דער נאך (על האליה) דען ווייל ער
 זעלברט יודטת ווערט ער קיין (חרטה) פיקואן אונ' מיין דען (ברכה
 להכניסו)

ברית ה'

כד

מוג' זאגט ווייטער אזוי וויא ביים חיינ אנדר קינד - מוג' דער גיפחטער
זאגט דיא (ברכה להכניסו בכריתו):

איינ

(אאיר) האט דען (דין) אן זיך וויא חיינ טאגט
(ישראל) אין מלי זמכין - אן אונעט יודטן מוג' זאגט
יא (ברכה) ביו (כורת הכרית) מוג' ווייטער טוט זיך קיין
(תעלה) מיבר חין:

ווען

חיינער וויל לערנין יודטן דער זאל חיינ טאג לו פאר גין חוס
דט קינד לו ביזעהן - דען דיא (ערלוה) זיינין ניט ביית
זוי קינד גלייך - דען דט חייני האט חיינ גרעטרי (ערלוה) מודט
זנדריי חיינ טייל (ערלוה) זיין ווייך דיא אן וואול חן גרייפן קען -
מוג' חיינ טייל זיינין הארט דחט אן ניט מונטר שיידן קען לוויטן דיא
ערלוה) מוג' דט פלייס - מוג' זונטט אצט פאר ענדרונג - גלייך וויא
זיין טייל החבין חיינ טחשלוטה (ערלוה) דען חיו גאר טווער דיא
פריעה) לו אמכין - מוג' חן חיינ טייל חיו דיא מונטרטטי הויט
מוג' גלחט דו זיא דער (אוהל) ניט קען חן פמטין - דארוק ווען ער
גט לו פארין בועהן האט מוג' וואט שוועריקייט בפניד קען ער זיך איט
זנדרי (אוהליס) בירחאן וויא ער טאן זאל - מוג' זאל חך מלי זייט
ייח דט יודטן זיין דח איט ער חין מליס וואול (בקי) ווערט מוג' זיך
ייט נאך לו ריכטן חך זאל ער דען (רחט חגיד) בועהן דו ער דיא
טרחפליט דער נאך אמכט:

אין

חיינ טייל (קהלות) חיו דער (אנחג) דואן דט קינד באר
פאר דעפ יודטן חין וואריס וואט דען דחט חיו גוש לו דיא
אילה) מוג' דען חין היפשה ווינדלן וויקלן - מוג' אמכט נייתי
דחפליט חין בויס חיל גיטונקט מוג' מוג' זאל אן עט מלי אמל חלין ווען
דט קינד באר ביו עשה ייל חיו - ווען חבר דיא ערטאן טרחפליט
חאן חין דיא טול חויך גליגט חזט רעכט ליגן ביו מיבר דיא (עצרת)
זאל אן זיח ליגן לחוין ביו זיח פון זיך זעלברט חב פאלין - מוג' ווען
גוויט ווייט דו ער גינוגן (פריעה) גיאמלסט חזט רען זאל ער דט
נר ניט חוס זונטט (אלער) זיין חוס דיא טרחפליט וודר חב לו

נעמן

ברית ה'

מוג' זמל' מין דען נאמן פון זיין פאטר געבין.

אתה הוא יי אלהינו אלהי כל בשר אבי יתומים תהיה
לו לאב והוא יהיה לך לבן. ותהא כניסתו לברית
לכפרה ולמנוחה. לנפש אביו ולנחמה ולמשיב נפש
לאמו ולכל קרוביו. תהענג נפש האב בגן עדן ביוצא
חלציו. והאם בעולם הזה בפרי בטנה. ויתקיים בו מקרא
שכתוב ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך. ואמר
לך בדמך חיי:

מוג' זמגט וויטר דיא (ברכה) אויס גלייך וויא ער זונסט בייא מין
אודר קינד זמגט:

מוג' דער גיפאטר זמגט דיא (ברכה)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו:

זיין טייל זיין זיך (נוהג) ווען דט קינד (ב' א) קיין פאטר אודר קיין
אוסר האט דען זמגט דער (אוהל) אן שטמט (אלהינו) די
(ברכה):

תשלה אפותא דחיי ורחמי מן קדם מרא דשמיא
לאסאה ית רביא הדין ויתקרא שמיא (פלוגי
ותסי כמו דאתסיא מיא דמרה על ידי משה רבינו על
השלוס במדבר. וכמיא דיריהו על ידי אלישע כן ית
בעגלא ובזמן קריב באמור ואעבר עליך ואראך: (וגו')

מוג'

ברית ה'

כה

ר' ריא (פריעה) זאל אמלן - ווען ער מויט דיא סולקזאט זאל ער
 יא (פריעה) אמלן - דען איר לערנן ווען מיינר העט (אל)
 יווען זונ' האט קיין (פריעה) גיאמלעט מיי גלייך אז ווען ער העט
 יא (אל) גיווען - ווען ער אבר ניט קענט (פריעה) אמלן און
 זיין וויל ער ניט (בקי) איז אדר דא קינד שוואך ווער - זאל ער
 זיין זוכ ער קענט איט דיא טרעפליש דיא הויט פון דיא (פריעה)
 עק קריגן - זונ' ווען דאט ניט העלפן קען אזו ער נאך מייין אמלן
 זיידן דען עט ווערט מויט דען (פסוק) גילערנט דזאן אזו זונ' פיל
 זאל שניידן ביז דז דיא (אילה) זונ' (פריעה) רעכט גיאמלעט
 זיין - זונ' אל לייט ווען אן אזו נאך מייין אמלן (אל) זיין - אזו אן אל
 יט דיא (ברכה על האילה) דער בייח זאגן - דען ער מיי (אקייט)
 ען (ברית) פון (אברהם מבינוע"ה) איט דעס (דס) דז
 ז' לוס אנדרן אמלן ווידר פון מייס ברענגט - זונ' אזו זוכ אמלן דיא
 ברכה אשר קדש ידיר אבטן) ביז (כורת הברית) אבר
 קייט אלת הילד) איט דעס (פסוק) דער נאך בידארף ער ניט
 זאגן - דען אן האט מייס טון זיין נאמן גילעכן זונ' גיבענט דזאן
 מייס לוס ערטסן אמלן גיודטט האט :

יד איין

(אוהל) דער (ח"ו) דען (גיד) איט דעס אמלן
 אדר נאגל גיאמלעט האט - דער אזו דעס (דס) סטילן
 זונ' דער נאך זאל ער דיא (רעזאה) דער לוסון - ער זאל נעאן
 (י' אדר) (י' אבליס) זאל זיין וואו זיידן - דער נאך טילן זונ' דאט
 עלה מרויט נעאן זאל מייין (כלי) ברענן בידעט מיל גיבט -
 זאל עט דורך מייין ליינן טוך דרינגן מייין (כלי) מיי (ברוק ואנוסה)
 זאל מיי בעטר לוי דיא וואונד אז בויס מיל - זאל מיי און גוט לוסיל
 זייט אדר ווען זיך מיינר גיברענט העט - אדר פֿר ווייבר מויף דיא
 רוטט - זאל דיא ברבירר ברויכען עט מיי מיל זאלבן פֿר וואונדן -
 זאל דען דאט זאלביגה מיל נעאן זאל מויף מייין טיכלייין טאידן זאל
 זאלדיה אמלן מויף דיא (אכה) לייגן ביי עט היילט - אן אזו דאט זאלביגה
 זינד ניט זאל פֿיל אמלן באדן אזו אנדרי קינד - זאל ווען פֿס בידארף

בְּרִית הַ

נְעָמָן • וּנְעָן עַר אַבְרָם נִיט גְּוִישׁ וּוִישׁ אֹבַע עַר הָאֵט רַעֲכָט (פְּרִיעָה)
 גִּיאַחֲכָט • רַעַן וְחַל עַר רִיחַ טַרְחַפְלִישׁ אַב נְעָמָן חֹנֹן וּוִידַר חֲנַדְרִי חֹיץ
 לִיגָן חֹנֹן קַעַן זַעְהִין וּוִישׁ עֵשׂ אִישׁ רִיחַ (פְּרִיעָה) שְׁמִישׁ • חֹנֹן גְּוִישׁ רִיחַ
 עַרְשֵׁטִי טַרְחַפְלִישׁ אִין חִיין פֶּאָר טַעַג נִיט פֶּון זִיךְ יַעֲלֹבְרַט אַב גִּין • זַחַל
 זִיחַרְרַה (אוּהַל) אַב נְעָמָן חֹנֹן רַחֲט קִינַר נִיט לַעֲנַגְר (אַלְעַר) זִיין • אַדַּר
 וּנְעָן דַּעַר (אוּהַל) יַעֲחַט רֹזְדַר (רַחֲט) פֶּון (גִּיד) שׁוּחַרֲץ חִיז פֶּון וּנְעָג
 רִיחַ גִּידְרַחֲנַג פֶּון רִיחַ טַרְחַפְלִישׁ רִיחַ לֹו עֲנַג זִיין • זַחַל עַר רִיחַ אַב נְעָמָן
 חֹנֹן וּוִישׁ רִיחַ חֹיץ לִיגָן • רִיחַ (אִילָה) פֶּלְעַגָן זִיחַ לֹו בַּחֲדָן (ר' פֶּעֲאִישׁ)
 אִין חִיין טַחַג חֹנֹן נַחֲכָט נַחַךְ רַעַס דַּעַר (אוּהַל) פֶּר שְׁמִישׁ רֹזְאָן רִיחַ
 טַרְחַפְלִישׁ אֹו חֹסַן וּנְעָקְסָן • (חֶפֶלִיו) וּנְעָן עֵשׂ וּנְעָר (שְׁכַת) חִי
 רִיחַ עַרְשֵׁטִי דְרִישׁ טַעַג אַחַג אַן אֹלֶשׁ בְּרוִיכָן וּחַט לֹו דַּעַר (אִילָה) נִישִׁין
 חִיז • חִז וּחַרֲרִישׁ וּחַטַר חֹנֹן בַּחֲדָן :

יב אָוֹן

אֹו אַן רִיחַ טַרְחַפְלִישׁ אַחֲכִין • אַן נְעָמָן חִיין לִינן טוֹךְ חֹנֹן
 שְׁנִייד עֵשׂ רֹזְדַר חֹנֹן חִיין לַעֲכָלִיין אִין רִיחַ אִישׁן רֹזְזִישׁ חִיבַר
 דַּעַס (רַחֲט) פֶּון (גִּיד) גִּין חֹנַטַר רִיחַ (עַטְרָה) חֹנֹן לִיגָט לֹוּוִישׁ
 חֹיץ אִישׁ לַעֲכָר • חֹנֹן רִיחַ דְרִישׁה לַחֹט אַן גְּמַחֲץ חֹנֹן לִיגָט זִיחַ חֹר
 חֹיץ דַּעַס (רַחֲט) פֶּון (גִּיד) חֹנֹן אַן טוֹנַקַס זִיחַ עַרְשֵׁט אִין בּוּי
 אִין חִיין רֹזְזִישׁ דַּעַס בּוּיִס חִיל חִין זִיךְ לִיהֵן • חֹנֹן רִיחַ חִיבְרַטִישׁ הַחַל
 חֹיץ רֹזְדִישׁ וּוִינַרְל נִיט וּוִישׁ טוֹט אַן דַּעַס (רַחֲט) פֶּון (גִּיד) • חֹנֹן
 חֹנַטַר דַּעַן (גִּיד) לִיגָט אַן חִיין טִיכָלִיין רֹזְזִישׁ רִיחַ חֲנַדְרִי טַרְחַפְלִישׁ נִישׁ
 אַב פֶּחֲלֹן חֹנֹן רִיחַ וּוִינַרְל נִיט בְּשִׁאִירַט וּנְעָרַט פֶּון דַּעַן בְּלוֹט חֹנֹן בּוּי
 אִין • חֹנֹן דַּעַר נַחַךְ חֹז דַּעַר (אוּהַל) פֶּעֲרַטַג חִיז אִישׁ דַּעַס קִי
 דַּעַן דְרוֹקַט דַּעַר גִּיפְחַטַר רִיחַ פֶּישׁ פֶּון קִינַר לֹו חֲנַדְרַר דַּח אִישׁ דַּח
 קִינַר נִיט לַחֲפֶלֶן זַחַלֶט חֹנֹן רִיחַ טַרְחַפְלִישׁ אַעֲכָטַן אַב פֶּחֲלֹן דַּעַן קַעַסִין
 קִינַר (ח'ו) אִין (סַכְנִיה) • חֹנֹן אַן וּחַרַט חִיין (שַׁעַה) נִיךְ דַּעַן
 (אִילָה) חֹנֹן בַּחֲדַר דַּט קִינַר (כְּרִי) עֵשׂ זַחַל וּוִיגָן :

יג אִיין

גִּיאַחֲכָט וּנְעָגָן גִּישׁ וּוִינַרְלִיקִישׁ אַדַּר דַּעַר טַרְעַקְנִישׁ אַדַּר
 רִיחַ (אִילָה) וּחַר אִישׁ בְּלוֹט חִיבַר לַחֲפֶלֶן חֹנֹן הָאֵט נִיט קַעַן זַעְהִין
 עַר

ברית ה'

ט

ז מן

אז גיווארנט זיין די קיין פֿעדיק פֿון דיא טראפליש אין דאס
 לעבליין קואן • דען עט קענט דא דארך אין (סכנה) קואן •
 דארום זאל אן דיא פֿעדיק פֿון דיא טראפליש רונד אום אב טניידן •
 אונ' אז זיך היטן די קיין פֿעדיק פֿון דיא טראפליש זיך אום דיא
 (עטרה) ליגט • זונטט קען ער זיין (כרות טפֿכה) ווערן • גלייך
 וויא זיין אאל אזו זיין (אעטה) גיטעהן אזו אונ' דא קינד זיי (אסוכן)
 דער פֿון גיווארן :

ח מן

זאל אונ' גיווארנט זיין ווען אן דאס קינד לז וויקלט די אן דיא
 קלייני ווינדל קיגן דער (אילה) עטליכה אאל לז רוק
 דריקט אויף דיא זייט אונ' די דאס קינד זיך ניט רייבט אים דיא הענד
 אויף דיא (אילה) :

ט נאך

דעם די אן דאס קינד האט גיבארן זאל זיך דר (אוהל)
 דיא הענד וועראן אונטר זיין קליידר אדר זונטט וואו
 ער זיך וועראן קען • דען ווען דיא פֿר קעלט זיין אעכטן זיא ליטרן אונ'
 זעלט דיא אחלט ניט האבן רעכט (אל) לז זיין :

כ איין

דעם דיא הענד ליטרן וועגן עלטר אדר זונטט
 וועגן אנדרי אורזאך דער אזו ניט מער יאטן • דעם
 גלייכן וועלכר (אוהל) ניט וואו זעהן קען אדר ער זעהט דורך זיין
 בריל ווען זיין אנדר (אוהל) אין דיא טטאט אזו אדר זיין אנדרי
 טטאט נאהנט בייא דיא טטאט זאל אן נאך דעם יעלבגן (אוהל) טיקן
 די ער זאל (אל) זיין אונ' זאל דא קינד (ח'ו) אין קיין (סכנה)
 ברענגן :

כא איין

קינד די (בין השאטות) גיבארן ווערט בגינט אן לז
 רעכנין פֿון אנדרן טאג • אבר ווען עט ווער (ערב
 סבת) אדר (ערב יום טוב בין השאטות) אזו אן פֿון זונטאג אן דיא
 חכט טאג רעכנין :

כב איינר

דארף אן (סבת) ניט (אל) זיין עט זייא דען ער
 האט טון לזויא אאל פֿון לז פֿארן (אל) גיווען • אבר
 זען קיין אנדרר דא זי דער מער (רגיל) זיי • דארף ער וואו (אל)

ז ב 2 7 זיין

ברית ה'

טרמפליט מויץ' לו ליגן זאל ער דען אנדרן אודר דען דריטן טאג לוייט
אדר דרייט אאל מין מיין טאג מויץ' ליגן • חבר ער אונ וואל חכטונג
המבן מויץ' ריח (אילה) דו ווייט קיין (היזק) דרויט קואן קען:
טו ווען ריח (אילה) גיט וואלן ווער פון וועגן איינר (אכה)
אדר פיל מן טאטטונג פון מויץ' מונ' לו אמכן אדר דו ריח

טרמפליט לו ענג ווערן • אדר פון קעלט אדר זונטט אייניגי אורזאך •
דו ריח (אילה) מיז גיט וואלן • זאל אן נעאן ריח בלעטר פון מפיח
מונ' וואל טמוסן מונ' אענגן מונטר בויס מיל מונ' מויץ' דט גשוילט ליגן •
דען ווערט עט גיהילט מונ' פֿר טרייבט מויץ' ריח וויא טאג • מונ'
ווען עט טון גיט וואלן מיז זאל אן דאך טרמפליט דרויץ' ליגן ווען אן עט
בידמחץ • מונ' אז אן קיין בויס מיל האט זא נעאט אן דט אייער מיל
וויא מובן מין דען (סיאן י'ד) טטיט מונ' היילט ריח (אילה) אים
דעס הארץ דט פון מפיח קואט • עט מיז מויץ' מיין הארץ דט דא
קואט פון איינס קרויט דטהייטט פלנטיינא דט נעאט אן מויץ' ווען אן
קיין בויס מיל האט • מויץ' פלעגט אן דט גשוילט פון ריח (אילה) אים
ליגן מיל לו שאירן • מיז מויץ' (ברוק ואנוסה) :

טו ווען דער (גיד) מובן פֿר וואונד ווער מיז עט קיין (סכנה) •
ווען ער חבר מונטן נאך דעס טרונטליין פֿר וואונד ווער •
מיז עט מיין (סכנה) • דען ריח (הטתנה) מונ' דער (זרע) קואן
פֿון מונטן הרויט מין דט אויל פֿון דעס (גיד) גלייך אז ריח טינט פֿון
ריח פֿעדרר מובן לוס טניט ארויט פֿליסט • מונ' ווען (ח"ו) מיין ווייניג
טוהנט לו ריח (עטרה) גיוואונט מיז • מיז עט מיין (סכנה) דו דער
(גיד) גילעכרט ווער מונ' זיאט דען סטראם פֿון דעס (זרע) • מונ'
דען הייטט ער (ברות טפֿכה) דער קריגט קיין קינד • מונ' מובן
היילט עט מונ' מונטן היילט עט ניט • דארוס ווען דער (אוהל) שנייד
זאל ער פֿון דער זייטן שניידן וועגן (סכנת הגיד ח"ו) • מונ' ווען ער
דיח (פריעה) אמכט זאל ער נאך ריח זייט לו רייסן ניט ארונטר נאך
דען טרונד לו • דען דא זיין ריח אודרן • מונ' פֿון מונטן טייד זיך ריח
הויט פֿון ריח (פריעה) מובן ניט אב פֿון דען פֿלייט :

ברית ה

(פסח) חוג' (שכונות) • זמגט אן רען (יולר) חוג' (אופֿן) עין
 דיח (אילה) • חיי (אילה) אן (שבת ורעש חרם) חוג' חיי (חתונה) •
 זמגט אן רען (יולר) חוג' (זולת) פֿון דיח (חתונה) • רען (אופֿן)
 פֿון (רעש חרט) • חוג' חין (זולת) דיח הימערשטי (חרונה) פֿון דיח
 (אילה) • חין דיח (חרבע פרטיות) זמגט אן רען (אופֿן) פֿון די
 (אילה) • ווען חבר (רעש חרט) חוג' (אילה) קעגן חין דיח (חרבע
 פרטיות) • זמגט אן (אופֿן) פֿון (רעש חרט) חוג' חין (זולת) דיח
 הימערשטי (חרונה) פֿון (אילה) • ווען חיי (אילה) חוג' (חתונה)
 חין אן (שבת הגדול) זמגט אן (יולר) פֿון דיח (חתונה) חוג' רט
 חיברגי פֿון (שבת הגדול) • ווען חיי (אילה) חוג' אן (שבת והעסקה)
 חדר חן מכטן טאג פֿון (פסח) • זמגט אן רען (אופֿן) פֿון (אילה)
 חוג' רעש חרט פֿון (יוק טוב) • ווען חיי (אילה) אן (שבת) פֿון
 'רעש חרט) חוג' זמגט אן חין (פולין) רען (יולר) חוג' (זולת)
 פֿון רען (שבת) חוג' רען (אופֿן) פֿון דיח (אילה):

זווען

חיי (אילה) גיעלזט אן (יוק טוב) • חיי אן (אל)
 נאך דיח (גפלה) • חוג' אן (יוק כבוד) נאך דיח
 (העטרה) לו (יולר) • חוג' אן (רעש חרט) נאך די (העטרה) •
 זיך וויחפט שטיט חין (טוחן ערוך) חין (הלכות רעש חרט) •
 (תענה בחב) חיי אן (אל) נאך דיח (קנות) • שטיט חין (טוחן
 ריך) חין (פראן תקניט) • חן (פודיס) חיי אן (אל) חיי אן דיח
 (אילה) חיי אנט:

מן

אונגיווחרט חיי אן קיין קינד זאל (אל) זיין דו קרענק
 חיי פֿון (סכנות נפֿטות) וועגין • חוג' חין (יורה דעה
 ייאן רס"ב) חין דיח (הג"ה) שטיט דו ווען חיי דיח חיי אן וויח אן
 זעט חוג' פֿיל חוג' אן גלחלן (גוף) קרענק ווער • רען אן
 יארף רחך פֿון זייגט וועגן (אחול שבת) חיי • חוג' רעש חרט אן עש
 (אל) זיין ביי עש רעכט גיווג חיי • חוג' רען זאל אן ווערטן זיבן
 (אעטל זמית) חיי אן עש (אל) חיי • חוג' רעש (מורי שהב)
 זיבט דו זייל אן עש דאך גיט אן רען חבטן טאג (אל) חיי אן עש

צריח דה

פיינאן (טבת) ווען טון ער האט נאך קיין צווייטאמל (אל) גיווען
 דער (אהרי"ל) טרייבט דאן אן (טבת) זאל (תכל) נאך די
 (אילה) דיח (לרכי אילה) אויט דיח האנט טון וויל אן זיט ניט אפד
 גיטיגהאט. מוך זאל דער (אוהל) דאט אעסר ניט אויט דעס יאח
 גטאן וואו אן עט איט דיח (עלה) הין גליגט האט. דען אלט וואט
 צרייט אער צו דער (אילה) ברויכט דש דארף ער אן (טבת) ניט
 אין דיח האנט נעאן:

בג מיד זערטן אין דיח (גארט) פון (טבת) צו זאמנג מו דער
 (אוהל) האט דיח האנט ניט וועק גיטאן פון דיח (אילה)
 אן (טבת) מוג ער זעהט דו נאך עטליכע קין פון דיח (אילה) זיין
 ציבר גבליבן וועלכי דיח (עטרה) בידעקן. אהג ער זיט צו רייסן.
 עטוייט זיח בידעקן דט (רוב) מודר דאט וויניגטט פון דיח (עטרה).
 דען דאט הערט נאך אלט צו דיח (אלוה) חבר ווען דער (אוהל)
 אער טון דער פון גינגן מוג דער נאך פיינד ער דיח עקן. אווער זין
 ריכטן נאך דעס (רוב) ווען זיח דאט (רוב) פון דיח (עטרה)
 בידעקן. אהג ער ווידר (חור) זיין מוג זיח צו רייסן דען דיח
 (פריעה) זיט מו וואו זיין (חייב) מוג דיח (אילה). חבר דיח
 עקין דיח ניט בידעקן דאט (רוב) פון דיח (עטרה) דארף ער
 (טבת) ניט ווידר צו רייסן. מוג זיח גלייך אז ווען ער זיין וואונד
 (טבת) אהכט דו ער האט (אחול טבת) גיווען. דארוס אווער
 גוארטן ביו (אולמי טבת) מוג זאל דען אל דיח ציבר גבליבנה עק
 פון דיח (אילה) צו רייסן. ווען חבר דער (אוהל) ווייט דיח ער
 זועק צו קריגן דורך דיח טראפליט אהג ער עט אן (טבת) טון ווען
 ער האט דיח הענד דער פון מוועק גיטאן מוג האט מויף גיהערט
 יארטן. מוג דיח עקן זיין אנדרטט ניט (טייך) מוג בייט דיח דו
 פון דיח (פריעה):

ער זיען זיין (אילה) מוג זיין (חתונה) קואן צו גלייך אן (טבת)
 זאגט אן דען (יולר) מוג (אלת) פון דער (חתונה)
 מוג דען (מופן) פון דיח (אילה) ווען זיין (אילה) זיט צו
 (פסח)

ברית ה'

כח

גוועזין • נאך זיבן טאג איז דיא (אילה) גיטוואלן אונ' פֿול חייטל
 אונדן אונ' דער (אוהל) האט גיאיינט עט איז גיקואן פֿון דיא
 רחפֿליש אונ' האט דעס קינד דיא הויט איט גיוואלד ווידר אונטער
 ידוקט אונ' טררפֿליש אויף גיליגט ביי איבר דיא (עטרה) אונ'
 אט דס קינד גאר זער (אילר) גיוועזן • אונ' וועגן גרוטן דרינגן
 ז פֿיל חייטל פֿון איס גאנגן • דער נאך האט ער איס (אפיא) אויף
 ליגט איט בויס חיל אויף דיא טררפֿליש אונ' אויף דען (גיד) • דא
 יט וואר עט גיהילט אונ' חין (ג' יאיס) וואר דט גטווילט פֿר גאנגן •
 אך (ז' יאיס) וואר עט ווידר גיטווארן וויא לוס ערטטן • אונ' דאט
 אלד דיא (אילה) איז גאנגן פֿר טמפט גיווארן אונ' האט טווערליך
 ענין (אשתין) זיין • דער נאך האבן עט אנדרי (איהליס) ביזעהן •
 אט קיינר דען רעכטן (טורט) ניט גיוואוטט וואו פֿון דאט גיטווילט
 יקואן וואר • (לסוף) האבן זיא (בודק) גיוועזן אונ' גיפֿונדן חין
 אדיס חוס גיוואונדן חוס דיא (עטרה) • האבן זיא איס חין לזוייא
 טניטן אונ' האבן בויס חיל אונ' (אפיא) גינואן אונטער אונטער
 אבן עט אויף דיא (אילה) גיטאירט זונדר טררפֿליש • אונ' חין (י'
 ייס) האט זיך דאט גטווילט גליגט אונ' איז פֿון זיך זעלברט גיהילט •
 דיא (עטרה) האט זיך פֿון טאג לזוטאג אנטפלעקט • אונ' מי
 ין האלב יאר וועק וואר איז דיא (אילה) גאנגן (כטר) גיוועזן וויא
 שגיהער • דא פֿון איז לזאערקן דז פֿון וועגן חין פֿאדיס קען דאט
 ינד חין חין (סכנה) קואן דארוס אונאן וואול אלט געבן דז זיך קיין
 פֿאדיס חוס דיא (עטרה) ליגט :

א איין

(אעטה) פֿון חין קינד דאז אן גיאיינט האט עט ווער
 (נולד אוהל) • דען דער (ראט) פֿון דעס (גיד) איז
 אונ' אנטפלעקט גיוועזן • אונ' ווער עט גיזעהן האט דר האט גיאיינט
 ט ווער וואול גיזרטה • אן בידארף נייארט חין וויניג (דס ברית)
 ין איס טריפֿן לחין • אונ' חז אן עט האט גווינן אן אנדרי (איהליס)
 אונ' (חכאי יטרמל) דיא האבן עט (בודק) גיוועזן אונ' ביפֿונדן דז
 יין פֿר בארונה (ערלה) האט וועלכי אונטער וואר גיוואקסן
 אונ'

ברית ה

ניט אן דאנרסטג (אל) זיין - דען אן דריטן טאג האט דט קינד
גרעסטן (לער) - דארט אוו אן ניט אמאָן דער דריטר טאג
אן (טבת) גיפאלן:

בו ווען זיין קינד ווער גיטטארכבן מי אן עט האט (אל) גיווע
איז אן עט (אל) אויף דען (קבר) איט זיין זיפער סטי
אדר איט זיין רער אדר ריד דט שארף זיי: אונ' אן אמאָט ק
(ברכה):

בח ווען אן האט זיין קינד דאט זיין (בלור) איז ניט קענן (אל)
זיין ביז אן דען זיין אונ' דרייסיגסטן טאג - דען אוו:
עט ערטט (אל) זיין אונ' דער נאך זויט זיין:

בט ווען זיין קינד פֿול פֿון פֿלייט זייז דז אן ניט אונטר טיידן קי
אוב אן האט עט גיודטת אדר ניט אוז אן עט (בודק) זי
ווען דער (גיד) הארט איז אונ' ווערט דען גיזעהן דז עט גיודטת איז
זומ בידארף אן עט ניט נאך זיין אמאָן לז יודטן - זונטט אוז אן עט נאך
זיין אמאָן יודטן - אדר ווען אן דיז הויט איט גיוואלט לז רוק שטרייבן
אונ' ווערט דען דאט (רוב) פֿון דיז (עטרה) גיזעהן זייז עט אן
(כשר) - דען ווען דאט קינד גרוט ווערט אנטפאלקט זיך דיז (עטרה)
אל זייט אער - אן אוז חבר איט דיז טראפליט פֿיר אדר פֿינף אונ'
לז רוק שטרייבן ביז אן דיז (עטרה) זויק דט גיזיכט האלבן - (כדי)
עט זאל ניט אז זיין (ערל) גיזעהן ווערן - אונ' ווען דאט קינד
גרוט ווערט אוז אן אל זייט דער נאך זעהן אונ' דיז הויט לז רוק דריין
דער ווארטן דז דער (ראשה גיד) גיזעהן ווערט - אונ' ווען ער זעהן
(בטעת האילה) דז דיז הויט ביהעפֿט זייז אן פֿלייט אונ' קען זיחני
אב טיידן דען הייטט ער זיין גרעכטר (ערל) אונ' האט קיין (תקנה)
ניט אונ' אוז זיין נאך זיין אמאָן יודטן - אונ' אל זעלכע קינד דז אן
לזוייט אמאָן יודטן - דיז דארף אן דאט אנדרי אמאָן ניט אן (טבת)
יודטן:

ל זיין (אעשה) איז גיטעהן דז זיין האט (אל) גיוועזן אז
אוך דיז (פריעה) רעכט גיאמאָט - אונ' זייז טון זיי
גיזעהן

האט ער אב גשניטן • אונ' האט אים דעם יודש אעסר דיז האט פֿון
 דעם (זרעה) אונ' אב גשניטן אונ' דער נאך דיז (פריעה) גיאמכט י
 אונ' פֿיל אמל זעהט אן אויף דיז (אילה) אן דעם פֿלייט אונטר דיז
 היט פֿון דיז (פריעה) זיין גישטמאלט וויז זיין (זרעה) זאג'
 איז ווייט וויז דר שניז אן (רמשהגיד) אבר דאט פֿר הינדרט דיז
 (אילה) ניט עט קואט פֿון זיך זעלברט מאעק:

לה זיין

אמל האט אן זיין קינד גידטת אונ' האט דיז (פריעה)
 אונ' (אלילה) רעכט גיאמכט • אונ' ווייל דער (אוהו)
 האט דיז טרמפליט ניט רעכט אויף גליגט ביו אן דיז (עטרה) זיז
 יז היט ווידר גמלן ארויף גיוואקסן אונ' זיז ווידר גמלן זיין (ערל)
 יווארן וויז לוק ערטטן • אונ' נאך (י"ב טבעות) האבן זיז זיט
 אן זיין אמל מעלן (אל) זיין • האבין זיז דיז היט ניט קענין פֿאסן
 זיט דיז נעגיל ווייל זיז אונ' הארט וואר אן גיוואקסן • אונ' האבין אים
 יואלט זיין זיניג פֿון דיז (ערלה) גשניטן אונ' האט דאך ניקט
 זימלפֿן • אונ' פֿיל (אזוליס) האבין עט גיזעהן אונ' האבן קיין
 תקנה) דער לו גיוואוסט ווייל זיז האבין דיז היט ניט פֿאסן קעגן אונ'
 אבין גיזאגט ער האט קיין (תקנה) ביו ער גרוט זערט פֿיל
 יכט גיטפלעקט זיך דיז (עטרה) פֿון זיך זעלברט • אונ' האבין
 יווארט ביו דרייז יאר • דער נאך האט זיך זיין (אוהו) גטרמפֿן
 ער הוט זיין אן גיזאמן לו העלפֿן אבר אן זאל אן זיין פֿאר זייט לו הייליך
 עבין • אלו האבן זיין פֿאר זייט רען יונג פֿאסט גיזימלפֿן אונ' האבין
 זיז האט פֿון דעם (רמשהגיד) אן גיזריפֿן אונ' אים גיוואלט ארויף
 ילונגן אונ' דער (אוהו) האט דיז (ערלה) אב גשניטן אונ' דאט
 זעסר פֿון זיך גיווארפֿן • אונ' האט דיז (פריעה) גיאמכט אונ'
 זרמפליט אויף גליגט ביו אן דיז (עטרה) אונ' גיבארן אונ' גוויקלט
 אונ' דר (גיד) זיז גטוואלין גיווארן • רען האבן זיז גישטוסן אפיז אים
 זייער זיל אויף גליגט אונ' זיין זיבן טעג וואר דער יונג גיזיילט אונ' עט
 זאר פֿיל בלוט פֿון זיט גיזמלפֿן זייל דער זיבן טעג וואר • אונ' וואר
 אלו (בעורת השי') זיין זיין קארלי זייט גיזיילט ווארן:

ח א ו 8 זיין

ברית ה'

אונ' פֿאסט אויף רחש פֿלייש אונ' האט דיז (עטרה) בידעקט אונ
 אונדער (אוהל) קאס רחש קינד (אל) לויין האט ער דען (גיד) איי
 זיין בידי הענד שטארק און גיפֿאסט אונ' דיז (ערלה) איט אונז
 (כח) לויטן דיז נעגיל גיפֿאסט אונ' אין דיז אנדרי הנט דט יום
 אעסר גינואן אונ' האט פֿון דיז הויט נחהנט און דיז נעגל גלייך
 איין רינג גאטן גנץ גינויח דען ער האט (אורח) גיהאט דזוי
 דיז (ערלה) אנטשלוסט אונ' אז ער דיז (ערלה) האט אב גטני
 האט ער דיז אונטרשטי הויט פֿור זיך גיפֿונדן אונ' האט דיז (פריעה)
 גיאחכט וויא עט גיהער :

לב אדיין אאל האט אן גיזעהן אן איין קינד אז ווען עט (נולד אהול)
 ווער אונ' איז נאך איין וויניג פֿיילטיקייט פֿון (דס לידה)
 אויף דער (אילה) גיוועזן אונ' אן האט עט גוויזן אן איין (אוהל)
 דער וואול (בקי) אין דיז זאכן וואר אונ' האט ער גיזאגט דזוי
 ביטפֿעניש פֿון דיז (ערלה) וואר נאך ניט פֿאלבראכט אונ' דארוס אי
 זימרוט אונ' האבן (בודק) גיוועזן אן דער (אילה) אונ' ביפֿונד
 דו עט איין רעכסר (ערל) וואר דען האבן זיז (תיכף) איין טמי
 און גיזאלן נעץ פֿון איין טאף אין בוים אז גיטונקט אונ' דט זעלבדיג
 אויף דען (רחש) פֿון (גיד) גיליגט גאנלי (ז' יאס) דיז וויילדע
 (גיד) האט זיך וואס גיסאן אונ' אן אכטן טאג איז דיז הויט האר
 גיווארן אונ' האבן עט (אל) גיוועזן וויא עט גיהערט אונ' אב גא
 סאפרליך דען דיז (ערלה) איז קליין גיוועזן :

לב עיש וואר איין אאל איין קינד איין ווינג (נולד אהול) אונ'
 הויט האט דיז (עטרה) בידעקט אונ' אן דער זעלבדיג
 הויט האבן טטיקר הויט גיהנגן אונ' האט זיז דער (אוהל) מלי אי
 אנדר אין דיז הנט גינואן אונ' האט זיז מלי איט איין אאל אב גטני
 מול האט דער נאך דיז (פריעה) גיאחכט :

לב עיש האט איין אאל (ר' עקיבֿח) פֿון טפֿיאר איין קינד (א)
 גיוועזן אונ' האט (לרעה) גיזעהן אונטר דיז חיברש
 (ערלה) אן דיז הויט פֿון דיז (פריעה) אונ' דיז מיטערשטי (ערלה)
 האט

ברית ה'

נעם ווערס אפן קליין גשטוסן וויא מעל חונ' אויף די (אילה) גטפרייט •
אין פולין ליגט אן קיין טראפליש אויף נייחרט רש ווערס מעל אויף דיח
(אילה) גיטפרייט :

דער ווערטן דש (ספר) זאל גמנן חונ' פול קואן זיין חונ' ניקט דרמ
אמנגלן זאל וועטלן דיח (דיניס) חדר (רפוחות) פון דיח (אילה)
גיהערט האבן איר נאך דיני זאכין דער בייא גיטטעלט דח איט מיין
מידר (אוהל) עט זייח מיין (זאבן) חדר מיין גיאיינר אמן זאל
זיך דער פון קענין בדינן :

לט וועגין דו איר האבן פארנן גטריבן דו דר (אוהל) גהערט
לו חורן אן דען טאג פון דיח (אילה) מי דח בייח
לו וויטן דו דח פיל חרלייח (אנהגיס) אין זיין • אין מיין טייל (קהלות)
חורט דער (אוהל) פון (יסתבח) חן חונ' ווייטר גמנן חויט •
חונ' אין מיין טייל (קהלות) חורט ער פון (זאלנח) חן • חלואו
זיך מיין מידר (אוהל) ריכטן נאך דען (אנהג) פון זיין (אדינה) •
דען דער (אנהג) מי (עוקר הלכה) :

מ אין (טולחן ערוך סימן רס"ג סעיף ח') טטיט חונ' • (ילד
שהוא חרוק חו ירוק חן אלן חותו) דחט מי טייטט ווען
מיין קינד רוט חורר געל מי זאל אן עט ניט יודסן • דען דחט מי מיין
(סימן) דו דיח (דאיק) נאך ניט רעכט אין דיח גלידר זיין וויח זיח
גיהערין חונ' ווער אלן (סכנת נפשות) דער בייח ווען אן עט זעלט
(אל) זיין • דחרוק או דש דער (אוהל) וואל חן חכט נעמן חונ' זעהן
נאך דחט גיטטעלט פון דעס קינד חוב דיח זעלכגי מי גלייך וויח בייח
חוי קינדר תלעגט לו זיין :

מא עיני ווערט גיזאגט פון וועגן מיין (גדול הדור) דו ווען דש
קינד טון גיורטט מי חונ' דיח (אילה) חונ' (פריעה)
חלש רעכט גימחכט דען או אן דש קינד וואל חן שווייס החלטיין •
וויח איר חך פינדן בייח (חברהם חביטע'ה) דר החט די (אילה) חן
דיח זון גיהיילט • חונ' דחרוק ווען טון דש קינד טרייחט או אן זיך ניט

ברית ה'

לו **אייך** (אוהו אוואחה) פֿון קונטטאנטינאפֿו האט גיטריבן
 בוים חיל חייז ניט גוט לו דיח (אילה) • דען לו דיח (אילן)
 אוז אן טרוקני זמכין ברויכֿן חונ' בוים חיל אחכט פֿייכטיג • חבר דח
 חייז חייך (סגולה) חוס דיח (אילה) לו היילן • נעס הדס בלעט
 חונ' אילגרוס בליט דז גאנץ טרוקן חייז חונ' דיח זעלבגה וואול גיטטון
 חונ' דורך חייך זיפ קליין גזיפט • חונ' דיח בליט פֿון דיח אילגרוס נע
 האלב חונ' פֿיל חונ' דיח הדס בלעטיר חונ' שטרייח עט חויף דיח (אילה)
 חובן חויף דיח (עטרה) דען ווערט עט בלד גיהיילט • חדר נע
 דרייח לוט טרחכֿן בלוט חייך לוט הדס בלעטיר חונ' דט חונטר חונד
 גיטטוסן חונ' גזיפט חונ' חויף דיח (אילה) גליגט דען ווערט
 (בעזרת השי') גיהיילט ווערן:

לו **דס** (אילה) חויף לז החלטין • נעס לונטר חונ' טונק עט
 בוים חיל חייך • חונ' ליג עט חונ' ווארק חונ' עט דט קינד ליי
 קען חויף דיח (אילה) דען שטילט זיך דחט בלוט • חודר ברען
 (גיד) פֿון חייך חוקס חונ' שטרייח עט חויף דיח (אילה) • חודר בר
 חייך שטיק ברוט ביו חויף עט • חונ' ברען פֿילן לו עט • חונ' שטוס הר
 בלעטיר גאנץ קליין חונ' איט עט חונטר חונדרר חונ' שפרייט עט חויף
 (אילה) חדר חויף חונדרי וואונדן • עט שטילט דט בלוט חונ' אגברח
 חך קיין טרחפליש חויף דיח (אילה) לו ליגן • חדר נעס חייך האונד
 טוח חין חין חייך פֿחט חונ' טוח שטחרקן עסיק דריכר ביו דר האונד
 ווערט חין דען עסיק • חונ' דער נחך טוח חין איט דעס עסיק חויף
 פֿייחר ביו ער גאנץ לו פולוויר פֿר ברענט איט הויט חונ' האר • חונ'
 דט זעלבגיגה פולוויר ליג חויף דיח (אילה) חודר חויף חונדרי וואונד
 דען ווערט דט בלוט גיטטילט • חונ' דט חייז (ברוק ואנוסה):

לח **נעם** דיח שטיין דיח חין דיח זאלן פֿאנן חן הענגן ווען אן זח
 זיר חונ' שטוס זיח קליין שפרייט עט חויף דיח (אילה)
 חדר חויף חונדרי וואונדן • חדר נעס דיח שאלן פֿון חייך חיי דח
 הינליין חייז דליין דער שטיקט חיי עט חויף דיח ערד קואט • חונ' ד
 זעלבגיג דערן חונ' טאוסן חונ' זיפן חונ' חויף דיח וואונד שפרייטן יח
 נעס

סימנים

לא

א דער פֿאָטער איז בלֿאָר זיין קינד (אל) לִי זיין חזוּ זיין אנדרר -
מונ' ווען זיינער נעמט דען אנדרן דס אוהלֿטעט מעק מונ' נאָך
אער דער גלייכן (דעיס):

ב וויא אן זיך (נוהג) איז מן דען טאָג פֿון דיא (אילה):
פֿון דען גיפֿאָטער:

ד וויא דער (אוהל) זאל זיך (נוהג) זיין איט דען (חקוק):
פֿון דיא (פריעה):

ה פֿון דיא (אלינה):
פֿון דיא (ברכות):

ו ווען דס קינד קיין פֿאָטער האט וואָט פֿר זיין (ברכה) דס זיין
טייל אַמֿלין:

ז פֿון זיין (אזר):
וויא זיינער זאל טון דער זיך וויל לערנן יודטן:

ח דען (אנהג) פֿון זיין טייל (קהלות) דיא דס קינד באַרן:
וויא אן זאל דיא טרמפֿליט אַמֿלין:

ט ווען זיין (אוהל) האט זיין דיא טול קיין (פריעה) גיאַמֿכט:
ווען דער (אוהל) דען (גיד) גיוואָנט האט וויא ער עט ווירר
היילן זאל:

י ווען דיא (אילה) גיטוואָן ווער:
וועלכֿר זיין (כרות טפֿכה) הייטט:

יא דזאן זאל זיך היטן דו קיין פֿעדיק פֿון דיא טרמפֿליט זיין דאָס
לעכליין קואן:

יב וויא אן זאל זיך (נוהג) זיין ווען אן דס קינד וויקלט:
דז דער (אוהל) זאל זיך דיא הענד וואַראן אי ער דאָס קינד
(אל) איז:

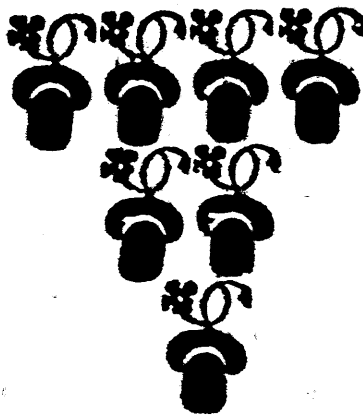
יג זיין (אוהל) דעק דיא הענד ליטרן אדר דער ניט וואָל זפֿאן
קען דיא דאָרפֿן ניט (אל) זיין:

יד זיין קינד דז (בין השאטות) איז גיבארן גיוואָרן:
עט דער קינד אן (טבת אל) זיין עט זיין דען פֿר האט אן
לויט

בריתה

דראן קערן • אן אז נייארט אן זיין פֿיס פֿילן אוב זיא ווארס זיינן • אונ'
אפֿט אאל פֿלעגט דאס קינד לו שריאן פֿון ועגין דז עט האט (אמתין)
גיווען דז עט איס בייטט אדר ועגין אנדרי מורזאך • דארוס אז אן
גור זעהן דז דאס קינד וואול אין טווייס גיהאלטן ווערט • אונ' דארפֿט
ווייטר קיין (דאגה) לזהאבין • דען דיא (אנוה) פֿון (אילה)
ווערט אויך דעם קינד אונ' אויך (כל ישראל) בטיגן פֿאר אלן ביזן
(ובזכותה) ווערט אונט (הט"י) אויטדען (גלות) דער זיין
(באהרה ביאינומאן) :

תושלבע

לא ראו אן ואלו ראש קינד נאך דיט (אילה) וואלו זין טווייס
המלטן •

ומו ונישלמו דיני מילה בלשון הקדשו בלשון אשכנז :

נקובים בשמותם סוד ה' וברית ה' על שם הפסוק (בתהלים

כ"ה) סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם ומלאה הארץ

דעה את ה' כמים לים מכסים • בזמן גאלתינו

ופרות נפשנו במהרה בימינו •

זמן :

סימנים

לוייח אאל פון לז פארן (אל) גיוועזן:

וויח זיך דער (אוהל) זאל (נוהג) זיין אן (טבת):

כג
כד

וויח אן זיך (נוהג) מיז איט ריח (יולרות) ווען מיין (אילה) אן (טבת) מיז:

כה

ווען אן זאל (אל) זיין אן (יוס טוב) זונ' נאך לנדרי זונטר שידליכה לייטן:

כו
כז

ווען מיין קינד קראנק מיז:

ווען מיין קינד שטארבט פֿור ריח (אילה):

כח

ווען אן האט מיין (בכור) ניט (אל) גיוועזן ביו אן רען מיין זונ' דייטיגסטן טאג:

כט

מיין קינד דאט פֿול פֿון פֿלייט מיז זונ' אן קען ניט זונטר שידן זוכ אן עט גיודטת האט אדר ניט:

ל

מיין (אעטה) פֿון מיינק דער ריח (אילה) זונ' (פריעה) רעכט גיאמכט האט זונ' נאך זיבן טעג מיז ריח (אילה) גישוואל זונ' פֿול מייטר גיווארן:

לא

מיין (אעטה) פֿון מיין קינד דז אן האט גיאיינט עט זונ' (נולד אהול):

לב

מיין קינד דז נאך וואט פֿייכטיקייט פֿון (דק לידה) מיז מוין ריח (אילה) גיוועזן:

לג

מיין קינד דז מיין וויניג (נולד אהול) וואר:

לד

מיינקיט האט וואט (לרעה) גיהאט זונטר ריח (ערה):

לה

מיז ריח הויט וואר ווירר מיבר ריח (עטרה) גיוואקסן:

לו

מיין (כתיב) פֿון מיין (אוהל) פֿון קונטטאנטינעל וואר זרויט לז פֿר טטין מיז דז בויק מיל מיז ניט גוט לז ריח (אילה):

לז

(דק אילה) מוין לז האלטן:

לח

מיז אן זאל ריח (אילה) אדר לנדרי וואונדן היילן:

לט

זונטר שידליכה (דיניס) וויח דער (אוהל) זאל זונ' אן ריפֿטת פֿון ריח (אילה):

ס

ווען מיין קינד רוט אדר געל מיז זאל אן עט ניט (אל) זיין רחז

אלה הן המעשרים של שנת השובע
שנת השובע - הן

בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה

בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה

בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה

בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה

בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה
בשנת השובע יצא העם לרעה

Handwritten text in a cursive script, possibly a list or account. The text is written in a dark ink on a light background. It appears to be a list of items or transactions, with some numbers and symbols interspersed.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or account. The text is written in a dark ink on a light background. It appears to be a list of items or transactions, with some numbers and symbols interspersed.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or account. The text is written in a dark ink on a light background. It appears to be a list of items or transactions, with some numbers and symbols interspersed.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or account. The text is written in a dark ink on a light background. It appears to be a list of items or transactions, with some numbers and symbols interspersed.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or account. The text is written in a dark ink on a light background. It appears to be a list of items or transactions, with some numbers and symbols interspersed.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or account. The text is written in a dark ink on a light background. It appears to be a list of items or transactions, with some numbers and symbols interspersed.

פסוקים וכו' פסוקים

והוא פסוקים

והוא פסוקים

והוא פסוקים

והוא פסוקים

והוא פסוקים

3. *Handwritten text in a cursive script, possibly a list or account entry.*

2. *Handwritten text, including a large number '25' and other illegible characters.*

Handwritten text, including a large number '26' and other illegible characters.

Handwritten text, including a large number '27' and other illegible characters.

Handwritten text, including a large number '28' and other illegible characters.

Handwritten text, including a large number '29' and other illegible characters.

Handwritten text, including a large number '30' and other illegible characters.

האם ה' י' ע' | ת' ל' ח' ו' ז' ה' ד' ג' ב' א'
א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת'
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט
ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת'
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט
ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת'
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט
ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת'
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט
ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת'
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט
ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת'
י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

האם יש לומר שכל המעשים
האלהיים הם טובים ונכונים
ועל כן יצאנו מן הארץ
ועל כן יצאנו מן הארץ

האם יש לומר שכל המעשים
האלהיים הם טובים ונכונים
ועל כן יצאנו מן הארץ
ועל כן יצאנו מן הארץ

האם יש לומר שכל המעשים
האלהיים הם טובים ונכונים
ועל כן יצאנו מן הארץ
ועל כן יצאנו מן הארץ

האם יש לומר שכל המעשים
האלהיים הם טובים ונכונים
ועל כן יצאנו מן הארץ
ועל כן יצאנו מן הארץ

האם יש לומר שכל המעשים
האלהיים הם טובים ונכונים
ועל כן יצאנו מן הארץ
ועל כן יצאנו מן הארץ

האם יש לומר שכל המעשים
האלהיים הם טובים ונכונים
ועל כן יצאנו מן הארץ
ועל כן יצאנו מן הארץ

האם יש לומר שכל המעשים
האלהיים הם טובים ונכונים
ועל כן יצאנו מן הארץ
ועל כן יצאנו מן הארץ

אם אלהים ירד עמנו ונאמר
אלהינו ונאמר ביום יום
אלהינו - 54 -
אלהינו - 40 -

~~אם אלהים ירד עמנו ונאמר~~
~~אלהינו ונאמר ביום יום~~
~~אלהינו - 54 -~~
~~אלהינו - 40 -~~

אם אלהים ירד עמנו ונאמר
אלהינו ונאמר ביום יום
אלהינו - 56 -
אלהינו - 40 -

~~אם אלהים ירד עמנו ונאמר~~
~~אלהינו ונאמר ביום יום~~
~~אלהינו - 56 -~~
~~אלהינו - 40 -~~

אם אלהים ירד עמנו ונאמר
אלהינו ונאמר ביום יום
אלהינו - 58 -

אם אלהים ירד עמנו ונאמר
אלהינו ונאמר ביום יום
אלהינו - 28 -

הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
46

הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
47

הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
48

הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
49

הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
50

הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
51

הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
52

הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
הוא שם ז' ב' ט' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט' י' י"א
53

אם יבא המלך ויבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
60 - הוא יבא עמו

והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
61 - הוא יבא עמו

והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
62 - הוא יבא עמו

והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
63 - הוא יבא עמו

והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
64 - הוא יבא עמו

והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
65 - הוא יבא עמו

והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
43 - הוא יבא עמו

והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
והוא יבא עמו ויבא עמו ויבא עמו
44 - הוא יבא עמו

Handwritten text in a cursive script, possibly a list or account. The text is written in a dark ink on a light background. It appears to be organized into columns, with some lines starting with a dash or a vertical line. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to its cursive nature.

Handwritten text in a cursive script, continuing from the previous section. This section also appears to be organized into columns. The text is dense and cursive, with some lines starting with a dash or a vertical line. The script is consistent with the previous section.

Handwritten text in a cursive script, continuing from the previous section. This section also appears to be organized into columns. The text is dense and cursive, with some lines starting with a dash or a vertical line. The script is consistent with the previous sections.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, written in a cursive script.

46 - 75 - 46

Handwritten text in the second section, including the number 46.

Handwritten text in the third section, including the number 47.

Handwritten text in the fourth section, including the number 47.

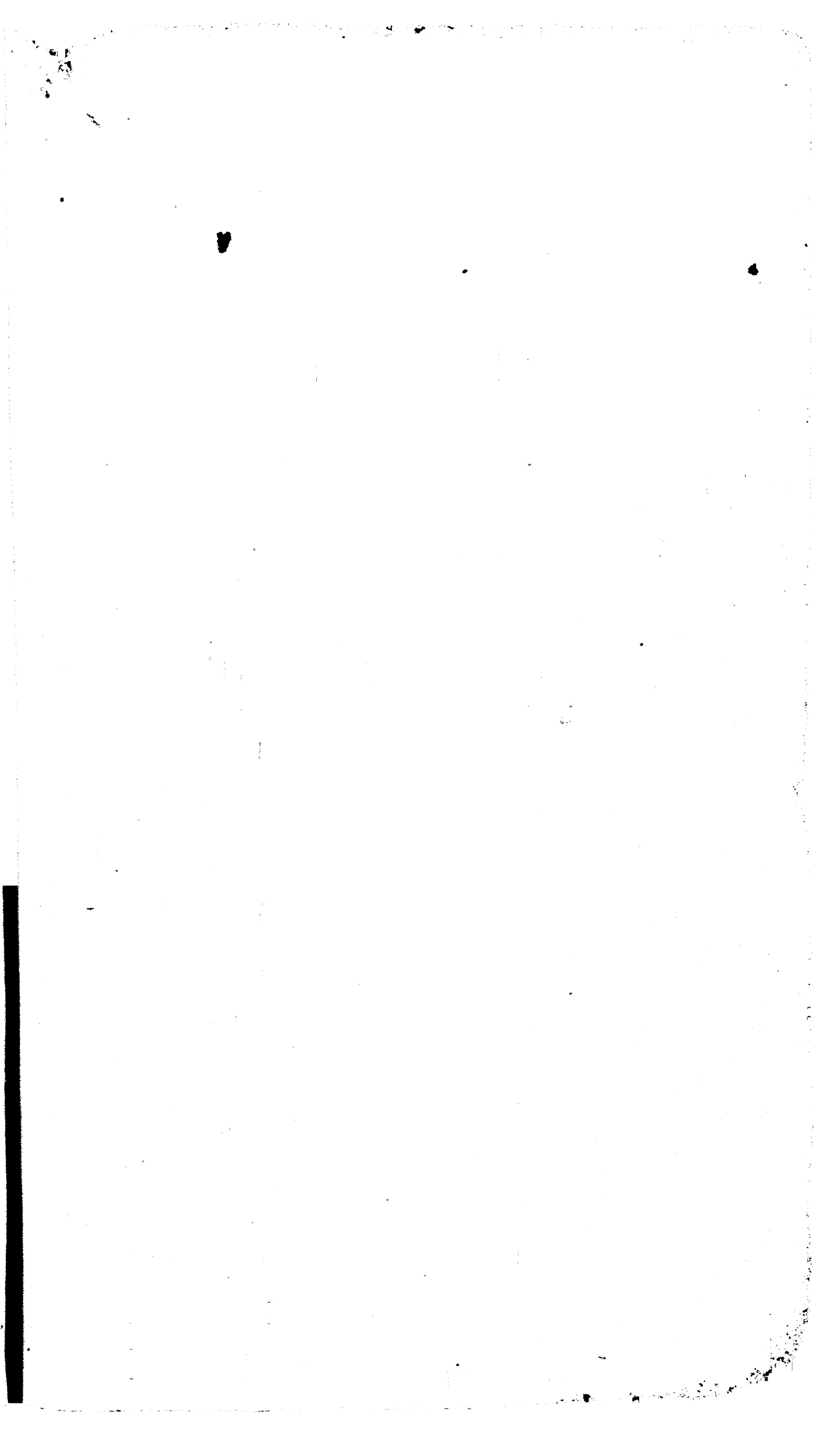
Handwritten text in the fifth section, including the number 79.

2

יבנה ביתי ויגורו בני
 ביתי ויגורו בני ביתי
 ויגורו בני ביתי ויגורו
 בני ביתי ויגורו בני ביתי
 ויגורו בני ביתי ויגורו

ויגורו בני ביתי ויגורו
 בני ביתי ויגורו בני ביתי
 ויגורו בני ביתי ויגורו

1864

בשנת ה'תק"ל
ביום ח' שבט
ה'תק"ל

ביום ח' שבט
ה'תק"ל

ביום ח' שבט
ה'תק"ל

ה'תק"ל

ביום ח' שבט
ה'תק"ל

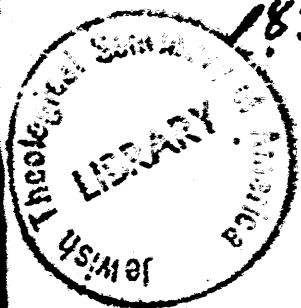
ביום ח' שבט
ה'תק"ל

ביום ח' שבט
ה'תק"ל

ביום ח' שבט
ה'תק"ל

ביום ח' שבט
ה'תק"ל

ביום ח' שבט
ה'תק"ל

9449